

Paulina Gularska-Misiak

Teczka 3-latka
Zgaduję, rysuję, maluję

Przewodnik metodyczny
część 4
Lato

Spis treści

Wstęp	3
Tygodniowy rozkład dnia	4
Ramowy rozkład dnia	5
Plan działań wspomagająco-wspierających	
Kwiecień (dwa tygodnie)	6
Propozycje zajęć i zabaw dziennych	16
Maj (cztery tygodnie)	44
Propozycje zajęć i zabaw dziennych	65
Czerwiec (cztery tygodnie)	124
Propozycje zajęć i zabaw dziennych	145
Notatnik aktywnego nauczyciela	195

WSTĘP

Koleżanko!

Przed Tobą czwarta, ostatnia część przewodnika metodycznego dla nauczyciela do Teczki 3-latka „Zgaduję, rysuje, maluję”. Tak jak praca z małym dzieckiem to nieustanne, pełne przygód wyzwanie, praca nad tym przewodnikiem była prawdziwą przygodą. Mam nadzieję, że propozycje zamieszczone w przewodniku zainspirują Cię i podesuną wiele twórczych pomysłów na ciekawe zabawy i zajęcia z dziećmi.

Życzę by każdy dzień w przedszkolu przynosił
Tobie i Twoim podopiecznym dużo radości!

Paulina Gularska-Misiak

TYGODNIOWY ROZKŁAD DNIA

✓ **Poniedziałek**

Rozwijanie aktywności: społecznej – (1, 2, 14, 15)

✓ **Wtorek**

Rozwijanie aktywności: poznawczej – pojęcia matematyczne (4, 10, 13)

✓ **Środa**

Rozwijanie aktywności: językowej (1, 3, 4, 11, 12, 14, 15)

✓ **Czwartek**

Rozwijanie aktywności: poznawczej – poznajemy przyrodę (1, 6, 10, 11, 12)

✓ **Piątek**

Rozwijanie aktywności: językowej – (1, 3, 4, 11, 12, 14, 15)

Wymienione wyżej rodzaje aktywności powinny być rozwijane podczas zajęć głównych. Aktywności artystyczne i zdrowotne rozwijamy podczas zabaw oraz zajęć prowadzonych w części porannej i popołudniowej.

RAMOWY ROZKŁAD DNIA

6:00–8:30	Schodzenie się dzieci do przedszkola. Zabawy dowolne służące realizacji pomysłów dzieci.
8:30–8:45	Zabawy integrujące grupę. Ćwiczenia ogólnorozwojowe. Rozmowy kierowane na tematy zgodnie z zainteresowaniem dzieci. Zabawy ruchowe.
8:45–9:00	Przygotowanie do śniadania.
9:00–9:30	Śniadanie.
9:30–9:50	Realizacja zadań edukacyjnych poprzez zajęcia z całą grupą.
9:50–11:30	Spacery, zabawy dowolne na placu przedszkolnym lub w sali. Zabawy ruchowe.
11:30–12:15	Przygotowanie do obiadu. Obiad.
12:15–12:30	Przygotowanie do leżakowania.
12:30–14:00	Leżakowanie.
14:00–14:20	Przygotowanie do podwieczorku. Podwieczorek.
14:20–17:00	Ćwiczenia indywidualne z dziećmi dostosowane do ich możliwości. Słuchanie opowiadań na podstawie literatury dziecięcej. Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci. Rozchodzenie się dzieci do domów.

PLAN DZIAŁAŃ WSPOMAGAJĄCO-WSPIERAJĄCYCH

KWIECIEŃ

TYDZIEŃ TRZECI: KSIĘGA ZIEMI

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: Przez lądy i morza	„Palcem po mapie” – zabawa dydaktyczna	– wie, co przedstawiają mapy i do czego służą, – wie, co oznaczają na mapie kolory: zielony, niebieski i brązowy	– mapa świata, globus, mapa geograficzna Polski, albumy przedstawiające polskie krajobrazy
	„Rybka lubi pływać” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność ruchową, – doskonali szybkość reakcji	
	„Przez lądy i morza” – rozmowa kierowana na temat szanowania przyrody	– bierze czynny udział w rozmowie kierowanej, – z zainteresowaniem ogląda zdjęcia przedstawiające przyrodę, – zna skutki śmiecenia i niszczenia przyrody	
	„Przyroda dookoła nas” – spacer połączony z obserwacją przyrody	– obserwuje zmiany zachodzące w przyrodzie, – rozwija wrażliwość przyrodniczą i empatię	
	„O czym Bałtyk opowiada” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie na podstawie fragmentu wiersza	– rozwija twórcze myślenie, – słucha ze zrozumieniem wierszowanego utworu, – bierze czynny udział w zabawie	– wiersz W. Scisłowskiego „O czym Bałtyk opowiada”
	„Film przyrodniczy” – wspólne oglądanie filmu	– z zainteresowaniem ogląda film przyrodniczy, – nie rozmawia i nie hałasuje podczas oglądania filmu	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Klimat	„Moja para” – zabawa orientacyjno-porządkowa	– doskonali szybkość i celową reakcję, – ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami	
	„Co to jest klimat” – rozmowa kierowana	– wie, czym się różni pogoda od klimatu, – wie, że w klimacie umiarkowanym występują cztery pory roku	– ilustracje przedstawiające trzy rodzaje klimatu np.: równikowy, polarny, umiarkowany
	„Wieża do nieba” – zabawa kształtująca inteligencję matematyczno-logiczną	– doskonali funkcje spostrzeniowo-ruchowe, – rozwija pomysłowość, wyobraźnię, – uczy się obserwacji, – rozwija umiejętność skupiania uwagi	– klocki, nieprzezroczyste woreczek
	„Figury do pary” – zabawa matematyczna	– odpowiednio łączy w pary figury geometryczne, – rozwija umiejętność skupienia uwagi	– kartki przedstawiające rozsypane figury geometryczne
	„Wiosna, lato, jesień, zima” – zabawa utrwalająca wiedzę o zmianach pór roku	– utrwała wiadomości o porach roku	– ilustracje przedstawiające pory roku
	„Pytanie o pogodę i klimat” – nauka wierszyka	– zna na pamięć krótki wierszyk	– wierszyk http://dzieci.mos.gov.pl/index.php?mnu=53
	„Czyście słyszeli?” – słuchanie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego utworu wierszowanego, – doskonali inteligencję językową	– wierszyk H. Łochockiej „Czyście słyszeli?”

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: Flora	„Budowa rośliny” – zabawa wprowadzająca w temat kompleksowy	– poznaje budowę roślin, umie wskazać korzeń, łodygę, liście i kwiat	– zdjęcie lub rysunek przedstawiający roślinę (korzeń, łodygę, liście i kwiat)
	„Rośniemy” – zabawa pantomimiczna	– słucha z uwagą słów nauczyciela i odpowiednio reaguje na jego słowa, – rozwija umiejętność twórczego myślenia	
	„Flora i fauna” – rozmowa kierowana	– poznaje pojęcia: <i>fauna</i> i <i>flora</i>	
	„Rośliny, jakie znamy” – rozmowa kierowana	– zna nazwy roślin i potrafi wymienić kilka z pamięci	
	„Cudaczne rośliny” – wspólne oglądanie zdjęć i ilustracji	– rozwija zainteresowania i ciekawość świata, – poznaje bogactwo świata przyrody	– dostęp do komputera i Internetu

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: Fauna	„Parada zwierząt” – zabawa ruchowa „Fauna” – rozmowa kierowana „Zwierzęta wokół nas” – spacer połączony z obserwacją przyrody „Najdziwniejsze zwierzęta świata” – wspólne oglądanie zdjęć i ilustracji „Marceli szpak dziwi się światu” – wspólne słuchanie opowiadania „Owieczka” – karty pracy cz. 3, s. 3	– rozwija ogólną sprawność ruchową, – potrafi wchodzić w rolę – zna nazwy zwierząt i potrafi wymienić kilka z pamięci, – potrafi wymienić nazwy zwierząt według określonego kryterium – dokonuje obserwacji przyrodniczej, – rozwija wrażliwość przyrodniczą i empatię – rozwija zainteresowania i ciekawość świata, – poznaje bogactwo świata przyrody – z zainteresowaniem słucha dłuższego opowiadania, – rozwija wrażliwość przyrodniczą – doskonali sprawność palców i opuszków palców, – rozwija koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonali analizę wzrokową i słuchową, posługuje się nazwami kolorów	– dostęp do komputera i Internetu – opowiadanie „Marceli szpak dziwi się światu” J. Pollakówny – karty prac cz. 3, s. 3, plastelina, wata

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Sprzątanie świata	„Sprzątamy naszą salę” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność ruchową, – posiada podstawową umiejętność segregowania śmieci	– kilka zabawek, kilka białych, czystych kartek, ołówki, pogniecione papierki i kilka śmieci
	„Zielona Planeta” – wspólne słuchanie opowiadania	– z uwagą słucha dłuższego opowiadania, – rozwija wrażliwość i świadomość przyrodniczą	– opowiadanie „Zielona Planeta” I. Czerkawskiej
	„Sprzątamy świat” – udział w akcji „Sprzątanie Świata”	– wspólnie z innymi dziećmi bierze udział w akcji „Sprzątanie Świata”, – rozwija wrażliwość i świadomość przyrodniczą	– rękawiczki i worki na śmieci
	„Co dziś robiliśmy?” – rozmowa kierowana wspierająca aktywność językową	– bierze czynny udział w rozmowie kierowanej	
	„Wesoły wietrzyk” – zabawa oddechowa	– ćwiczy wydłużanie fazy wydechowej, – naśladuje nauczycielkę	

TYDZIEŃ CZWARTY: URZĄDZENIA W DOMU

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: Skąd się bierze prąd	„Pstryczek elektryczek” – wspólne słuchanie wiersza „Awaria” – zabawa ruchowa „Ostrożnie” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki” „Czego nie można” – rozmowa kierowana na podstawie opowiadania	– z zainteresowaniem i uwagą słucha dłuższego utworu wierszowanego, – wie, co napędza urządzenia elektryczne – rozwija ogólną sprawność ruchową, – odpowiednio reaguje na sygnał podany przez nauczyciela – stara się z uwagą i skupieniem słuchać długiego utworu literackiego – wie, jakie niebezpieczeństwa mogą nieść za sobą prąd, gaz i woda, kiedy używa ich podczas nieobecności dorosłych	– wiersz J. Tuwima, „Pstryk” – opowiadanie G. Bąkiewicz, „Jacek, mucha i trzy smoki”

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Elektryczność	„Nie dotykaj!” – prezentacja znaku ostrzegawczego „Elektryczność ukryta w baterii” – wspólne słuchanie opowiadania „Plastelinowe figury” – zabawa manipulacyjna rozwijająca wyobraźnię przestrzenną, doskonaląca znajomość figur geometrycznych „Krokusy” – karty pracy cz. 3, s. 9 „Ciemno – jasno” – zabawa orientacyjno-porządkowa „Czy prąd może dać ciepło?” – eksperyment	– wie, co oznacza znak „Nie dotykaj, urządzenie elektryczne”, – wie, że nie może używać urządzeń elektrycznych bez zgody dorosłych, dotykać kontaktów i przedłużaczy – z zainteresowaniem słucha opowiadania, – dostrzega humorystyczną stronę opowiadania, – wie, że baterie wyrzuca się tylko do specjalnie oznakowanych pojemników – doskonalą wyobraźnię przestrzenną, – pogłębia znajomość figur geometrycznych – doskonalą sprawność manualną i motoryczną, – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonalą analizę słuchową i wzrokową, – operuje kolorami, – liczy w zakresie 3 – doskonalą szybkość i celowość reakcję, – ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami – bierze udział w doświadczeniu naukowym, – wie, że prąd elektryczny może wytwarzać ciepło	– znak ostrzegawczy „Nie dotykaj, urządzenie elektryczne” – opowiadanie „Uwaga na baterie”, G. Kasdepke – plastelina – karty pracy cz. 3, s. 9, bibułka, klej – lampka (biurkowa lub nocna), suszarka

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: Odgłosy naszego domu	„Sprzątamy” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność fizyczną	
	„Odgłosy naszego domu” – rozmowa kierowana na podstawie opowiadania	– z zainteresowaniem słucha dłuższego opowiadania, – rozumie, że wszystkie urządzenia i niektóre przedmioty wydają pewne dźwięki, których nie należy się bać	– opowiadanie „Smoki rurowe” R. Piątkowskiej
	„Co straszy u nas w przedszkolu?” – eksperyment	– bierze czynny udział w rozmowie kierowanej	– karki z sylwetami różnych domowych urządzeń elektrycznych, kredki świecowe
	„Moje ulubione domowe urządzenie” – zabawa plastyczna	– doskonalą sprawność manualną i motoryczną, – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową	
	„Wiosna” – karty pracy cz. 3, s. 1	– doskonalą sprawność palców, – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonalą sprawność motoryczną, – rozwija analizę słuchową, – posługuje się kolorami oraz pojęciami: <i>duży</i> , <i>mały</i>	– karty pracy cz. 3, s. 1, plastelina

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: Postęp na każdym kroku	„Rosnę” – zabawa dydaktyczna	– potrafi ułożyć obrazki w odpowiednim porządku, – potrafi wskazać wśród obrazków ten, który przedstawia osobę w jego wieku	– obrazki przedstawiające fazy dorostania człowieka: niemowlaka, dziecko w wieku przedszkolnym, nastolatka, dorosłego człowieka i osobę straszą
	„Roboty” – zabawa przy muzyce	– rozwija ogólną sprawność ruchową, – doskonali poczucie rytmu	– muzyka elektroniczna
	„Za oknem wiosna” – spacer połączony z obserwacją przyrody	– obserwuje zmiany zachodzące w przyrodzie, – rozwija wrażliwość przyrodniczą i empatię	
	„Szymon mówi” – klasyczna zabawa ruchowa na świeżym powietrzu	– doskonali szybkość i celową reakcję, – ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami	
	„Postęp na każdym kroku” – zabawa dydaktyczna	– z zainteresowaniem słucha nauczyciela i ogląda przedstawione przedmioty, – wie, czym jest postęp techniczny	– kasetę VHS, płytę CD, płytę winylową, kasetę magnetofonową, pendrive, zdjęcia przedstawiające: pociąg parowy i najszybsze pociągi świata, tablicę kredową i nowoczesną tablicę suchościeralną itp.
	„Sałata” – karty pracy cz. 3, s. 7	– doskonali koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonali sprawność manualną, – doskonali analizę słuchową i wzrokową, – posługuje się kolorami	– karty pracy cz. 3, s. 7, wycinanki, klej

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Urządzenia dawniej i dziś	„Wścigi par” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność ruchową, – poprawnie rozumie polecenia nauczyciela	
	„Defilada” – zabawa ruchowa przy piosence	– doskonali poczucie rytmu, – potrafi naśladować ruchy nauczyciela	– dowolna pieśń defiladowa lub nagranie piosenki „Defilada”, słowa J. Kierst, muzyka J. Wasowski
	„Wieczna zima” – rozmowa kierowana na podstawie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego utworu literackiego, – rozumie pojęcie postęp techniczny	– wiersz „Wieczna zima” L. J. Kerna
	„Grupowanie” – zabawa rozwijająca aktywność językową	– potrafi podać wyrazy należące do grupy wskazanej przez nauczyciela, – rozwija szybkość myślenia, – ćwiczy pamięć i koncentrację	
	„Ślimaki” – zabawa rozwijająca motorykę małą	– doskonali sprawność manualną i motoryczną	– sztywne kolorowe kartki, flamastry i dziecięce nożyczki
	„Kurczaki” – karty pracy cz. 3, s. 13	– doskonali analizę słuchową i wzrokową, – ćwiczy myślenie, – doskonali koordynację wzrokowo-ruchową, – posługuje się kolorami i pojęciami: <i>mały</i>, <i>największy</i>	– karty pracy cz. 3, s. 13, wata, pędzle, mazaki

TYDZIEŃ PIERWSZY: KSIĘGA ZIEMI

DZIEŃ PIERWSZY: PRZEZ ŁĄDY I MORZA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Palcem po mapie” – zabawa dydaktyczna.
- „Rybka lubi pływać” – zabawa ruchowa.
- „Przez łądy i morza” – rozmowa kierowana na temat szanowania przyrody.
- „Przyroda dookoła nas” – spacer połączony z obserwacją przyrody.
- „O czym Bałtyk opowiada” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie na podstawie fragmentu wiersza.
- „Film przyrodniczy” – wspólne oglądanie filmu.

Zajęcia poranne

„Palcem po mapie” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Pokaż dzieciom mapę świata lub globus. Czy wiedzą, co to są za „dziwne” rysunki? Opowiedz maluchom, co przedstawia mapa i do czego służy. Poproś dzieci, by zgadły, co jest zaznaczone na mapie kolorem niebieskim, a co zielonym i brązowym. Obejrzyjcie mapę geograficzną Polski. Może dzieci wskażą na mapie jeziora, rzeki i morze. Wyjaśnij maluchom, że polskie morze to Bałtyk. Wspólnie powtórzcie głośno tę nazwę.

Na koniec zabawy spróbujcie zastanowić się nad znaczeniem powiedzenia „podróżować palcem po mapie”.

„Rybka lubi pływać” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Wszystkie dzieci wiedzą, że rybki uwielbiają pływać! Ale ale... czy to nie sieć połyskuje w wodzie?

Stań z koleżanką w parze, złapcie się za ręce. To Wy jako pierwsze będziecie tworzyć sieć. Na Twój sygnał dzieci „pływają” po sali, starając się unikać sieci. Dwie osoby tworzące sieć próbują złapać jak najwięcej rybek. Każda dotknięta przez sieć rybka staje się jej częścią: Łapie Was za ręce i wspólnie łowi pozostałe rybki.

Zajęcia główne

„Przez łądy i morza” – rozmowa kierowana na temat szanowania przyrody

Przebieg:

Przed rozpoczęciem zajęć przygotuj albumy przedstawiające polskie krajobrazy. Kiedy nadejdzie czas zabawy, usiądźcie na dywanie i wspólnie je przejrzyjcie, podziwiajcie piękne fotografie. Na pewno znajdziecie tam góry i lasy, rzeki i jeziora, a także zdjęcia przedstawiające morze. Czy maluchom podobają się fotografie? Na pewno tak. Czy wiedzą jednak, że krajobrazy te wkrótce mogą już nie być takie piękne? Okazuje się bowiem, że przyroda ciągle musi się bronić przed zmasowanym atakiem człowieka. Dlaczego tak się dzieje? Odpowiedź jest prosta! Ludzie często

śmieć i nie szanują przyrody. A przecież nasza planeta to nasz dom. Drugiego nie mamy. Porozmawiajcie o konieczności szanowania przyrody.

„Przyroda dookoła nas” – spacer połączony z obserwacją przyrody

Przebieg:

Często zdarza się tak, że zapominamy, jacy z nas szczęściarze, w jakim pięknym miejscu żyjemy. Wybierzcie się na spacer i postarajcie się zauważyć piękno otaczającej przyrody. Nadeszła już wiosna, przyroda budzi się do życia... a świat jest piękny!

Zajęcia popołudniowe

„O czym Bałtyk opowiada” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie na podstawie fragmentu wiersza

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom fragment wiersza Włodzimierza Scisłowskiego „O czym Bałtyk opowiada”:

*O czym Bałtyk opowiada?
Jak brzmi jego fal ballada,
gdy wieczorna spływa mgła?
O czym szumi o tej porze?
O czym szepcze polskie morze,
jakie troski ma?(...)*

Włodzimierz Scisłowski, *O czym Bałtyk opowiada*, w: Włodzimierz Scisłowski,
O czym Bałtyk opowiada, Szczecin 1988, Krajowa Agencja Wydawnicza

Po wysłuchaniu fragmentu wiersza wspólnie zastanówcie się, o czym opowiada Bałtyk, jakie historie snuje. Spróbujcie opowiedzieć jedną z nich...

„Film przyrodniczy” – wspólne oglądanie filmu

Przebieg:

Postaraj się zdobyć film przyrodniczy przedstawiający piękno naszej planety. Jeśli Ci się to uda, koniecznie odtwórz go dzieciom. Nie musicie oglądać całości, ale postaraj się wybrać fragmenty ukazujące: morze, góry, krajobrazy leśne, pustynię i lodowce. Pokaż dzieciom, jak zróżnicowana jest przyroda, jakie kryje przed nami niespodzianki. A może u Ciebie w grupie rośnie właśnie następca Tonego Halika?

DZIEŃ DRUGI: KLIMAT

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Moja para” – zabawa orientacyjno-porządkowa.
- „Co to jest klimat” – rozmowa kierowana.
- „Wieża do nieba” – zabawa kształtująca inteligencję matematyczno-logiczną.
- „Figury do pary” – zabawa matematyczna.
- „Wiosna, lato, jesień, zima” – zabawa utrwalająca wiedzę o zmianach pór roku.
- „Pytanie o pogodę i klimat” – nauka wierszyka.
- „Czyście słyszeli?” – wspólne słuchanie wiersza.

Zajęcia poranne

„Moja para” – zabawa orientacyjno-porządkowa

Przebieg:

Ustaw dzieci w pary, zwróć im uwagę, by zapamiętały koniecznie, z kim są w parze. Dzieciaki rozbiegają się wesoło po sali, na Twój sygnał muszą jak najszybciej znaleźć swoją parę i złapać się za ręce. Komu uda się to najszybciej?

„Co to jest klimat” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Pokaż dzieciom ilustracje przedstawiające trzy rodzaje klimatu, np.: równikowy, polarny, umiarkowany. Wyjaśnij różnice między pogodą a klimatem.

Klimat to charakterystyczne dla danego obszaru zjawiska pogodowe, np. ilość opadów deszczu lub temperatura, o których wiemy dzięki wieloletnim obserwacjom; klimat danego miejsca nie powinien się zmieniać; w Polsce panuje taki klimat, że występują cztery różne pory roku – wiosna, lato, jesień, zima; na tropikalnej wyspie przez cały rok jest ciepło i słonecznie, a w okolicach bieguna północnego klimat polarny charakteryzuje się długą zimą i krótkim latem. Pogoda za oknem ciągle się zmienia, klimat zaś pozostaje taki sam.

Na podstawie *Klimatyczne ABC*, każde dziecko o tym wie! – materiały ze strony Ministerstwa Środowiska <http://dzieci.mos.gov.pl/index.php?mnu=53>

Zajęcia główne

„Wieża do nieba” – zabawa kształtująca inteligencję matematyczno-logiczną

Przebieg:

Przed rozpoczęciem zabawy przygotuj wszystkie dostępne kolorowe klocki oraz woreczek. Do woreczka wrzuć cztery klocki (każdy w innym kolorze). Podziel maluchy na cztery grupy i zaproś przedstawiciela każdej grupy do siebie. Wytypowane dzieci losują klocki i wracają do swoich grup. Każda ma za zadanie ułożyć jak najwyższą wieżę z klocków w takim kolorze, jaki wylosowała.

„Figury do pary” – zabawa matematyczna

Przebieg:

Dla każdego malucha przygotuj kartki przedstawiające rozsypane figury geometryczne. Zadaniem dzieci jest połączenie w pary wszystkich trójkątów, okręgów i kwadratów. Dzieci łączą figury za pomocą linii, ciągnąc kreskę od jednej do drugiej figury.

Zajęcia popołudniowe

„Wiosna, lato, jesień, zima” – zabawa utrwalająca wiedzę o zmianach pór roku

Przebieg:

Pokaż dzieciom ilustracje przedstawiające pory roku. Poproś, by ułożyły je w porządku chronologicznym: wiosna, lato, jesień zima, a potem opowiedziały w kilku słowach, jaką pogodą charakteryzuje się dana pora roku.

„Pytanie o pogodę i klimat” – nauka wierszyka

Przebieg:

Nauczcie się wierszyka:

*Gdy o POGODĘ pytamy, za okno wyglądamy,
Pór roku następowanie to o KLIMAT pytanie.
Pogoda i klimat – dwie różne rzeczy,
o czym od dziś wiedzą dzieci!*

Na podstawie *Klimatyczne ABC, każde dziecko o tym wie!* – materiały ze strony Ministerstwa Środowiska <http://dzieci.mos.gov.pl/index.php?mnu=53>

„Czyście słyszeli?” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj maluchom humorystyczny wiersz Hanny Łochockiej dotyczący nagłej zmiany klimatu...

*Czyście słyszeli? Czy już wiecie?
Podał radiowy komunikat,
że klimat zmienił się na świecie
i żar tu płynie spod równika.(...)*

*Cóż się to dzieje, co się dzieje!
Jedna wiadomość drugą goni.
Oto w Warszawie przez Aleje
Pędzi i trąbi stado słońi.(...)*

*W Gdańsku – jak wam się to podoba? –
na samym właśnie Targu Długim
potężny wznosi się baobab,
na którym drą się wciąż papugi.(...)*

*Strusie dziś chodzą po Lublinie,
daktyle rosną w Białymstoku,
krokodyl Odrą ponoć płynie
i bystro się rozgląda wokół. (...)*

*Nie uwierzycie? Trudna rada!
Ja też nie wierzę, wyznam szczerze...
Jasny więc wniosek stąd wynika,
że zakłócenia są w eterze
i źle słyszałem komunikat.*

Hanna Łochocka, *Czyście słyszeli?* w: Hanna Łochocka, *Ptasie mleko*,
Warszawa 1989, „Książka i Wiedza”

Po przeczytaniu wierszyka wyjaśnij maluchom humorystyczną stronę utworu. Czy to możliwe, by aligator zażywał kąpeli w polskiej rzece? Poproś dzieci, by spróbowały wymienić nazwy kilku zwierząt występujących w wierszu.

DZIEŃ TRZECI: FLORA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Budowa rośliny” – zabawa wprowadzająca w temat kompleksowy.
- „Rośniemy” – zabawa pantomimiczna.
- „Flora i fauna” – rozmowa kierowana.
- „Rośliny, jakie znamy” – rozmowa kierowana.
- „Cudaczne rośliny” – wspólne oglądanie zdjęć i ilustracji.

Zajęcia poranne

„Budowa rośliny” – zabawa wprowadzająca w temat kompleksowy

Przebieg:

Przed rozpoczęciem zajęć przygotuj wydruk lub rysunek przedstawiający roślinę (ważne, by przedstawiał korzeń, łodygę, liście i kwiat). Wydruk lub rysunek potnij na cztery części (korzeń, łodyga, liście, kwiat). I połóż przed dziećmi na dywanie lub stoliku. Poproś, by spojrzały na rozsypankę i spróbowały zgadnąć, co przedstawia. Następnie poproś, by tak ułożyły kawałki układanki, by powstała całość. Nazwijcie wspólnie wszystkie części tworzące roślinę.

„Rośniemy” – zabawa pantomimiczna

Przebieg:

Opowiedz dzieciom historię o małych roślinkach. Ich zadaniem jest pokazywanie tego, o czym opowiadasz.

Pewnego słonecznego dnia małe nasionka (tak małe, że prawie nie było ich widać) postanowiły wykiełkować. Z małych kulek, ciasno zwiniętych i przykrytych ziemią, powolutku kiełkowały rośliny. Świeciło słońce, które pomagało im wspinać

się coraz wyżej i wyżej, aż ich łodyżki stały dumnie wyprostowane. Roślinki były szczęśliwe, uśmiechnięte i przeciągały się leniwie. Wystawiały głowy ku słońcu i przesyłały mu piękne uśmiechy. Rozglądały się wokoło, wykonując skręty tułowia, by dokładnie zobaczyć, co znajduje się wokół nich. Listkami sięgały do góry i na boki, bo od życia w małym ziarenku całe zdrętwiały. Nagle słońeczko zasłoniły chmury, a chwilę potem spadł deszcz. Roślinki ucieszyły się bardzo, ponieważ były spragnione, a woda była im niezbędna do dalszego wzrostu. Wystawiły listki do góry i wymachiwały nimi uradowane, tak jak cieszą się dzieci, kiedy mama pozwoli im pobawić się na deszczu. Niedługo potem znów wyszło słońce, a roślinki uśmiechnięte i zadowolone odpoczywały. Spuściły główki i listki, zapadły w sen. Jutro znowu wstaną zadowolone, bo na świecie zagościła wiosna!

Zajęcia główne

„Flora i fauna” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Czy dzieci słyszały już takie określenia? Zapoznaj je z tymi pojęciami.

„Rośliny, jakie znamy” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Dzieci zapoznały się już z określeniami *flora* i *fauna*, wiedzą zatem, że słowo *flora* oznacza ogół wszystkich roślin występujących na danym obszarze. Poproś, by wymieniły wszystkie znane im nazwy roślin. Nie zapomnijcie o warzywach i owocach!

Zajęcia popołudniowe

„Cudaczne rośliny” – wspólne oglądanie zdjęć i ilustracji

Przebieg:

Świat pełen jest przedziwnych roślin, których na próżno szukać w parku lub w lesie. Postaraj się, by maluchy miały szansę je zobaczyć... I wcale nie musisz wybierać się do strefy równikowej, by zrobić im zdjęcie. Od czego mamy Internet? Wpisz w wyszukiwarkę internetową następujące nazwy, a Waszym oczom ukażą się najdziwniejsze rośliny świata:

Raflezja Arnolda
Hydnora africana
Smocza lilia (*Dracunculus vulgaris* Schott)
Amorphophallus titanum
Wollemia szlachetna (*Wollemia nobilis*)
Welwiczja przedziwna (*Welwitschia mirabilis*)
Drakaea glyptodon
Wolffia angusta

Jeśli to możliwe, zorganizuj wycieczkę do ogrodu botanicznego.

DZIEŃ CZWARTY: FAUNA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Parada zwierząt” – zabawa ruchowa.
- „Fauna” – rozmowa kierowana.
- „Zwierzęta wokół nas” – spacer połączony z obserwacją przyrody.
- „Najdziwniejsze zwierzęta świata” – wspólne oglądanie zdjęć i ilustracji.
- „Marceli szpak dziwi się światu” – wspólne słuchanie opowiadania.
- „Owieczka” – karty pracy cz. 3, s. 3.

Zajęcia poranne

„Parada zwierząt” – zabawa ruchowa

Przebieg:

To chyba niemożliwe! A jednak! Do przedszkola zawitały dzikie zwierzęta! Ustawcie się „jedno za drugim”. To będzie parada zwierząt! Żadnego nie zabraknie:

- Jest niedźwiedź, porusza się ociężale na swoich czterech wielkich łapach i ryczy wyniośle.
- Jest lew, porusza się szybko, dumnie podnosi głowę.
- Jest małpka, która zwinnie i szybko biega po sali, chętna na małpie figle.
- Jest wielka jaszczurka, która naprzemiennie porusza nogami.
- Jest papuga, która mocno wymachuje swoimi pięknymi skrzydłami i wszystkim je pokazuje.
- Jest żyrafa, która wyciąga swoją piękną i długą szyję, by schrupać liście z samego czubka drzewa.
- Jakie jeszcze zwierzęta mogą wziąć udział w paradzie?

„Fauna” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Przypomnij maluchom wczorajszą rozmowę. Raz jeszcze powtórzcie pojęcia *fauna* i *flora*. Wczoraj rozmawialiście o florze, czyli o roślinach. Dziś spróbujcie wymienić wszystkie znane dzieciom nazwy zwierząt. Kiedy skończycie, postarajcie się wymienić zwierzęta według określonego przez Ciebie kryterium, np.: zwierzęta wiejskie, zwierzęta, które możemy spotkać w mieście, zwierzęta egzotyczne.

Zajęcia główne

„Zwierzęta wokół nas” – spacer połączony z obserwacją przyrody

Przebieg:

Wybierzcie się na spacer połączony z obserwacją przyrody, np. do parku, do lasu lub do miasta. Najważniejsze, byście postarali się zaobserwować jak najwięcej zwierząt. Zwróćcie uwagę na psy i koty, na ptaki i wiewiórki. Jeśli uda Wam się zauważyć jakieś zwierzę, postarajcie się go nie spłoszyć i popatrzeć, jak się zachowuje.

„Najdziwniejsze zwierzęta świata” – wspólne oglądanie zdjęć i ilustracji

Przebieg:

Wczoraj oglądaliście najdziwniejsze rośliny świata, dziś pora poznać najdziwniejszych przedstawicieli świata zwierząt. Proponuję, byś znalazła w Internecie zdjęcia i ilustracje przedstawiające takie oto zwierzęta:

Wyrak filipiński
Tapir
Ambystoma meksykańska
Agama kołnierzysta
Palczak madagaskarski
Niedźwiedź malajski
Nosacz sundajski
Gwiazdonos
Leniwiec

Zajęcia popołudniowe

„Marceli szpak dziwi się światu” – wspólne słuchanie opowiadania

Przebieg:

Wczoraj i dzisiaj rozmawialiście o roślinności i zwierzętach zamieszkujących naszą planetę, mieliście również okazję przyrzeć się najdziwniejszym na świecie roślinom i zwierzętom. Czy te nietypowe, wymyślne i niespotykane okazy nie są dowodem na to, że świat jest naprawdę... rozmaity?

Przeczytaj maluchom opowiadanie Joanny Pollakówny, stanowi ono dowód na to, że nie tylko Wy jesteście zadziwieni różnorodnością roślin i zwierząt zamieszkujących naszą planetę:

– *Zadziwiająco – szepnęła Marceli Szpak, wpatrując się uważnie w coś brązowego, uczepionego łodygi rdzawego rdestu.*

– *Co cię tak dziwi? Ten motyl? Rzeczywiście, jakiś spłowiaty – powiedział lekceważąco Leszek Zajęc, ledwie rzuciwszy okiem.*

– *To nie spłowiaty motyl, tylko ćma – oświadczył Marceli Szpak. – A zadziwiająco jest to, że taki ten świat rozmaity; choćby same motyle: dzienne i nocne, białe, żółte, brązowe, w pawie oczka...*

– *Upudrowane – powiedział w zamyśleniu Zajęc.*

– *Kto? – zdumiał się Szpak.*

– *No, motyle. Upudrowane na białe, żółte, brązowe i w pawie oczka. Marceli, czy nie myślisz, że używając odpowiedniego pudru, można by bardzo upiększyć każdego zajęcę? Uważam, że taka zmiana koloru...*

– *Leszku Zajęcu – powiedział ponuro Szpak po chwili milczenia – wiesz, że nie jestem skłonny do chichotów, ale twoja próżność zaczyna mnie rozśmieszać. Zamiast zastanowić się razem ze mną nad różnorodnością świata, marzysz o pudrowaniu sobie futra w pawie oczka.*

– *Nie, ja tylko tak... – szepnęła zawstydzony Leszek Zajęc. – A o różnorodności... oczywiście... właśnie myślałem o tym, jak są różnorodne...hm...*

- *No co? – surowo przynaglił szpak.*
- *Ogony! – wrzasnął rozpaczliwie Leszek Zajęc. – No pomyśl: rozwiany koński ogon – to raz. Krowi, gładki, z pędzlem na końcu – to dwa. Kita wiewiórki – trzy. Goły ogon mysz – cztery. Mój!... – Tu Leszek Zajęc spojrzął z zażenowaniem na swój kusy ogonek.*
- *Wleciesz się w ogniu moich rozmyślań – oświadczył Szpak z naganą.*
- *Chociaż, może... Tak, coś w tym jest! Co za pomysłowość tego świata! Sam bym nigdy tego nie... Ojej! – krzyknął nagle. Ktoś mnie uderzył w głowę!*
- *Ktoś mnie potaskotał po nosie! – zawtórował mu Zajęc.*
- *Czy już noc? Skąd ten blask? Czy już czas? Znowu w lot – rozleżał się nad nimi cichutki szept. To zbudzona głośną rozmową ćma poderwała się do niespokojnego lotu i odbijała się o ich głowy.*
- *Jeszcze wcześniej, śpij! – uspokoił ją Leszek Zajęc i wraz ze Szpakiem zawrócili z łąki na drogę.*
- *Jedni śpią w dzień, inni w nocy – rozważał dalej Szpak. – Jedni jedzą kapustę, inni żywią się drewnem...*
- *A jednak, gdyby użyć dobrego, motylowego pudru... – szepnął do siebie Zajęc.*

Joanna Pollakówna, Marceli szpak dziwi się światu, Warszawa 1987, KAW

„Owieczka” – karty pracy cz. 3, s. 3

Przebieg:

Czego brakuje tej owcy? Z żółtej plasteliny dzieci toczą nogi dla owieczki i przyklejają je. Następnie rwą watę na kawałki i zginiatają mocno. Wyklejają nimi brzuch i czuprynę owcy.

DZIEŃ PIĄTY: SPRZĄTANIE ŚWIATA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Sprzątam naszą salę” – zabawa ruchowa.
- „Zielona Planeta” – wspólne słuchanie opowiadania.
- „Sprzątam świat” – udział w akcji „Sprzątanie Świata”.
- „Co dziś robiliśmy?” – rozmowa kierowana wspierająca aktywność językową.
- „Wesoły wietrzyk” – zabawa oddechowa.

Zajęcia poranne

„Sprzątam naszą salę” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Na przedszkolnym dywanie porzucamy kilka zabawek, kilka białych, czystych kartek, ołówki, pogniecione papierki i kilka śmieci. Dzieci spacerują po sali. Na Twój sygnał maluchy zbierają śmieci i wyrzucają je do kosza. Ale uwaga! Nie wszystkie przedmioty nadają się do wyrzucenia! Niektóre z nich na podłodze znalazły się przypadkiem! Koniecznie trzeba je odłożyć na miejsce!

„Zielona Planeta” – wspólne słuchanie opowiadania

Przebieg:

Czy wiecie, że pewnego dnia, wiele, wiele lat temu wszyscy ludzie na świecie umówili się i postanowili posprzątać świat? Jak myślicie, dlaczego tak się stało? Zapytaj dzieci, czy zauważyły, że w gruncie rzeczy otoczenie, w którym żyjemy jest... brudne? Dlaczego tak się dzieje? Czym to grozi?

Przeczytaj maluchom opowieść o Ekoludkach:

Czy wiecie, co można dostrzec na niebie wieczorem?

Księżyc, gwiazdy i... Zieloną Planetę! Nigdy jej nie widzieliście? Bo pewnie nie wiecie, gdzie szukać! A to takie proste... Trzeba spojrzeć prawym okiem w lewo, lewym wprost przez siebie. Światło, które wtedy zobaczycie, to będą zapalone latarnie na Zielonej Planecie.

Jej mieszkańcami są Ekoludki, wiecznie rozczochrane stwory w zielonych dżinsach i słomkowych kapeluszach, z wielkimi stopami obutymi w żółte kalosze.

Ich ulubionym zajęciem są wycieczki na Ziemię, gdzie mieszkają ludzie. Do tych podróży służy Ekoludkom kosmobot. Jest to stary kalosz w rozmiarze 55, przerobiony przed laty w rakietę kosmiczną przez prapradziadka Leona. Mieści się w nim dziesięciu pasażerów.

Ekoludki nazywają Ziemię Szarą Planetą, bo uważają, że za mało tam drzew i kolorowych kwiatów, a za dużo kurzu i spalin. Ludzie niszczą trawniki, łamią drzewa, a wszędzie, gdzie się pojawiają, potwornie śmierdzą.

Zupełnie inaczej niż Ekoludki. W ich krainie najmniejszy krzaczek może czuć się bezpiecznie. Ale nie zawsze tak było.

Przed wiekami Ekoludki zachowywały się zupełnie tak jak ludzie. I gdy obudziły się pewnego dnia, wokół było szaro i smutno. Ptaki odleciały. Drzewa uciekły, tupiąc korzeniami. Nawet trawniki przed domami zwinęły się w kłębek i potoczyły nie wiadomo gdzie... Ekoludki długo szukały w całym kosmosie każdego kwiatka i motyla. A jeszcze dłużej musiały je namawiać do powrotu.

Jeśli ludzie nie będą się troszczyć o lasy, rzeki i zwierzęta, one także mogą kiedyś zniknąć. Może przeniosą się na Zieloną Planetę?(...)

Iwona Czerkawska, *Żółta przygoda Zenobiusza*,
Kraków 2009, Wydawnictwo „Zielona Sowa”

Co można zrobić, by nie dopuścić do ucieczki z naszej planety wszystkich roślin i zwierząt?

Opowiedz dzieciom o akcji sprzątania świata. Wyjaśnij, że dziś będą mogli w niej uczestniczyć. Pokaż im worki na śmieci, które pomogą Wam posprzątać najbliższe otoczenie przedszkola.

Zajęcia główne

„Sprzątamy świat” – udział w akcji „Sprzątanie Świata”

Przebieg:

Ubierzcie się odpowiednio i udajcie się do ogródka przedszkolnego lub terenu

nieopodal przedszkolna i posprzątajcie go. Wyjaśnij dzieciom, jakie śmieci mogą zbierać, przypomnij im, że puszki i szklane butelki mogą być niebezpieczne i poproś, by w razie znalezienia takich śmieci zawołały Ciebie. Najlepiej, by puszki i butelki zbierać w osobne worki. Potem możecie oddać je na złom lub do skupu.

Jeśli ogródek przedszkolny jest idealnie czysty (a tego Wam życzę!) możecie wybrać inne miejsce do sprzątnia. Musisz jednak na początek sama obejrzeć wyznaczony teren, tak by dzieci nie natrafiły na niebezpieczne lub niehigieniczne przedmioty lub artykuły.

Zajęcia popołudniowe

W związku z dzisiejszą akcją zajęcia rozwijające aktywność językową przesunięte zostały na popołudnie.

„Co dziś robiliśmy?” – rozmowa kierowana wspierająca aktywność językową

Przebieg:

W ciągu dnia rozmawialiście na temat konieczności sprzątnia najbliższego otoczenia. Zapytaj dzieci, jak sądzą, dlaczego trzeba sprzątać? Przecież gdyby nikt nie śmiecił, nie trzeba by było organizować podobnych akcji. Połóż nacisk na wypowiedzi dzieci. Przypomnij im również, że już kiedyś uczestniczyły w zajęciach, na których rozmawialiście o segregowaniu śmieci i ekologii. Czy pamiętają, co to jest ekologia? Co możecie zrobić, by przyroda nie cierpiała, a nasza planeta pozostała piękna?

„Wesoły wietrzyk” – zabawa oddechowa

Przebieg:

Zobaczcie! Wykonaliście dziś kawał dobrej roboty! Na pewno wszystkie drzewa, powietrze i zwierzęta w parku są Wam bardzo wdzięczne! Nawet wietrzyk jest dzisiaj wesoły i gwizdże zadowolony.

Usiądźcie po turecku jedno za drugim (blisko siebie) i pomórzcie wietrzykowi „wywiać” wesołe szumy. Poruszajcie się niczym wijący wiaterek i pomórzcie mu szumieć. W tym czasie wykonajcie przyjemny masaż rękoma koledze siedzącemu przed Wami.

TYDZIEŃ CZWARTY: URZĄDZENIA W DOMU

DZIEŃ PIERWSZY: SKĄD SIĘ BIERZE PRĄD

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Pstryczek-elektryczek” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Awaria” – zabawa ruchowa.
- „Ostrożnie” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”.
- „Czego nie można” – rozmowa kierowana na podstawie opowiadania.

Zajęcia poranne

„Pstryczek-elektryczek” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj maluchom wiersz Juliana Tuwima:

Pstryk!

*Sterczy w ścianie taki pstryczek,
Mały pstryczek-elektryczek,
Jak tym pstryczkiem zrobić pstryk,
To się widno robi w mig.*

*Bardzo łatwo:
Pstryk – i światło!*

*Pstryknąć potem jeszcze raz –
Zaraz mrok otoczy nas.*

*A jak pstryknąć trzeci raz –
Znowu dawny świeci blask.
Taką siłę ma tajemną
Ten ukryty w ścianie smyk!*

*Ciemno – widno,
widno – ciemno.*

*Któż to jest ten mały pstryk?
Może świetlik? Może ognek?
Jak tam dostał się i skąd?
To nie ognek. To przewodnik.*

*Taki drut, a w drucie PRĄD,
Robisz pstryk i włączasz PRĄD!
Elektryczny, bystry PRRRĄD!*

I stąd światło? Właśnie stąd!

Julian Tuwim, *Pstryk*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa,
A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz... Warszawa 2001, WSiP

Zapytaj dzieci, dzięki czemu odkurzacz, czajnik elektryczny, lampka nocna mogą działać? Skąd czerpią siłę i energię, by móc pomagać nam w domu? Po wysłuchaniu wierszyka maluchy powinny już wiedzieć, że wszystkie te urządzenia napędzają nie czary, tylko... prąd!

Rozejrzyjcie się wokół. Jakie urządzenia w sali przedszkolnej działają na prąd?

„Awaria” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Dzieci zmieniają się na chwilę w urządzenia elektryczne działające na prąd. Dopóki prąd płynie... dzieci chodzą po sali i naśladują wybrane przez Ciebie urządzenie. Kiedy krzykniesz: „awaria!”, dzieci zatrzymują się i stoją bez ruchu, aż usłyszą sygnał: „prąd płynie”.

Zajęcia główne

„Ostrożnie” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”

Przebieg:

Proponuję, byś przez kilka najbliższych poniedziałków czytała dzieciom opowiadania i wiersze z serii „Bezpieczne bajki i wierszyki”. Czytane w trakcie zajęć rozwijających aktywność społeczną utrwala wiedzę dziecka na temat odpowiednich zachowań w sytuacjach zagrożenia, a także pokażą, jak ich uniknąć.

Dziś przeczytaj dzieciom opowieść o Jacku, musze i trzech smokach...

W środku miasta stoi wieżowiec. Prawdziwy z niego drapacz chmur. Na samej górze, prawie w chmurach, mieszka Jacek. Z jego okna inne domy wyglądają jak klocki, samochody jak zabawki, a ludzie jak krasnoludki. Gdy Jackowi nie chce się bawić, przykleja nos do szyby i przygląda się światu.

Do pokoju Jacka nagle wpadła mama.

– Jacusiu, ubieraj się, dzwoniła babcia. Musimy do niej iść, bo słabo się poczuła. Ale Jacek dopiero przyszedł ze szkoły i nie chce mu się nigdzie wychodzić.

– Idź, mam, beze mnie, będzie szybciej.

– Ale to oznacza, że zostaniesz sam...

– Przecież to nie problem! – Jacek oburzył się, bo lubił, gdy nie było obok niego nikogo z dorosłych. Mógł wtedy robić, co chce, na przykład wleźć na taboret i ściągnąć z półki kryształową szkatułeczkę, w której mama trzyma przeróżne drobiazgi. – Wszystko będzie dobrze – zapewnił. (...)

– No dobrze, ale nie dotykaj kuchenki ani gniazdek elektrycznych, niczego nie włączaj i nie otwieraj okna. – Mama wyliczyła wszystkie niebezpieczeństwa, jakie czyhają na małego chłopca pozostawionego bez opieki.

– Dobrze, dobrze, przecież wiem. (...)

Wreszcie zamknęły się drzwi i Jacek został sam. Jeszcze chwilę nasłuchiwał, a gdy stuknęły drzwi windy, odetchnął.

– Uff, nareszcie.

Miał wreszcie trochę czasu dla siebie. Już dawno planował zrobić kilka naukowych eksperymentów. Chciał sprawdzić, czy szkatułeczka przecieka, kiedy należy się do niej wody. (...)

Wszedł na stół i zdjął z półki szkatułeczkę. Starał się bardzo, by jej nie upuścić. Udało się. Drobiazgi wysypał na parapet, a przy okazji zerknął za okno, żeby sprawdzić, jak daleko jest mama. Skręcała właśnie za róg kamienicy naprzeciwko. Dalej, za kamienicą, w domku jednorodzinnym mieszka babka Jacka. Za kamienicą jest też szkoła. Jacek lubił do niej chodzić. Dowiaduje się tam wielu ciekawych rzeczy. Choć wciąż jest mu mało. Tyle jeszcze chciałby wiedzieć. Na przykład, co to jest prąd i skąd się bierze? Co to znaczy, że płynie? Czy jest podobny do wody? A co sprawia, że woda dociera do ostatniego piętra? I dlaczego gaz płonie, gdy przytknąć do niego zapalnik? To tylko niektóre z pytań, jakie Jacek ciągle zadaje mamie i tacie.(..)

No to do dzieła!

Najpierw odkręcił kran i nalał do szkatułeczki wody. Okazało się, że nie przecieka. Ale co się stanie, gdy będzie mocno podgrzana? Jacek podszedł do pieca i zaczął kręcić pokrętkami, trochę w prawo, trochę w lewo. Coś zasyczało. To pewnie gaz. Teraz trzeba go zapalić. Jacek nie raz widział, jak robi to mama. Wystarczy tylko pstryknąć zapalnikiem. Pstryk, pstryk, pstryk.

Nagle – brzdęk!

Coś uderzyło w okno.

Jacek odwrócił się przestraszony, ale po chwili odetchnął z ulgą. To tylko mucha. (...) Niemądra mucha! Jacek wzruszył ramionami na taki brak rozumu i już miał wznowić próby zapalenia gazu, ale nagle zobaczył nadlatującego ptaka i zrozumiał, o co chodzi musze. Usiłowała umknąć ptakowi, który na nią polował.

Jacek sam nie wiedział dlaczego, ale żał mu się zrobiło muchy. Podszedł do okna, stuknął w szybę i odstraszył ptaka.

– A sio!

Napastnik odleciał, a Jacek mógł wrócić do doświadczeń. Miał ich jeszcze sporo do przeprowadzenia. Skoro włącznie gazu i podgrzanie wody nie powiodło się, postanowił spróbować z gniazdkami elektrycznymi. Są w nich dwie dziurki, które aż się proszą, by nalać do nich wody. Ciekawe czy woda wyleci z powrotem, czy przyłączy się do prądu i popłynie razem z nim. Jacek już naszykował lejek, ale akurat ten moment wybrała sobie mucha, by znów zastukać w szybę.

Okazało się, że ptak wrócił.

– Przez was eksperyment mi się nie powiedzie (...)

Nie pozostało nic innego, jak wpuścić muchę do środka. Co prawda nie wolno otwierać okna i Jacek nigdy tego nie robił, ale teraz zaistniała wyjątkowa okoliczność. (...)

Nacisnął klamkę, a ledwo okno się uchyliło, mucha wpadła do środka. Ale ptak niespodziewanie ruszył za nią.

– Co to, to nie! – wrzasnął Jacek i machnął ręką, oby odpędzić zbója.

Zapomniał, że ciągle trzyma w dłoni szkatułeczkę, a ona wyślizgnęła mu się o poleciała w ślad za ptakiem.

– Dzięki! – sapnęła mucha, ale Jacek nie zwrócił na jej podziękowanie najmniejszej uwagi, bo z przerażeniem patrzył jak szkatułeczka szybuje w powietrzu, a potem leci w dół. (...)

– I co ja teraz powiem mamie? – Jacek omal się nie popłakał.

– Powiesz, że ją upuściłeś, gdy odganiałeś potwora polującego na muchę – poradziła mucha, ale Jacek nie słuchał. (...)

– Nie przejmuj się tak. Mamie trochę będzie żal, ale przeboleje stratę. Gorzej, jak i ty wylecisz.

Dopiero w tym momencie Jacek zorientował się, że ktoś do niego cały czas gada. (...)

– Wszystko widziałam!

Jacek oniemiał.

– Co widziałeś?

– Gaz, prąd i woda. Widziałam Twoje doświadczenia.

Użyła tonu, jakim zwykle mówi mama, gdy przyłapie Jacka na robieniu czegoś niedozwolonego. (...)

– I tak nie rozumiesz tego, co robiłem.

Tak naprawdę nie chciał być niegrzeczny. Mógłby nawet porozmawiać o eksperymentach, ale mówienie o nich z muchą wydawało się dziwne.

– Rozumiem, rozumiem. I więcej na ten temat wiem niż ty.

– Akurat! – Wykrzyknął Jacek.

– A tak! Swego czasu byłam nauczycielką i słyszałam z tego, że doskonale nauczam.(...) Na przykład małą czarodziejkę uczyłam liczyć do trzech. Ciebie też mogę nauczyć.

– Ja już umiem liczyć do trzech – obruszył się chłopiec.

– Świetnie, więc opowiem ci o trzech smokach – zaproponowała.(...)

– No dobrze, opowiadaj! – westchnął.

– Chwila, chwila! Opowiem, ale najpierw musisz wykonać moje trzy polecenia.(...)

– Wyłącz gaz. Czerwone kółeczko musi być na górze.

Wyłączył.

– Zakręć wodę, bo zaraz zacznie się wylewać na podłogę.

Zakręcił.

– Zamknij okno, bo zimno leci.

Zamknął.

(...)

Mucha zaczęła swoją opowieść:

– Zdarzyło się to wtedy, gdy byłam nauczycielką. (...)

Mała czarodziejka mieszkała w mieście na końcu świata. Oprócz mnóstwa czarodziejów żyły tam trzy smoki. Jeden nazywał się Wodolej, drugi Prądokop, a trzeci Gazobuch. Wszystkie trzy były bardzo pożyteczne, ale też bardzo groźne. Potrafiły ziać ogniem, buchać dymem, trzaskać iskrami, tryskać strumieniami wody. Gdyby chciały, mogłyby spalić, zatopić i wysadzić w powietrze całe miasto. Mogłyby, ale nie chciały, bo były oswojone i żyły ze wszystkimi w przyjaźni. Każdy smok miał własną jaskinię: Wodolej przy źródółku, Prądokop pod wodospadem, a Gazobuch pod ziemią. Jaskinie były połączone z każdym domem w mieście i w zamian za pożywienie i dobre traktowanie smoki udostępniały mieszkańcom swoją moc. Dostarczały wodę, ogrzewały mieszkania i oświetlały ulice. Smoki miały więc ogromną moc i dlatego tylko dorosłym wolno je było wpuszczać do domów. Dzieci, które nie znały wszystkich zabezpieczających zaklęć, nie mogły tego robić. Każde dziecko jednak wiedziało, że trzeba na smoki uważać, bo są jednocześnie przyjazne i niebezpieczne.

Tak więc musiałam nauczyć liczyć do trzech małą czarodziejkę (...) Właśnie odliczanie rozpoczęły kredki, gdy przypomniało mi się, że muszę pilnie wracać do domu. (...)

Niepokoiliam się jednak, czy mogę zostawić czarodziejkę samą, ale ona przekonywała mnie, że jest duża, że nic jej nie grozi(...). Przestrzegłam ją więc jeszcze na odchodnym przed smokami i polecałam do miasta. Tylko na chwilę. I wcale mnie nie było, gdy ona to zrobiła.

Mucha zamilkła.

– Co takiego zrobiła – zapytał Jacek zaciekawiony i zniecierpliwiony zbyt długą przerwą.

Mucha westchnęła ciężko.

– Otóż... nie posłuchała się. Postanowiła, że (...) policzy smoki. Wpuściła je do domu, mimo że wiedziała, że na nie trzeba uważać, i kazała im odliczyć do trzech. One jednak nie nawykły do słuchania małej czarodziejki i zaczęły ziać ogniem, strzelać iskrami i lać wodą. (...) Zanim wróciłam i wezwałam pomoc, Wodolej, Gazobuch i Prądokop zniszczyły pokój i o mało nie poraniły małej czarodziejki. Dobrze, że przyleciałam na czas, bo mogło wydarzyć się coś dużo, dużo gorszego. (...)

Jacka nagle zaczęły palić policzki. Zacerwienił się po same uszy, bo przypomniał sobie, co mówiła mama, gdy wychodziła do babci: „bardzo cię kocham i nie chciałabym, żeby stało się coś złego”. Ona też pewnie bardzo się zmartwi, gdy się dowie, jakie eksperymenty robił Jacuś.

– A co się później stało z czarodziejką? – spytał zasmucony.

– Oj, z tego co wiem, dość długo bała się trzech smoków i nie chciała zostawać sama w domu – westchnęła smętnie mucha. – Na szczęście w końcu przekonała się do nich, nauczyła się z nimi obchodzić i teraz nawet prowadzi szkołę tresury smoków dla najmłodszych. To prawdziwa specjalistka do spraw bezpieczeństwa. (...)

– Jacusiu, wszystko w porządku? Nic ci się nie stało?

Mama niespokojnie rozglądała się po mieszkaniu, jakby czuła, że coś się wydarzyło. (...)

– Jak babcia? – spytał Jacek.

– Wszystko dobrze. Podałam jej lekarstwo i już czuje się lepiej. A powiedz, co robieś, gdy mnie nie było?

– Nic takiego – wydukał Jacek. – Rozmawiałem z muchą o trzech smokach.

Mama się roześmiała.

– To muchy potrafią mówić?

– Ta potrafiła.

I Jacek opowiedział o trzech smokach z czarodziejskiego miasta.

Na mamie ta opowieść zrobiła wielkie wrażenie.

– A wiesz, że u nas jest podobnie? Co prawda nie mamy smoków, ale prąd, gaz i woda to obłaskawione przez ludzi siły natury. Poprzez rury i przewody mają dostęp do każdego domu i każdego mieszkania. Gdy się z nimi ostrożnie obchodzić, to służą ludziom, ale pozostawione bez kontroli, stają się niebezpieczne. Dlatego dzieciom nie wolno ich dotykać.

Jacek mądrze kiwał głową, ale dopiero po kolacji nie wytrzymał i przyznał się do wszystkiego: że odkręcił kran i ruszał kurki od gazu, że próbował nalać wody do gniazdek elektrycznych, że otworzył okno i że pudełeczko spadło.

– Oj, Jacku, Jacku. Nawet nie wiesz, coś narobił – zmartwiła się bardzo mama.

I wcale nie chodziło jej o pudełeczko, które spadło z wysoka.

– Wiem. Zachowałem się jak mała niemądra czarodziejka, która wpuściła do domu trzy smoki.

Mama pokiwała smutno głową..
– *Tylko ja miałem więcej szczęścia niż czarodziejka... – zauważył.*
– *Dlatego obiecaj mi, że nie będziesz samodzielnie robił tych swoich doświadczeń(...)*
Jacuś przytaknął i mama przytuliła go mocno do siebie.(...)

W środku miasta stoi wieżowiec. Prawdziwy z niego drapacz chmur. Na jego dachu siedzi mucha i przez lunetę przygląda się światu. Szuka dzieci, które siedzą same w domu i robią niebezpieczne doświadczenia.

Grażyna Bąkiewicz, *Jacek, mucha i trzy smoki*, w: *Bezpieczna bajka*,
Warszawa 2011, „Nasza Księgarnia”

Zajęcia popołudniowe

„Czego nie można” – rozmowa kierowana na podstawie opowiadania

Przebieg:

W trakcie zajęć głównych dzieci poznały opowieść o trzech smokach. Porozmawiajcie o tej historii. Czy Jacek słusznie postąpił, samodzielnie próbując przeprowadzić eksperymenty? Jak mogło się to skończyć? Jak nazywały się smoki? Czy ich imiona kojarzą się dzieciom z prądem, gazem i wodą? Jakich urządzeń nie wolno dzieciom dotykać samodzielnie?

DZIEŃ DRUGI: ELEKTRYCZNOŚĆ

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Nie dotykaj!” – prezentacja znaku ostrzegawczego.
- „Elektryczność ukryta w baterii” – wspólne słuchanie opowiadania.
- „Plastelinowe figury” – zabawa manipulacyjna rozwijająca wyobraźnię przestrzenną, doskonaląca znajomość figur geometrycznych.
- „Krokusy” – karty pracy cz. 3, s. 9.
- „Ciemno – jasno” – zabawa orientacyjno-porządkowa.
- „Czy prąd może dawać ciepło?” – eksperyment.

„Nie dotykaj!” – prezentacja znaku ostrzegawczego

Przebieg:

Pokaż dzieciom znak ostrzegawczy „Nie dotykaj, urządzenie elektryczne”. Wyjaśnij, co ten znak oznacza, gdzie może się znajdować. Powtórzcie jeszcze raz, jak ważne jest, by dzieci bez opieki nigdy nie dotykały wtyczek, przełączników i przedłużaczy.

„Elektryczność ukryta w baterii” – wspólne słuchanie opowiadania

Przebieg:

Przeczytaj maluchom humorystyczne opowiadanie Grzegorza Kasdepke:

Za każdym razem, gdy mój synek, Kacper, jedzie do babci Bogusi, wraca od niej z jakimś prezentem – przeważnie takim, od którego boli mnie głowa.

Albo jest to elektryczne pianino, głośne i piszczące niczym psiak na łyżworolkach; albo jest to zdalnie sterowany samochód, trąbiący na mnie, gdy tylko stanę na jego drodze, a ostatnio przywiózł robota – wielkiego jak walizka, a hałaśliwego jak cały pociąg.

Zabawki te mają jedną zaletę – wszystkie są na baterię, a baterie, o czym każdy wie, szybko się wyładowują. Kacper zaś nigdy nie pamięta, by kupić nowe – dopóki więc nie pojedzie znowu do babci Bogusi, mamy spokój.

Robot, zgodnie z moimi przewidywaniami, już na drugi dzień z rana zaczął charczeć, wieczorem zaś umilkł całkowicie; pomrukiwał tylko zaczerwienionymi oczami, jakby był chory...

– Ooo, biedny... – zmartwiłem się nieszczerze. – Jutro musimy coś z tym zrobić!...

Po cichu jednak liczyłem na to, że Kacper w przedszkolu zapomni o robocie.

Nie muszę więc pisać, jak bardzo byłem rozczarowany, gdy mój synek, od razu po przyjściu z przedszkola, zapytał chrapliwym głosem:

– Co robimy z robotem?...

Zdumiałem się brzmieniem jego głosu.

– Synu, dlaczego tak chrypisz? – zapytałem.

– Widocznie wyczerpały mi się baterie – wychrypiał Kacper.

Kazałem mu otworzyć buzię, wysunąć język i powiedzieć: „Aaa...”

Gardło miał czerwienięsze od pomidora. A czoło gorące jak kaloryfer.

– Dobra, zmierz temperaturę! – powiedziałem. – A ja w tym czasie zadzwonię po lekarza.

Lekarz był już po godzinie.

Zbadał Kacpra, zapisał mu leki i nie pozwolił ruszać się z łóżka przez dwa dni.

– Przez ten czas podładujesz baterijki! – zażartował. – A potem będziesz jak nowy!...

Kacper popatrzył na mnie zdziwiony – baterijki?...

– Tak się mówi... – wyjaśniłem.

Kacprowi wpadł do głowy jakiś pomysł. Zaczął szeptać po cichu z lekarzem – ten roześmiał się nagle, a potem wypisał na nowo receptę. Pożegnali się jak starzy kumple.

Wieczorem poszedłem do apteki. Pani aptekarka, zaglądając do recepty, podawała mi wciąż nowe leki; w pewnym momencie jednak znieruchomiła ze wzrokiem wbitym w niewyraźne pismo lekarza.

– Wie pan... – powiedziała w końcu. Baterie to pan może kupić w kiosku...

– Co proszę?!... – zapytałem zdumiony.

U dołu recepty czarno na białym stało: „4 baterie R-14!”

Roześmiałem się, zapłaciłem za leki, no a wracając do domu zahaczyłem jeszcze o kiosk – bo lekarzy trzeba słuchać...

– Masz?... – zapytał Kacper.

– Mam... – powiedziałem, próbując zachować powagę. Dałem mu tabletki, syrop, a na końcu wyciągnąłem z kieszeni baterie. – A to dla robota!...

Kacper rzucił mi się na szyję.

– Tylko pamiętaj!... – wystękałem na pół przyduszony – żeby ten robot się trochę oszczędzał... Przynajmniej teraz, gdy jest chory...

*Grzegorz Kasdepke, Kacperiada. Opowiadania dla łobuzów i nie tylko,
Łódź 2008, Wydawnictwo „Literatura”*

Czy maluchy wiedzą, do czego służą baterie? Pokaż im kilka przedmiotów codziennego użytku, które działają dzięki bateriom. Możesz również zademonstrować różne baterie. Poproś, by pokazały, jak porusza się robot na baterie.

Na koniec wyjaśnij, że zużytych baterii nie można wyrzucać do śmietnika, tylko do specjalnych oznakowanych pojemników!

Zajęcia główne

„Plastelinowe figury” – zabawa manipulacyjna rozwijająca wyobraźnię przestrzenną, doskonaląca znajomość figur geometrycznych

Przebieg:

Dzieci siedzą przy stolikach. Zwróć uwagę na ich prawidłową postawę. Maluchy starają się siedzieć prosto, nie garbić się. Obie ręce spoczywają na stoliku. A tam... Na stolikach rozłóż plastelinę lub inną kolorową masę plastyczną. Ileż kolorów!

Zadaniem maluchów jest ulepienie z plasteliny figury, której nazwę usłyszą od Ciebie. Ulepieć kilka plastelinowych figur, a następnie poprosić dzieciaki, by połączyły je ze sobą, tak by tworzyły formę przestrzenną. Wyjaśnij, co to znaczy.

Na sam koniec połączcie wszystkie rzeźby (tak, tak, to najprawdziwsze rzeźby!), by tworzyły jedną dużą. Będzie wynikiem pracy całej grupy.

„Krokusy” – karty pracy cz. 3, s. 9

Przebieg:

Dzieci drą na paseczki fioletową bibułę. Paskami wyklejają płatki krokusa. Czerwoną bibułę rwą na kawałki i wyklejają nimi donicę. Następnie wszyscy razem głośno liczą kwiaty.

Zajęcia popołudniowe

„Ciemno – jasno” – zabawa orientacyjno-porządkowa

Przebieg:

Pamiętacie wiersz o pstryczku-elektryczku? Do czego służy włącznik światła? Posłuchaj wypowiedzi dzieci. Zapal i zgaś światło w przedszkolnej sali, następnie przystąpcie do zabawy.

Stań przy włączniku światła. Dopóki światło jest włączone, dzieci swobodnie biegają lub spacerują po sali.

„Czy prąd może dawać ciepło?” – eksperyment

Przebieg:

Do przeprowadzenia tego prostego eksperymentu potrzebna Ci będzie lampka (biurkowa lub nocna) i suszarka. Na początek pokaż dzieciom lampkę, wyjaśnij, jak jest zbudowana. Następnie zwróć ich uwagę na żarówkę. Wyjaśnij, że to dzięki prądowi żarówka świeci. Prąd dociera do żarówki z elektrowni za pomocą kabla. Elektrownia to miejsce, gdzie prąd jest wytwarzany. Teraz zapal lampkę i dopóki żarówka nie rozgrzeje się zbyt mocno, pozwól maluchom ostrożnie jej dotknąć. Czy dzieci poczuły ciepło, które wytwarza żarówka? Pokaż jeszcze jedno urządzenie, które może wytwarzać ciepło za pomocą prądu elektrycznego. Jest nim suszarka. Suszarka ma w środku urządzenie zwane opornikiem elektrycznym, który rozgrzewa się, gdy płynie w nim prąd. Energia elektryczna zmienia się dzięki opornikowi w energię cieplną. W ten sam sposób działa też żelazko, piekarnik elektryczny, toster

czy elektryczny piecyk. Oczywiście nie musisz tłumaczyć dzieciom zasady działania suszarki. Dla nich najważniejsze będzie, że suszarka działa na prąd i to on ją zasila. Przypomnij maluchom o smoku Prądokopie. Dlaczego potrafił być taki niebezpieczny?

DZIEŃ TRZECI: ODGŁOSY NASZEGO DOMU

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Sprzątamy” – zabawa ruchowa.
- „Odgłosy naszego domu” – rozmowa kierowana na podstawie opowiadania.
- „Co straszy u nas w przedszkolu” – eksperyment.
- „Moje ulubione domowe urządzenie” – zabawa plastyczna.
- „Wiosna” – karty pracy cz. 3, s. 1.

Zajęcia poranne

„Sprzątamy” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Dzisiaj w przedszkolu wielkie sprzątanie. Dzieciaki mają za zadanie dokładnie wypucować całą salę. Na początek wycierają półki i regały, wykonując okrężne ruchy dłoni po płaszczyźnie poziomej; zamiatają podłogę, stojąc w postawie wykroczonej i wykonując ruchy „zamiatania” rękami. Następnie w klęku podpartym starają się wypchnąć złączone ręce jak najdalej przed siebie, po czym, nie odrywając ich od podłogi, wracają do klęku.

Na koniec... odpoczynek! Dzieci kładą się na plecach, ręce i nogi proste, szeroko rozsunięte.

Zajęcia główne

„Odgłosy naszego domu” – rozmowa kierowana na podstawie opowiadania

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom opowiadanie Renaty Piątkowskiej „Smoki rurowe”:

Jak ja nie lubię smoków rurowych! Taki smok siedzi w rurze, którą odpływa woda z wanny. Każdy może się o tym przekonać. Wystarczy napęłnić wannę wodą, jak do kąpeli, a potem wyjąć korek. Wody zaczyna ubywać. Robi się wir i wciąga wszystko do dziury, którą ucieka woda. I słychać przy tym gulgotanie, pomruki, chrząknięcia. To właśnie smok, który siedzi w rurze, budzi się i złości. Odkąd myślę o tym smoku, nie mam ochoty na kąpiel.

Wczoraj kąpałem się spokojnie, a w wannie miałem pełno pachnącej piany. Rozmazywałem ją pięknie na kafelkach i brzegach wanny. Potem budowałem tratwę z klocków lego. I wtedy mama powiedziała:

– Tomku, siedzisz w tej wannie już pół godziny, woda pewnie ostygła. Wyjmij korek i wyjdź, a ja cię powycieram.

Nie było rady, musiałem wyjść. A gdy wyjąłem korek, znowu usłyszałem te okropne odgłosy. Bardzo się przestraszyłem. Zobaczyłem też, że z mojej tratwy odpadło kilka klocków i te najmniejsze porwał wir. Kręciły się przez chwilę szybko

nad otworem, którym odpływała woda. Potem coś je wciągnęło do środka czarnej rury. Wtedy też usłyszałem głośne gulgotanie. Tego było już za wiele, musiałem się rozplakać. Przez łzy tłumaczyłem mamie:

– Mamo, w rurach siedzi okropny, śliski smok. On wciąga w rury wszystko, co jest w wannie. A jak jest zły, to głośno warczy i pomrukuje. Kiedyś może wciągnąć i mnie. Widziałas, jak porwał moje klocki lego?

– Widziałam – powiedziała mama. A czy pamiętasz, że wiele razy cię prosiłam, żebyś nie bawił się w kąpeli małutkimi przedmiotami? – spytała. I nie czekając na odpowiedź, dodała: – One wpadają do kanału i mogą go zatkać. Wtedy dopiero będzie kłopot. Trzeba będzie wzywać hydraulika i przetykać rury. Tomku, pomyśl. Jak smok może wciągnąć cię do rury, skoro ty jesteś taki duży? Przecież się tam nie zmieścisz. Poza tym w rurach nie ma żadnych smoków.

– Jeśli nie ma, to co tam tak hałasuje i kto porwał moje klocki? – zapytałem.

I zaraz sam sobie odpowiedziałem: – Tam siedzi zielono-czarny, śliski smok. Ma łapy, do których wszystko się lepi, i jak kogoś chwyci, to już nie puści. A tam jest ogromnie dużo wody, jest bardzo głęboko i ciemno, i stamtąd już nigdy nie trafię do domu.

Ja tylko to sobie wyobraziłem, znowu się rozplakałem.

– Och nie płacz i nie wymyślaj niestworzonych historii. Jesteś już przecież dużym chłopcem. Tam nie ma żadnych smoków – powiedział mama i poszła przygotować kolację.

Zostałem w łazience sam z wanną i smokiem który na pewno gdzieś tam się czałł.

– Smoku – przemówiłem do niego. – Wiem, że siedzisz w tej rurze. Dlaczego wydajesz takie straszne odgłosy i mnie straszysz? Czy nie mógłbyś przenieść się do łazienki naszych sąsiadów? Przez ciebie boję się wejść do wanny. No i pożarłeś kilka moich klocków.

Nagle wpadłem na genialny pomysł. Ten smok jest po prostu głodny. Jak się naje, to nie będzie groźny. Może nawet da się oswoić? Tylko co jedzą smoki?

Pobiegłem do kuchni. Znalazłem tam mleko, dżem truskawkowy i parówki. Przyniosłem to wszystko do łazienki. Najłatwiej poszło z mlekiem. Wlałem je do otworu w wannie i smok wtedy radośnie zagulgotał. Dżem wkładałem łyżeczką, ale najgorzej było z parówkami. Właśnie próbowałem wcisnąć jedną z nich do rury, gdy do łazienki weszła babcia. Długo nie mogła zrozumieć, o co mi chodzi. Potem zaprowadziła mnie do łóżka i ustaliliśmy, że lepiej nie mówić mamie o karmieniu smoka, bo mogłaby się złościć. Ale właściwie dlaczego? Przecież to dobrze, że smok nie siedzi w rurze głodny. Nawet trochę mniej się go już boję. Może on kiedyś wyciągnie do mnie łapkę z tej rury i się przywitamy?

Jutro chciałbym mu wlać trochę zupy, tylko jak to wszystko wytłumaczyć mamie?

Renata Piątkowska, *Opowiadania dla przedszkolaków*,
Warszawa 2011, BIS

„Co straszysz u nas w przedszkolu” – eksperyment

Przebieg:

Porozmawiajcie chwilę o treści opowiadania. Dlaczego Tomek bał się odgłosów dochodzących z rury? Czy dzieci potrafią wymienić kilka odgłosów w domu, których trochę się boją? Wyjaśnij dzieciom, że często boimy się czegoś, co tak naprawdę okazuje się niegroźne. Wykonajcie obchód po przedszkolu i spróbujcie poszukać rzeczy, które wydają dziwne, śmieszne, a nawet trochę straszne dźwięki.

Zajęcia popołudniowe

„Moje ulubione domowe urządzenie” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Rozdaj dzieciom karki z sylwetami różnych domowych urządzeń elektrycznych. Postaraj się, by miały duży wybór. Usiądźcie w ławkach i pokolorujcie sylwety kredkami świecowymi. Co jakiś czas podejdź do wybranego malucha i spytaj go, jakie urządzenie wybrał, a następnie poproś, by spróbował naśladować dźwięk, który wydaje jego urządzenie.

„Wiosna” – karty pracy cz. 3, s. 1

Przebieg:

Jakiś czas temu przyszła wiosna. Przypomnijcie sobie wszystkie znaki, jakie dawała przed swoim przybyciem. Następnie sięgnijcie po kartę pracy nr 1 ze zbioru kart pracy „Wiosna”.

Dzieci z zielonej plasteliny lepią dużo długich wałeczków i wyklejają nimi włosy pani Wiosny. Z żółtej plasteliny lepią kilka małych i dużych kulek. Małymi wyklejają skrzydełka motyli, dużymi ozdabiają sukienkę pani Wiosny.

DZIEŃ CZWARTY: POSTĘP NA KAŻDYM KROKU

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Rosną” – zabawa dydaktyczna.
- „Roboty” – zabawa przy muzyce.
- „Za oknem wiosna” – spacer połączony z obserwacją przyrody.
- „Szymon mówi” – klasyczna zabawa ruchowa na świeżym powietrzu.
- „Postęp na każdym kroku” – zabawa dydaktyczna.
- „Sałata” – karty pracy cz. 3, s. 7

Zajęcia poranne

„Rosną” – wspólne słuchanie i śpiewanie piosenki

Przebieg:

Pokaż dzieciom obrazki przedstawiające fazy dorastania człowieka: niemowlaka, dziecko w wieku przedszkolnym, nastolatka, dorosłego człowieka i osobę starszą.

Na początek poproś, by wskazały dziecko w ich wieku. Następnie spróbujcie ułożyć obrazki na podłodze w porządku chronologicznym. Na koniec wskazuj kolejno obrazki od niemowlaka do osoby starszej i głośno powtarzajcie: to jest niemowlę, przedszkolak jest starszy od niemowlaka, nastolatek jest starszy od przedszkolaka, dorosły jest starszy od nastolatka, osoba starsza jest starsza od osoby dorosłej. Poproś dzieci, by wskazały osobę najmłodszą i najstarszą.

„Roboty” – zabawa przy muzyce

Przebieg:

Jeśli w przedszkolu jest syntezator, wykorzystaj go na tych zajęciach. Ustaw go tak, by podczas grania wydawał dźwięki muzyki elektronicznej. Jeśli nie posiadacie w przedszkolu

tego urządzenia, postaraj się zdobyć płytę Jean Michela Jarre, jednego z najslawniejszych twórców muzyki elektronicznej lub wpisz jego nazwisko w wyszukiwarkę internetową i odtwórz któryś z jego utworów na odtwarzaczu internetowym.

Włącz muzykę lub zagraj na syntezatorze. Waszym zadaniem jest poruszanie się naszym prawdziwe roboty, w sposób sztywny i urywany.

Zajęcia główne

„Za oknem wiosna” – spacer połączony z obserwacją przyrody

Przebieg:

Wybierzcie się do parku, by zaobserwować zmiany, które zachodzą w przyrodzie. Czy drzewa już kwitną? Czy trawa jest soczyście zielona? Czy ptaki wyśpiewują piękne melodie?

„Szymon mówi” – klasyczna zabawa ruchowa na świeżym powietrzu

Przebieg:

Jeśli pogoda dopisuje, przeprowadź tę zabawę na dworze.

Wytypowane przez Ciebie dziecko jest „Szymonem”. Jego zadaniem jest wydawanie poleceń reszcie uczestników. Jeśli „Szymon” rozpoczyna swoje zdanie: „Szymon mówi...”, to wszyscy wykonują jego polecenie. Jeśli jednak „Szymon” wyda polecenie bez tego zwrotu, dzieci dopowiadają: „Szymon nam nie kazał” i stoją nieruchomo. Każdy, kto się pomyli, na chwilę odpada z gry. Kolejnym wydającym polecenia „Szymonem” zostaje osoba, która najdłużej pozostała w poprzedniej rundzie.

Zajęcia popołudniowe

„Postęp na każdym kroku” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Na dywanie rozłóż kasetę VHS, płytę CD, płytę winylową, kasetę magnetofonową, i pendriva. Zapytaj dzieci, które z tych przedmiotów już kiedyś widziały i czy potrafią powiedzieć, do czego służą. Po wysłuchaniu odpowiedzi wyjaśnij maluchom, że kiedyś muzykę czy filmy odtwarzało się właśnie na takich nośnikach. Wskaż dzieciom płytę winylową, kasetę VHS i kasetę magnetofonową i wyjaśnij, że z biegiem czasu stały się one nieporęczne (za duże, za mało muzyki mieściły) i zamieniono je na płyty CD czy pendrivy.

Jeśli masz taką możliwość, pokaż dzieciom inne „relikty” przeszłości, takie jak żelazko na duszę, zademonstruj im zdjęcia przedstawiające starą, tradycyjną tablicę, na której pisało się kredą, i nową, białą na pisaki sucho ścieralną. Postaraj się również zdobyć zdjęcia przedstawiające stare pociągi parowe, zwykłe pociągi, które codziennie możemy spotkać na dworcach całego kraju i nowoczesne, najszybsze pociągi świata. Zapytaj, czy dzieci wiedzą, dlaczego wymieniania się takie przedmioty na inne, nowocześniejsze.

„Sałata” – karty pracy cz. 3, s. 7

Przebieg:

Dzieci rwą zieloną wycinankę na kawałki i delikatnie zgniatają w dłoni. Wyklejają sałatę. Następnie zadaniem dzieci jest powiedzenie, kto ma ochotę zjeść ich zieloniutką sałatę.

DZIEŃ PIĄTY: URZĄDZENIA DAWNIEJ I DZIŚ

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Wyścigi par” – zabawa ruchowa.
- „Defilada” – zabawa ruchowa przy piosence.
- „Wieczna zima” – rozmowa kierowana na podstawie wiersza.
- „Grupowanie” – zabawa rozwijająca aktywność językową.
- „Ślimaki” – zabawa rozwijająca motorykę małą.
- „Kurczaki” – karty pracy cz. 3, s. 13.

Zajęcia poranne

„Wyścigi par” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Wyznacz linię startu i mety. Dzieci stoją parami (para za parą). Na Twój sygnał pierwsza para biegnie do mety. Pozostali uczestnicy zabawy kibicują głośno i klaskają. Po dobiegnięciu do mety pierwsza para wraca na koniec „kolejki” i zajmuje się kibicowaniem kolejnym uczestnikom.

„Defilada” – zabawa ruchowa przy piosence

Przebieg:

Włącz dzieciom wybraną pieśń defiladową lub wojskowy marsz. Jeśli nie masz dostępu do tego rodzaju muzyki, proponuję wykorzystanie utworu „Defilada”:

*Marsz wspaniały! Bum – bum – bum!
Defilada! Skrzydeł szum!
To gołębie się zerwały!
Kapral bębni – marsz wspaniały!*

*Lewa, lewa – prawa!
Defilada i zabawa!
Lewa, lewa, prawa.
Naaa prawo – patrz!*

*Maszeruje – ram, pam, pułk!
My też nie żałujmy nóg!
Gruby sierżant niesie sztandar,
wiatr powiewa nim i targa.*

*Lewa, lewa – prawa!
Defilada i zabawa!
Lewa, lewa, prawa.
Naaa prawo – patrz!*

*Marsz wspaniały! Ram – pam – bum!
Teraz bicie serca stłum!*

*Patrz na prawo! Patrz na prawo!
Ten marszałek jest z buławą!*

*Lewa, lewa – prawa!
Defilada i zabawa!
Lewa, lewa, prawa.
Naaa prawo – patrz!*

*Defilada, słowa Jerzy Kierst, muzyka Jerzy Wasowski, w: Ewa Bem
Ten najpiękniejszy świat, Bajki-Grajki, Omedia Sp. z o. o. 2009*

Twoim zadaniem jest pokazanie kroku defiladowego do utworu. Dumni i wyprostowani przejdźcie po sali. Kiedy wszystkim uda się już podchwycić krok, wyjdźcie na korytarz przedszkolny i tam pomaszerujcie przed siebie. Dzieci na pewno się ucieszą, kiedy inne grupy będą Was podziwiać!

Zajęcia główne

„Wieczna zima” – rozmowa kierowana na podstawie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj maluchom wiersz:

*Żeby się spotkać z wieczną zimą oko w oko,
Wcale nie trzeba jechać na Biegun Północny
Ani w Himalajach na szczyty piąć się wysoko,
Ani czekać na zaproszenie od krewnych z Kamczatki
Czy innej Alaski,
Obejdzie się bez tego wszystkiego, moi drodzy,
Nie trzeba łaski.*

*My,
Gdy nam przyjdzie ochota na spotkanie wiecznej zimy,
Do kuchni sobie po prostu wchodzimy.
Do jakiej kuchni?
Do zwykłej,
Do pierwszej lepszej z brzegu.
Przecież w kuchni – powiecie – nie bywa lodu
Czy śniegu,
Nie wieją wiatry północne,
Nie płoną polarne zorze.*

*Owszem,
To wszystko prawda.
A jednak
Wieczna zima w kuchni być może!*

*Czuję, że niejednemu
Nie mieści się to wprost w główce.
„Gdzie jest ta wieczna zima?” – myśli.*

*Jak to gdzie?
W lodówce!*

Ludwik Jerzy Kern, *Mądra poduszka. Wiersze dla dzieci*,
Warszawa 1977, „Nasza Księgarnia”

Porozmawiaj z dziećmi o postępie cywilizacyjnym. Kiedyś, zanim jeszcze wymyślono lodówkę, jedzenie zimą przechowywano na dworze, a latem zakopywano w ziemi lub chowano głęboko w specjalnych piwnicach. Teraz, kiedy w każdym domu gości już „wieczna zima”, czyli lodówka, nie ma problemu z przechowywaniem żywności. Możecie rozważyć tę kwestię także na przykładzie samochodów. Kiedyś, gdy ich jeszcze nie było, ludzie poruszali się konno lub wozami zaprzęgniętymi w konie. Nie było tak wygodnie jak dziś, ale powietrze nie było zanieczyszczone, nie było tylu wypadków i takiego zagrożenia. Czy zatem postęp cywilizacyjny to coś dobrego czy raczej to przekleństwo?

„Grupowanie” – zabawa rozwijająca aktywność językową

Przebieg:

Usiądźcie wygodnie w kręgu. Waszym zadaniem będzie dzisiaj grupowanie wyrazów. Poproś dzieci, by wymieniły jak najwięcej rzeczy służących do: jedzenia, ubrania, do zabawy, do kąpieli itd. Po każdej rundzie obowiązkowo pochwal wszystkich.

Zajęcia popołudniowe

„Ślimaki” – zabawa rozwijająca motorykę małą

Przebieg:

Dla każdego malucha przygotuj sztywną, kolorową kartkę, flamaster i dziecięce nożyczki. Usiądź wśród dzieci i pokaż, jak narysować ślimakową muszlę. Spirala powinna być jak największa, kolejne jej okręgi nie powinny znajdować się zbyt blisko poprzednich. Kiedy skończysz, maluchy próbują narysować podobną spiralę na swoich kartkach. Każdy stanie się już właścicielem swojej spirali. Dzieci kładą palec wskazujący na jej końcu. Na Twój sygnał wszystkie paluszki zaczynają poruszać się po narysowanej spirali, aż do samego jej środka. Zrobione?

Pozostaje wyciąć Wasze ślimaki. Maluchy tną kartkę po narysowanej linii, tak aby nie przeciąć spirali.

„Kurczaki” – karty pracy cz. 3, s. 3

Przebieg:

Dzieci przyglądają się ilustracji i określają, co jest na niej narysowane. Następnie rwą wate i wyklejają nią kurczaki. Pędzlem umocznym w żółtej farbie delikatnie je kolorują. Czarnym mazakiem rysują kurczakom oczy. Czerwoną mazakiem dzioby. Wskazują małego kurczaka, następnie kurczaka największego.

CIEKAWOSTKI

- 12 kwietnia! Mniem! Jest to chyba jeden z najśłodszych dni w roku – DZIEŃ CZEKOLADY. Któż bowiem jej nie lubi? Pałaszujemy czekoladę mleczną, gorzką, białą, z rodzynekami, z orzechami, z bakaliami, z nadzieniem itd. itd. Niewiele osób jednak wie, że najzdrowsza jest czekolada gorzka. Zawiera witamy A, E, B2, B3, B6, B12 i M. Ten smakowity przysmak pozytywnie wpływa na wzrok, działa na płodność, obniża cholesterol, dobrze działa na nasze samopoczucie i zapobiega niedokrwistości.
- Amerykanin James Murray Spangler był uczulony na kurz. Pracował jako dozorca w domu towarowym. W 1906 roku skonstruował pierwszy odkurzacz przenośny z wentylatora elektrycznego, pudełka i poszewki od poduszki. Ulepszone urządzenie opatentował w 1908 i jako pierwszy wprowadził przenośne elektryczne odkurzacze na rynek. Szybko patent i firma Spanglera zostały kupione przez jego kuzyna Williama Hoovera, który produkował dotąd uprząże końskie. Widząc masowy rozwój motoryzacji, w porę zorientował się, że musi zmienić całkowicie kierunek produkcji, stawiając na postęp techniczny. Hoover dalej ulepszył odkurzacz i wprowadził do sprzedaży komiwojażerskiej połączonej z demonstracją działania w domach. Rozpowszechnił swój sprzęt w USA, osiągając duże zyski. Przez wiele lat po wynalezieniu odkurzacze pozostały sprzętem drogim i luksusowym, lecz po II wojnie światowej stały się, wraz ze spadkiem ich cen, powszechnie używanym sprzętem gospodarstwa domowego najpierw w USA, potem także w innych krajach uprzemysłowionych.<http://pl.wikipedia.org/wiki/Odkurzacz>
- Inicjatorem Dnia Ziemi w Polsce był poseł Jan Rzymek z Katowic, który stanął w 1990 na czele sztabu ekologów, którzy przygotowali pierwsze polskie publikacje dotyczące tego święta. Oświadczenie poselskie w sprawie Dnia Ziemi ogłoszone przez dra Jana Rzymekę rozpoczęło przebudzenie ekologiczne w Polsce. Łańcuchy rąk ludzi dobrej woli, polowe msze ekologiczne to pierwsze formy świętowania Dnia Ziemi. Pierwsze obchody w Warszawie odbyły się w roku 1990. W Polsce bardziej popularna stała się data 22 kwietnia ze względu na kapryśną aurę, która często zniechęcała w marcu do udziału w imprezach plenerowych. Na początku XXI wieku Dzień Ziemi stał się okazją do organizowania akcji mających uświadomić młodzieży oraz całemu społeczeństwu, że należy dbać o środowisko naturalne.
http://pl.wikipedia.org/wiki/Dzie%C5%84_Ziemi

Przytoczono utwory literackie:

1. Włodzimierz Scisłowski, *O czym Bałtyk opowiada*, Szczecin 1988, Krajowa Agencja Wydawnicza.
2. Hanna Łochocka, *Ptasie mleko*, Warszawa 1989, Książka i Wiedza.
3. Joanna Pollakówna, *Marceli szpak dziwi się światu*, Warszawa 1987, Krajowa Agencja Wydawnicza.
4. Iwona Czarkawska, *Żółta przygoda Zenobiusza*, Kraków 2009, Wydawnictwo „Zielona Sowa”.
5. Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...* Warszawa 2001, WSIP.
6. Grażyna Bąkiewicz, *Bezpieczna bajka*, Warszawa 2011, „Nasza Księgarnia”.
7. Grzegorz Kasdepke, *Kacperiada. Opowiadania dla łobuzów i nie tylko*, Łódź 2008, Wydawnictwo „Literatura”.
8. Renata Piątkowska, *Opowiadania dla przedszkolaków*, Warszawa 2011, Wydawnictwo BIS.
9. Ludwik Jerzy Kern, *Mądra poduszka. Wiersze dla dzieci*, Warszawa 1977, „Nasza Księgarnia”.

Przytoczono utwory muzyczne:

1. *Defilada*, słowa Jerzy Kierst, muzyka Jerzy Wasowski, Ewa Bem *Ten najpiękniejszy świat, Bajki-Grajki*, Omedia Sp. z o. o. 2009

PLAN DZIAŁAŃ WSPOMAGAJĄCO-WSPIERAJĄCYCH

MAJ

TYDZIEŃ PIERWSZY: WIOSNA W PEŁNYM ROZKWICIE

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: W ogrodzie	„Zielono mi” – wspólne słuchanie wiersza	– z zainteresowaniem i uwagą słucha dłuższego utworu wierszowanego, – potrafi podać kilka przykładów rzeczy w określonym przez nauczyciela kolorze	– wiersz „Zielono mi” A. Frączek
	„Grasz w zielone?” – zabawa ruchowa rozwijająca szybkość i spostrzegawczość	– rozwija ogólną sprawność fizyczną, – doskonali szybkość i spostrzegawczość	
	„Wiosna w ogródku” – prace w ogródku przedszkolnym	– bierze udział w pracach porządkowych w ogródku przedszkolnym	– łopatki, grabki
	„Szkło” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”	– z uwagą słucha dłuższego opowiadania, – wie, że nie wolno dotykać niebezpiecznych przedmiotów, takich jak: butelki, szkło, gwoździe, kawałki metalu itp.	– opowiadanie „Szkło” B. Ostrowskiej
	„Kotki” – karty pracy cz. 3, s. 8	– doskonali koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonali sprawność manualną dłoni, doskonali analizę słuchową, wzrokową i myślenie	– karty pracy cz. 3, s. 8, wata, klej

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Kwitnące sady	„Kwitnący sad” – wspólne słuchanie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego utworu wierszowanego	– wiersz „Kwitnący sad” J. Kiercz
	„Gonimy” – zabawa bieżna	– rozwija ogólną sprawność fizyczną	– obręcze
	„Mapa naszego przedszkola” – zabawa kształtująca wyobraźnię przestrzenną	– doskonali wyobraźnię przestrzenną, – bierze udział w tworzeniu mapy	– kartki formatu A4, flamastry
	„Nad i po” – ćwiczenie pojęć wyrażających względność przedmiotów wobec siebie	– ćwiczy umiejętność używania pojęć wyrażających względność przedmiotów wobec siebie, – rozwija umiejętność kreślenia figur geometrycznych	– kartki i kredki
	„W sadzie” – zabawa dydaktyczna	– umie podać nazwy wskazanych drzew i przyporządkować do nich odpowiednie owoce	
	„Kwitnąca jabłoń” – zabawa plastyczna	– poznaje nową technikę plastyczną, – rozwija zainteresowania, – rozwija zdolności manualne	– zielone kartki formatu A3, biała i jasnoróżowa farba plakatowa, półlitrowa plastikowa butelka po napoju, brązowy flamaster

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: Skrzydlaty świat	„Skrzydlate zabawy” – zabawa przy muzyce „Bierki” – zabawa rozwijająca motorykę małą „Ptaki wiosną” – rozmowa kierowana na podstawie wiersza „Szpak” – ćwiczenia logopedyczne „Kukułcze jajo” – zabawa bieżna „Przyleciał” – karty pracy cz. 3, s. 16	– ćwiczy ogólną sprawność fizyczną, – odpowiednio reaguje na sygnały podane przez nauczyciela – rozwija motorykę małą, – ćwiczy umiejętność skupiania uwagi – z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego utworu literackiego, – doskonalą zdolności językowe, – poszerza zakres słownictwa, – wykonuje ćwiczenia ortofoniczne – ćwiczy narządy artykulacyjne, – rozwija umiejętności językowe – rozwija ogólną sprawność fizyczną, – ćwiczy spostrzegawczość i szybkość reakcji – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonalą sprawność motoryczną, posługuje się pojęciem <i>nad</i>, poprawia jakość mowy	– kredki ołówkowe – wiersz „Ptaki wiosną” J. Kiercz, zdjęcia lub ilustracje przedstawiające ptaki, które powróciły do nas na wiosnę – wierszyk ze zbioru E. Morawskiej, K. Żmudy-Trzebiatowskiej „Szedł żuczek do szkoły się uczyć, ćwiczenia logopedyczne dla dzieci” – karty pracy cz. 3, s. 16, biała bibuła, klej

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: Wiosenna łąka	„O świerszczyku, co przepi- łował skrzypce” – wspólne słuchanie wierszyka	– z uwagą i zaintereso- waniem słucha utworu wierszowanego, – poznaje wygląd świersz- cza	– zdjęcie przedsta- wiające świerszcza, wiersz „O świersz- czyku, co przepi- łował skrzypce” C. Janczarskiego
	„Na łące” – zabawa ruch- wa przy muzyce	– doskonalą ogólną sprawność ruchową, – doskonalą poczucie rytmu	– płyta CD z nagra- niem utworu „Wio- sna” („Cztery pory roku”) A. Vivaldiego
	„Jakie zwierzęta mieszkają na łące” – zabawa dydak- tyczna	– potrafi wymienić nazwy wskazanych owadów	– ilustracje przedsta- wiające mieszkań- ców łąki
	„Biedronki – mieszkańcy łąki” – karty pracy cz. 3, s. 5	– doskonalą analizę wzro- kową, i słuchową, – posługuje się pojęciami <i>nad, pod, obok,</i> – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonalą sprawność manualną	– kredki
	„Łąka” – zabawa plastycz- na	– doskonalą zdolności manualne, – doskonalą twórcze myślenie, – poznaje nową technikę plastyczną	– farba plakatowa (czarna lub ciemno- granatowa), kropel- ka płynu do mycia naczyni, białe kartki formatu A4, pędzle, kredki woskowe i patyczki
	„Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki	– bierze udział w nauce wiersza lub piosenki	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Rwetes w lesie	„W lesie” – zabawa orientacyjno-porządkowa „Czy byłeś kiedyś w lesie?” – rozmowa kierowana „Wiosna w lesie” – wspólne słuchanie opowiadania „Zagadki dla Tomka i Agatki” – zabawa utrwalająca wiedzę, ćwicząca analizę treści „Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki „Drzewo” – karty pracy cz. 3, s. 21	– doskonali szybkość i celową reakcję, – ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami – bierze czynny udział w rozmowie – z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego utworu literackiego, – doskonali zdolności językowe, – poszerza zakres słownictwa – utrwała wiedzę, – ćwiczy analizę treści – bierze udział w nauce wiersza lub piosenki – doskonali sprawność dłoni i opuszków palców, doskonali koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonali analizę wzrokową i słuchową	– płyta z muzyką relaksacyjną – opowiadanie „Wiosna w lesie” I. Sokołowa-Mikitowa – teksty zagadek – karty pracy cz. 3, s. 21, bibuła, klej, gąbeczka do malowania, zielona farba

TYDZIEŃ DRUGI: MOJA RODZINA

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: Jak to w rodzinie	„Mama, tata, ja i brat” – rozmowa kierowana	– bierze czynny udział w rozmowie kierowanej, – potrafi wymienić członków swojej rodziny, – bierze udział w nauce wiersza lub piosenki	
	„Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki		
	„Telefon alarmowy” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”	– z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego opowiadania i rozumie jego treść	
	„112” – zabawa dydaktyczna	– zna numer alarmowy 112 i wie, kiedy z niego korzystać	– opowiadanie B. Ostrowskiej „112” – kredki, flamastry lub inne przybory plastyczne – kolorowy papier, lub białe karteczki i kredki, nożyczki
	„Moja rodzina” – zabawa plastyczna	– doskonalą zdolności manualne, – rozwija motorykę małą	
	„Zielony jak... ogórek!” – zabawa rozwijająca kreatywność	– ćwiczy szybkość reakcji i spostrzegawczość	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Zapisane w pamięci	„Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki „Album rodzinny” – rozmowa kierowana na podstawie wiersza „Patyczki” – szeregowanie elementów w zbiorze „Rytmy” – zabawa rozwijająca kompetencje matematyczne „Mój album rodzinny” – rozmowa kierowana „Cicho sza” – zabawa orientacyjno-porządkowa	– bierze udział w nauce wiersza lub piosenki – z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego utworu wierszowanego – umiejętnie stosuje pojęcia matematyczne: <i>najdłuższy, najkrótszy</i>, – potrafi ułożyć patyczki graniaste według wskazanej przez nauczyciela reguły, – rozwija kompetencje matematyczne – potrafi ułożyć rytm wskazany przez nauczyciela, – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – ćwiczy spostrzegawczość i koncentrację – doskonalą poczucie rytmu – bierze udział w rozmowie kierowanej – doskonalą szybkość i celową reakcję, – ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami	– wiersz „Album rodzinny” T. Chwałek-Latuszkowej – patyczki graniaste – patyczki graniaste i kółka z papieru (np. kółka do orgi z kółek), bębienki, trójkąty – albumy rodzinne przyniesione przez maluchy

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: Mama i tata	„Dekorujemy” – wspólne przygotowanie sali przedszkolnej na wizytę rodziców	– bierze czynny udział w dekorowaniu sali	
	„Laurki” – karty pracy cz. 3, s. 15, 16	– doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonalą analizę słuchową i wzrokową, – posługuje się nazwami kolorów	– karty pracy cz. 3, s. 15, 16, plastelina, bibuła, farby
	„Próba generalna” – ostatnie próby przed uroczystością	– bierze udział w próbie generalnej	
	„Dzień Mamy i Taty” – występy, wręczenie laurek	– bierze udział w przedstawieniu	– wykonane wcześniej laurki

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: Starsza siostra młodszy brat	„Dzień dobry” – zabawa przy muzyce według C. Orffa	– rozwija ogólną sprawność ruchową, – ćwiczy szybkość reakcji i spostrzegawczość	
	„Kołysanka dla brata” – wspólne słuchanie wiersza	– bierze udział w rozmowie, – rozwija umiejętność wypowiadania się pełnymi zdaniami	– wiersz „Kołysanka dla brata” B. Lewandowskiej
	„Wietrzyk” – wspólne słuchanie wierszyka wprowadzającego	– z uwagą i zainteresowaniem słucha utworu, – bierze udział w zajęciach wprowadzających w temat	– fragment wiersza „Wietrzyk” A. Przemyskiej
	„Co to jest wiatr?” – rozmowa kierowana	– bierze udział w rozmowie kierowanej, – rozumie różnice między pojęciami: <i>powiew, wicher, huragan</i>	– piórko, papierek, kulka z papieru, wacik, jabłko
	„Gałęzie na wietrze” – zabawa rytmiczno-ruchowa	– doskonalą poczucie rytmu	
	„Nowe nazwy” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie	– rozwija twórcze myślenie i wyobraźnię	– kilkanaście dowolnych przedmiotów

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Rodzinny piknik na majowej łące	„Dzień dobry” – zabawa rozwijająca percepcję słuchową	– rozwija percepcję słuchową, – doskonali szybkość reakcji, – potrafi zachować ciszę	
	„Ogrodniczka” – zabawa ruchowa do wierszyka	– doskonali poczucie rytmu, – zna na pamięć i potrafi powtórzyć krótki wierszyk	– różnokolorowe kwiaty (pomarańczowe, żółte, czerwone i niebieskie), wierszyk „Bukieciak dla mamy” P. Gularskiej-Misiak
	„Zabawa w żaby i bociany” – teatrzyk inspirowany utworem A. Świrszczyńskiej	– rozwija umiejętność wchodzenia w rolę, – pod kierunkiem nauczyciela powtarza swoje kwestie w odpowiednim momencie, – rozwija twórcze myślenie	– teatrzyk „Zabawa w żaby i bociany” A. Świrszczyńskiej
	„Taniec owadów” – zabawa orientacyjno-porządkowa przy muzyce	– doskonali szybką i celową reakcję, – ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami	– dowolna skoczna piosenka, opaski na głowę z wizerunkami: owadów: biedronek, motyli (niebieskich i pomarańczowych) i pszczoł
	„Kwitnąca łąka” – zabawa plastyczna	– doskonali sprawność manualną, – współpracuje z innymi dziećmi w celu stworzenia wspólnej pracy plastycznej	– arkusz szarego papieru, pastele olejne

TYDZIEŃ TRZECI: JESTEM POLAKIEM

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: Tutaj mieszkam	„Nasze podwórko” – wspólne słuchanie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego utworu wierszowanego	– wiersz „Nasze podwórko” L. J. Kerna
	„Ptaki na gałęzi” – zabawa orientacyjno-porządkowa	– doskonalili szybkość i celową reakcję, – ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami, – doskonalili poczucie równowagi	– kilka skakanek
	„Najlepiej być sobą” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”	– z uwagą i zainteresowaniem słucha opowiadania, – rozumie jego humorystyczną stronę	– opowiadanie „Najlepiej być sobą” G. Kasdepke
	„Być sobą” – rozmowa kierowana	– bierze czynny udział w rozmowie kierowanej, – rozwija umiejętność wypowiadania się pełnymi zdaniami	
	„Tutaj mieszkam” – rozmowa kierowana	– poznaje pojęcia: <i>kraj, ojczyzna, stolica</i>	
	„Kółka” – zabawa plastyczna	– doskonalili sprawność manualną, – doskonalili koordynację wzrokowo-ruchową	– tablica, kartki, kredki

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Polska – moja ojczyzna	„Tip-top” – tradycyjna zabawa w parach	– rozwija ogólną sprawność fizyczną, – doskonali poczucie równowagi	
	„Celujemy” – zabawa ruchowa z elementami korektywy	– rozwija motorykę małą stopy, – doskonali poczucie równowagi	– woreczki gimnastyczne
	„Figury” – zabawa plastyczna utrwalająca znajomość figur geometrycznych	– doskonali zdolności manualne, – powtarza nazwy figur geometrycznych, – rozwija zmysł dotyku	– ręczniki, karki formatu A4 z narysowanymi figurami geometrycznymi, kredki ołówkowe
	„Wieże” – karty pracy cz. 3, s. 20	– doskonali analizę wzrokową i słuchową, – doskonali koordynację wzrokowo-słuchową, – posługuje się nazwami kolorów i nazwami figur geometrycznych, – liczy w zakresie 3	– karty pracy cz. 3, s. 20, kredki
	„W domu ojczystym” – wspólne słuchanie piosenki	– bierze udział w zajęciach rozbudzających myśli i uczucia patriotyczne	– nagranie dowolnej pieśni patriotycznej lub proponowanej: „W domu ojczystym”, słowa K. Parnowska, muzyka J. Wasowski
	Ojczyzna” – rozmowa kierowana	– poznaje znaczenie słowa: <i>ojczyzna</i>	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: Warszawa – stolica Polski	„Wars i Sawa” – wspólne słuchanie legendy	– poznaje treść legendy, – z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego opowiadania	– legenda o Warszawie i Sawie: http://www.bajkowyzakatek.eu/2010/05/polskie-legendy-wars-i-sawa.html
	„Kostka” – zabawa orientacyjno-porządkowa	– ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami, – rozwija ogólną sprawność fizyczną	– kostka
	„Warszawa” – wspólne słuchanie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego utworu wierszowanego	– wiersz „Warszawa” J. Tuwima
	„Jaka piękna jest nasza stolica” – rozmowa kierowana na podstawie zdjęć i ilustracji	– z zainteresowaniem ogląda zdjęcia, – bierze udział w rozmowie kierowanej	– zdjęcia i ilustracje przedstawiające Warszawę
	„Ukryty skarb” – zabawa tropiąca	– rozwija orientację przestrzenną, – potrafi właściwie interpretować wskazówki zostawione przez nauczyciela	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: A to Polska właśnie	„Najpiękniejsze miejsca” – wspólne oglądanie zdjęć „O Lechu, Czechu i Rusie” – wspólne słuchanie wiersza „W ogródeczku” – nauka wierszyka „Pozbądźmy się chwastów” – zajęcia porządkowe w przedszkolnym ogródku „Polskie godło, polska flaga” – zaprezentowanie dzieciom godła Polski i flagi „Tor przeszkód” – zabawa ruchowa doskonaląca poczucie równowagi	– z zainteresowaniem, poznaje krajobrazy i zabytki Polski – z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego utworu wierszowanego, poznaje polskie legendy – zna na pamięć i potrafi powtórzyć wiersz – wspólnie z innymi dziećmi bierze udział w pracach porządkowych w przedszkolnym ogrodzie – poznaje polską flagę i godło Polski – rozwija ogólną sprawność fizyczną, doskonalą poczucie równowagi	– zdjęcia krajobrazów, zabytków Polski – legenda o godle Polski http://www.bajkowyzakatek.eu/2010/05/polskie-legendy-wierszem-o-lechu-czechu.html – treść wiersza „W ogródeczku” W. Broniewskiego – godło Polski oraz polska flaga

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Muzyka Chopina	„Podmuch wiatru” – zabawa oddechowa z elementami korektywy	– ćwiczy wydłużanie fazy wydechowej, – doskonalą ogólną sprawność ruchową	– piłeczki ping-pongowe
	„Muzyka Chopina” – wspólne słuchanie muzyki poważnej	– słucha muzyki poważnej, – potrafi się wyciszyć i zrelaksować	– płyta CD z nagraniami utworów Fryderyka Chopina
	„Duch Fryderyka” – wspólne słuchanie wiersza	– z zainteresowaniem i uwagą słucha dłuższego utworu wierszowanego	– wiersz „Duch Fryderyka” R. Adamowicz
	„Zielony...ogórek!” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie, spostrzegawczość i inteligencję językową	– rozwija twórcze myślenie, spostrzegawczość i inteligencję językową, – doskonalą chwyt	– piłka
	„Kształty” – zabawa rozwijająca koordynację wzrokowo-ruchową	– rozwija koordynację wzrokowo-ruchową, – ćwiczy motorykę małą, – ćwiczy skupianie uwagi i koncentrację	– włóczka, dowolne kształty wycięte z kartonu z dziurkami co 0,5–1 cm wzdłuż krawędzi
	„Łabędź” – karty pracy cz. 3, s. 28	– doskonalą sprawność manualną – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonalą analizę słuchową i wzrokową, – posługuje się nazwami kolorów, – poznaje nowe techniki plastyczne	– karta prac cz. 3, s. 28, kredki, świeca, gąbka do malowania, niebieska farba

TYDZIEŃ CZWARTY: ŻYJEMY W EUROPIE

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: Jesteśmy Europejczykami	„Gapa” – zabawa ruchowa przy muzyce	– ćwiczy ogólną sprawność fizyczną, – doskonalili szybkość i koncentrację	– szarfy
	„Mapa” – zabawa dydaktyczna	– z pomocą nauczyciela potrafi wskazać Polskę na mapie Europy, – poznaje mapę i jej funkcję	– mapa Europy
	„Zarozumiała łyżeczka” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”	– z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego opowiadania	– opowiadanie „Zarozumiała łyżeczka” E. Szeptyńskiej
	„Co to znaczy być zarozumiałym?” – rozmowa kierowana	– bierze udział w rozmowie kierowanej, – wie, że nie należy być zarozumiałym	
	„Flagi” – zabawa dydaktyczna	– potrafi odnaleźć flagę Polski wśród kilku innych flag, – wie, że każde państwo ma swoją, unikalną flagę	– flagi kilku państw europejskich, w tym flaga Polski
	„Quiz” – zabawa dydaktyczna	– bierze czynny udział w zabawie, – utrwala wiadomości	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Nasi sąsiedzi	„Sąsiad – kto to taki?” – rozmowa kierowana	– bierze czynny udział w rozmowie kierowanej, – zapoznaje się z krajami europejskimi sąsiadującymi z Polską	– mapa
	„Do mety” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność fizyczną	– szarfy lub skakanki
	„Kwiatki” – zabawa matematyczna	– potrafi przyporządkować przedmioty ze względu na określoną cechę, – liczy w zakresie 4, – porównuje zbiory w zakresie 4	– kilka wyciętych z papieru kwiatków (3- i 4-płatkowych, dwa wycięte z papieru wazony w kropki (na jednym wazonie umieścić trzy kropki, na drugim cztery)
	„Kaczki” – karty pracy cz. 3, s. 22	– doskonalą analizę wzrokową i słuchową, – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – posługuje się pojęciami: <i>mały</i>, <i>duży</i>, porównuje zbiory w zakresie 3	– karty pracy cz. 3, s. 22, kredki
	„Żywe rzeźby” – zabawa ruchowa na świeżym powietrzu	– doskonalą poczucie równowagi, – rozwija ogólną sprawność fizyczną, – odpowiednio reaguje na sygnał podany przez nauczyciela	
	„Snuj się, bajeczko” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie i umiejętność wypowiadania się całymi zdaniami	– rozwija twórcze myślenie, – ćwiczy umiejętność wypowiadania się pełnymi zdaniami	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: Kulinarne hity	„Nasze dłonie” – zabawa plastyczna	– rozwija zdolności manualne, – ćwiczy twórcze myślenie	– kredki, kartki z bloku technicznego
	„Zając i lis” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność fizyczną, – ćwiczy szybkość i koordynację ruchową	– mała i duża piłka
	„Zupa jarzynowa” – karty pracy, cz. 3, s. 19	– doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonalą sprawność manualną, – doskonalą analizę słuchową i wzrokową, – ćwiczy pamięć i myślenie, – poprawia jakość mowy	– karta pracy cz. 3, s. 19, kredki
	„Księga słów” – rozwijanie kompetencji językowych	– poszerza zasób słownictwa, – powtarza wiadomości	– „Księga słów”
	„Kulinarne hity naszych sąsiadów” – wspólne przygotowanie posiłku	– z zainteresowaniem ogląda proces pieczenia ciasta, – wykonuje polecenia nauczycielki, – wie, jak zachować się w kuchni	– 1 puszka słodzonego mleka skondensowanego, – 3 żółtka, – 12 dag masła lub margaryny, – 1 łyżeczka ekstraktu waniliowego, – 1 i 1/3 szkl. wiórków kokosowych, – 1 szkl. siekanych orzechów „pecan”, – 1/4 szkl. kakao, – 1/2 szkl. gorącej wody, – 25 dag masła lub margaryny, – 2 i 1/4 szkl. cukru, – 1 łyżeczka ekstraktu waniliowego, – 4 jajka, – 2 szkl. mąki, – 1 łyżeczka sody, – szczypta soli, – 1 szkl. maślanki lub kwaśnego mleka
	„Tip-top” – tradycyjna zabawa w parach	– rozwija ogólną sprawność fizyczną, – doskonalą poczucie równowagi	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: Podróże dalekie i bliskie	„Nieznane” – wspólne słuchanie opowiadania	– z uwagą i zainteresowaniem słucha opowiadania i dostrzega jego humorystyczny charakter	– opowiadanie „Nieznane” W. Wiślickiego
	„Co to jest” – zabawa rozwijająca zmysł dotyku	– rozwija zmysł dotyku, – ćwiczy koncentrację uwagi	– zamykane pudełko z wyciętymi po bokach otworami (tak dużymi, by dzieci mogły swobodnie włożyć do nich dłonie), kilka owoców, listków, gałązka
	„Quiz” – zabawa dydaktyczna	– bierze czynny udział w zabawie utrwalającej wiadomości z zakresu edukacji przyrodniczej	
	„Układ taneczny” – zabawa ruchowa przy muzyce	– obserwuje ruchy nauczyciela i potrafi je naśladować, – rozwija twórcze myślenie	– dowolny podkład muzyczny
	„Podróże dalekie i bliskie” – rozmowa kierowana	– bierze udział w rozmowie kierowanej, – utrwala pojęcia: <i>blisko</i> , <i>daleko</i>	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Beztroski świat zabaw	„Drzewo szczęścia” – wspólne słuchanie opowiadania uczącego dzieci szacunku do przyrody	– z uwagą i zainteresowaniem słucha dłuższego opowiadania, – rozwija wrażliwość przyrodniczą i empatię	– opowiadanie „Drzewo szczęścia” B. Jadach
	„Cyrkowcy” – zabawa ruchowa rozwijająca poczucie równowagi	– rozwija ogólną sprawność fizyczną, – doskonali poczucie równowagi	– skakanki
	„Jak żabka” – ćwiczenia artykulacyjne	– rozwija aparat artykulacyjny, – usprawniania język, wargi, podniebienie miękkie i żuchwę – doskonali opanowanie umiejętności świadomego kierowania ruchami narządów artykulacyjnych	– Małgorzata Grzelak „Pomocnik logopedyczny dla rodziców i dzieci w wieku przedszkolnym utrwalających prawidłową wymowę głoski S”
	„Szumi, szumi las” – zabawa ruchowa przy muzyce	– doskonali poczucie rytmu, – rozwija ogólną sprawność fizyczną, – ćwiczy spostrzegawczość i koncentrację, – potrafi podać nazwę dowolnego drzewa	– tamburyn lub podkład muzyczny
	„Podskocz” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność fizyczną, – odpowiednio reaguje na sygnał nauczyciela	

MAJ

*Słonko majowe
Ze snu już wstaje,
We mgłach różowe
Wyzłaca gaje,
Przez chmur koronkę
Patrzy ciekawie,
Biegnie przez łąkę
Kąpać się w stawie,
Promyki drżące
Po drzewach wiesza
I budzić śpiące
Kwiatki pospiesza;
Ukradkiem, z cicha,
Pączki rozwija,
I w lot z kielicha
Rosę wypija.
(...)*

Adam Asnyk

PRZYSŁOWIA:

- Chłodny maj, dobry urodzaj.
- Ciepły kwiecień, mokry maj – będzie zboże jako gaj.
- Deszcz majowy, chleb gotowy.
- Kiedy mokry maj, będzie żyto jako gaj.
- Dużo chrapaszczy w maju, proso będzie niby w gaju.
- Gdy kukułka kuka w maju, spodziewaj się urodzaju.
- Gdy maj jest przy pogodzie, nie bywają siana w szkodzie.
- Gdy się maj z grzmiotem odezwie na wschodzie, rok sprzyja sianu i zbożu w urodzie.
- Grzmot w maju nie szkodzi, sad dobrze obrodzi.
- Grzmot w maju sprzyja urodzaju.
- Jeśli w maju grzmot, rośnie wszystko w lot.
- Kiedy lipa w maju kwitnie, to w ulach miód zawiśnie.
- Na pierwszego maja szron obiecuje dobry plon.
- Pierwszego maja deszcz, nieurodzaju wieszcz.

WAŻNIEJSZE DATY:

- 1 maja: Święto Pracy
- 2 maja: Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej
- 3 maja: Święto Narodowe Trzeciego Maja
- 4 maja: Dzień Kominiarza
- 5 maja: Dzień Europy
- 9 maja: Dzień Unii Europejskiej
- 15 maja: Międzynarodowy Dzień Rodziny
- 18 maja: Międzynarodowy Dzień Muzeów
- 22 maja: Dzień Praw Zwierząt
- 26 maja: Dzień Matki
- 31 maja: Dzień Bociana Białego

TYDZIEŃ PIERWSZY: WIOSNA W PEŁNYM ROZKWICIE

DZIEŃ PIERWSZY: W OGRODZIE

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Zielono mi” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Grasz w zielone?” – zabawa ruchowa rozwijająca szybkość i spostrzegawczość.
- „Wiosna w ogródku” – prace w ogródku przedszkolnym.
- „Szkło” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”.
- „Kotki” – karty pracy cz. 3, s. 8.

Zajęcia poranne

„Zielono mi” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom wiersz:

*Od kilku dzionków jest mi zielono,
bo przyszła wiosna, a z nią...wiadomo!*

*Z wiosną przybiegły zielone drzewa,
liście zaczęły zielono śpiewać,
plotkują w stawie zielone żabki,
żabek kuzynki, ciocie i babki.
Zielenią łśni się liszka w pokrzywach,
parkowa ławka (troszeczkę krzywa),
kamyk, robaczek i mgiełka w lasach,
a nawet smoczek w buzi bobasa.*

*Aż pani tęcza, ta miss piękności,
pozieleniała całkiem z zazdrości!
Tak ją zachwycił kolczasty oset,
zielone ule i świerszcze bose,
chwasty w ogródku, mech pod sosenką
i ów zielony stworek z antenką.*

*Chwileczkę...Jak to?! Zielony stworek...?!
Z antenką kręta niczym faworek?
Co on tu robi? Z księżycą spadł?
Skąd wziął się tutaj ten dziwny skrzat?
W dodatku razem z kosmicznym spodkiem,
z zieloną miotłą, z zielonym kotkiem
i z zielonymi siostrami dwiema?*

Cóż... zielonego pojęcia nie mam.

Agnieszka Frączek, *Zielono mi*, Warszawa 2010, Wydawnictwo BIS

Czy maluchom podobał się wierszyk? Poproś, by wymienili wszystko, co jest zielone!

„Grasz w zielone?” – zabawa ruchowa rozwijająca szybkość i spostrzegawczość

Przebieg:

Dzieci swobodnie biegają po sali. Na Twój sygnał: „grasz w zielone” – dzieci odpowiadają: „gram”, po czym muszą jak najszybciej dobiec do jakiegoś zielonego przedmiotu. Jeśli jest lekki, biorą go w ręce, jeśli ciężki, wystarczy, że go dotykają. Daj im chwilkę, po czym podaj kolejne hasło: „masz zielone?” Wszystkie maluchy, którym udało się znaleźć coś zielonego, odpowiadają: „mam”. Ci uczestnicy, którym się nie udało, dołączają do Ciebie na czas trwania kolejnej rundy.

Nie poprzestawajcie na zielonym kolorze, ta gra jest równie fascynująca, gdy gracie w „czerwone”, „niebieskie” czy „brązowe”.

Zajęcia główne

„Wiosna w ogródku” – prace w ogródku przedszkolnym

Przebieg:

Wybierzcie się na popołudniowy spacer, by obserwować wiosnę w pełnym rozkwicie. Jak jest na świecie?... Zielono! Jesteście już w przedszkolnym ogródku. Niedługo wyrosną tam przepiękne kwiaty, a także dorodne warzywa. Jednak ziemia wygląda tak jakoś... niewyraźnie. Pełno w niej pozostałości po zimie i poprzednich rosnących w niej roślinach. Co można z tym zrobić? Ty przekop szybciotko kilka grządek, maluchy uzbrojone w łopatki na pewno Ci pomogą. Teraz pora na grabienie. Dzieci raz dwa pozbędą się pozostałości po zimie. I gotowe! Na koniec najważniejsze: rozdaj dzieciom nasiona: marchewki, buraków, ogórków (lub inne) i posiejcie je wspólnie. Oczywiście najlepiej będzie, jeśli maluchy najpierw zobaczą, jak Ty to robisz.

„Szkoło” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”

Przebieg:

Dziś kolejny poniedziałek z cyklu „Bezpieczne bajki”. Przeczytaj maluchom opowiadanie:

Kuba miał siedem lat, ciemne włosy i zielone oczy. Chodził do pierwszej klasy i siedział w ławce przy oknie, razem ze swoim najlepszym przyjacielem – Bartkiem. Znali się jeszcze z przedszkola.

Bartek był dobry z matematyki, rysował superkomiksy i strzelał podkręcone półki najlepiej ze wszystkich chłopaków w klasie. Dużo czasu spędzał z Luckiem, swoim psem. Próbował nauczyć go podawania łapy, chodzenia na tylnych łapach, aportowania i skakania, ale Lucek, jak na razie, był tylko mistrzem w gryzieniu butów.

Aha, i Bartek bardzo podziwiał Kubę. Nie za to, że potrafił tak szybko biegać, że chłopaki z czwartej klasy kiedyś nie mogli go dogonić, że dużo czytał, rok temu hodował przepięknego szmaragdowego żuka, a teraz brązowe patyczaki, że wiedział wszystko chyba o każdym zwierzęciu świata, ale za to, że Kuba miał niezwykle szczęście do znajdowania różnych rzeczy. Z klasowej wycieczki przywoził błękitne piórka sojki, kawałki gałęzi, z których można było zrobić procę, powyginany korzeń, wyglądający jak wąż, ładne krzemienie, śmieszne guziki i szklaną kulkę. A na boisku szkolnym, gdzie tyle osób biegało, potrafił wypatrzyć srebrzystą wielką nakrętkę, której potem połowa chłopaków w szkole mu zazdrościła. Na wyprawie z rodzicami do lasu to on znajdował największe prawdziwki, z wakacji nad morzem wracał

z pięknymi muszelkami i okruchami bursztynu(...)

– Znalezione, nie kradzione – powiedział któregoś dnia Kuba, podnosząc z krawężnika kawałek czerwonego drutu. Razem z Bartkiem szaleli na podwórku.

– No pewnie – przytaknął Bartek. – jak ty to robisz? Jak coś znajdujesz? – spytał zaciekawiony. – Ja nic nigdy nie znalazłem. – dodał z żalem.

– A może poszukamy razem? – zaproponował Kuba (...)

Już po chwili Bartek podskakiwał z radości na jednej nodze. Znalazł dziwnie powyginany drucik w kształcie litery T. (...) – Idę szukać dalej. O, patrz, parz, co tu mam.

– Co to? – Kuba podszedł do przyjaciela. – Kawałki szkła?

– Ale ich dużo! Chyba z jakiejś szyby – cieszył się Bartek. – Zrobimy teleskop.

– Mama mówiła, żebym nie ruszał szkła. I niczego, co jest ostre. Bo się mogę skaleczyć. I żadnych starych lekarstw, strzykawek, żadnych...

– Eee tam – przerwał lekceważąco Bartek. – A kiedy ci to mówiła? To o szkłe?

– No dawno temu.

– Dawno temu to tak, bo ty wtedy dziecko byłeś. A co ci się teraz może stać?

– Chyba nic – odparł niepewnie Kuba.

– Na pewno nic – powiedział stanowczo Bartek. Jeszcze coś mu przyszło do głowy.

– A gdy byłeś mały, to mama pozwalała ci samemu wychodzić z domu?

– Pewnie, że nie – zaśmiał się Kuba. (...)

Jasne, Bartek ma rację. Był mały, ale już nie jest. To, co mama mówiła, odnosiło się do małego Kuby. Do tamtego, który zasypiał przy lampce, bo bał się ciemności, i jeździł trójkołowym rowerkiem. Teraz to jest już zupełnie inna sprawa, no jest już duży. Przecież sam chodzi do sklepu i na angielski. To go przekonało. Może bawić się szkłem... Nie to nie zabawa. Budowa rakiety to poważna sprawa. Oczywiście będzie uważał i nic się mu nie stanie.(...)

– Znowu coś znalazłem! Ale supergwoździe! – zawołał.

– Pokaż! – Kuba wcisnął się w krzaki. To były takie gwoździe, jakie zawsze znajdował, takie same jak te, których mama nie pozwoliła mu zbierać. Bartek miał rację. Były super, zardzewiałe, brudne, ale to nieważne. I nie ważne też, że mama mówiła, żeby takimi rzeczami się nie bawić. Przecież to mówiła do małego Kuby. Teraz rady mamy już nie są ważne. (...)

– Auu – jęknął Bartek.(...)

– Skaleczyłem się.

– Co?

– Szkłem,

– Ale jak to? – Kuba widział krew kapiącą z Bartkowego palca prawej ręki, widział jego bladą twarz, ale nie mógł tego wszystkiego połączyć w całość. Przecież nikomu nic nie miało się stać, miało być bezpiecznie!

Potem wszystko potoczyło się szybko. Chłopcy pobiegli do domu Bartka. Na szczęście była w nim pani Ala, mama chłopca. Pani Ala przemyła ranę wodą utlenioną, zrobiła opatrunek z gazy, poleciła Kubie wracać do siebie, a potem pojechała z Bartkiem na pogotowie.

– Mam trzy szwy – powiedział Bartek jakieś trzy godziny później. Był już w domu i dzwonił do przyjaciela.

– Bolało?

– Przyjemnie to nie było...

– Ja myślę – mruknął Kuba.(...)

– Głupio masz – przytaknął Kuba. – Moja mama się na mnie bardzo złościła – dodał półgłosem po chwili.

– Na ciebie? O co?

– Powiedziałem jej o wszystkim. Zdenerwowała się, że mogło mi się coś stać, że jej nie posłuchałem. Że zachowałem się nie- odp- po- wie- dział- nie – wysylabizował.

– A moja mama powiedziała, że dobrze, że nie stało się nic gorszego. Bo mogło być zakażenie...

– No tak.

Chłopcy na moment zamilkli. Pierwszy ciszę przerwał Bartek:

– Ale się porobiło. Nie wiem, czy skończymy rakietę przed wakacjami. Będzie ciężko.... To jutro w szkole w bazie, tak?

– Mhm. Cześć.

– Cześć.

A kolejnego dnia w bazie spotkali się Bartek, Kuba, tata Bartka i tata Kuby. Na męską rozmowę. O tym, że Kuba i Bartek powinni słuchać mam.(...)

Beata Ostrowicka, Szkoła, w: *Bezpieczna bajka*,
Warszawa 2011, „Nasza Księgarnia”

Przeanalizujcie wspólnie treść opowiadania. Czy chłopcy dobrze postąpili, nie słuchając mam? Przypomnij maluchom, że dzieci z reguły nie wiedzą, które przedmioty są bezpieczne, a które nie, dlatego właśnie zawsze muszą słuchać najbliższych. Jakie przedmioty leżące na ziemi mogą okazać się niebezpieczne? Jak zachować się gdy dojdzie do jakiegoś niespodziewanego zajścia (skaleczenie, wypadek)?

Zajęcia popołudniowe

„Kotki” – karty pracy cz. 3, s. 8

Przebieg:

Przypomnijcie sobie wszystkie zwiastuny wiosny, które zapowiedziały jej przybycie w tym roku. Teraz wypełnijcie kartę pracy, by odczuć, jak miłe w dotyku i mięciutkie były „baze kotki”.

Dzieci rwą watę na kawałki. Z kawałków formują kulki i wyklejają nimi bazie na gałązkach wierzb oraz brzuch, ogon i uszy śpiącego kota. Odpowiadają na pytanie, dlaczego na bazie mówi się kotki? Miauczą jak kotki.

DZIEŃ DRUGI: KWITNĄCE SADY

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Kwitnący sad” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Gonimy” – zabawa bieżna.
- „Mapa naszego przedszkola” – zabawa kształtująca wyobraźnię przestrzenną.
- „Nad i po” – ćwiczenie pojęć wyrażających względność przedmiotów wobec siebie.
- „W sadzie” – zabawa dydaktyczna.
- „Kwitnąca jabłoń” – zabawa plastyczna.

Zajęcia poranne

„Kwitnący sad” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj maluchom wiersz Joanny Kiercz:

*Chodźmy do sadu – mówi dziadek.
– A po co? Teraz nie ma jabłek,
nie ma czereśni, śliwek gruszek...
Czy gołe pnie oglądać muszę? (...)*

*Dziadek się uparł niesłuchanie:
– A ja mam całkiem inne zdanie.
Jest w naszym sadzie moc owoców!
Można je dotknąć, można poczuć...
Nie wierzysz? Chętnie ci pokażę.
– Dobrze. Wybierzmy się tam razem.
Gdy już do sadu się zbliżamy,
staję jak wryty. Wołam:
– Rany!
Bo oczom własnym wprost nie wierzę.
– Czyżby tu w sadzie padał śnieżek?!
Białe jabłonie, grusze, wiśnie,
Zamrugam – może czar ten pryśnie?
Lecz nie! Każdego z drzew korona
bielutkim puchem oprószona!
– No wnusiu, jak ci się podoba?
– Och fantastycznie! Cudownie – zgoda.
Tylko...nie widzę tu owoców.
– Spójrz, bardzo proszę w inny sposób:
to, co się śniegiem wydawało
i oblepiło każdą gałąź,
na razie jest wiosennym kwieciem
– sam teraz z bliska widzisz przecież –
ale w tym kwieciu są zakłète
owoce smaczne, zdrowe, piękne...*

*Kwiaty w owoce nam się zmieniają!
Zjemy je latem i jesienią.*

Joanna Kiercz, „Kwitnący sad”, w: *Świat przyrody*,
Kielce 2011, Wydawnictwo „DFC” Joanna Kiercz

Pokaż dzieciom zdjęcia lub rysunki przedstawiające kwitnący sad.

„Gonimy” – zabawa bieżna

Przebieg:

Dzieci stają w dwóch rzędach, jedno za drugim. Pierwszym dzieciom w rzędzie wręcz obręcz. Zadaniem uczestników jest toczenie obręczy po podłodze i łapanie ich zanim się przewrócą. Dzieci „gonią” obręcz aż do mety, czyli do miejsca, gdzie stoisz Ty, następnie biorą je w ręce, podbiegają do kolejnej pary i przekazują obręcz. Wygrywa ta drużyna, której wszyscy uczestnicy skończą „ganianego” z obręczą.

Zajęcia główne

„Mapa naszego przedszkola” – zabawa kształtująca wyobraźnię przestrzenną

Przebieg:

Zaopatrzenie: kartki formatu A4, flamastry i wybierzcie się na wycieczkę po przedszkolu. Zaczniście wycieczkę od wejścia. Następnie poruszajcie się przed siebie. Wskazuj dzieciom wszystkie ważne, warte zaznaczenia na mapie punkty i pomieszczenia. Maluchy zaznaczają je na swoich mapach dowolnymi znakami. Kiedy skończycie i wróćcie do sali przedszkolnej, obejrzyjcie wspólnie Wasze mapy. Jakie punkty i pomieszczenia zaznaczyliście?

„Nad i po” – ćwiczenie pojęć wyrażających względność przedmiotów wobec siebie

Przebieg:

Dzieci siedzą przy stolikach, przed nimi położy białe kartki i kredki. Na początek poproś dzieci, aby narysowały duże zielone kółko na środku kartki. Kiedy wykonają zadanie, kontynuuj wydawanie poleceń, używając określeń: *obok, pod, nad, w środku, u góry, na dole*.

Zajęcia popołudniowe

„W sadzie” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Przypomnijcie sobie wszystkie drzewa, które rosną w sadzie. Przyporządkujcie do nich odpowiednie owoce.

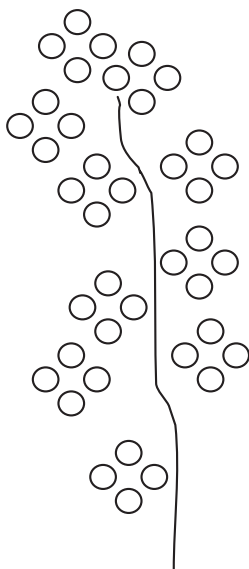
„Kwitnąca jabłoń” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Do przeprowadzenia tej zabawy przygotuj odpowiednie materiały dla każdego dziecka: zielona kartka formatu A3, biała i jasnoróżowa farba plakatowa, półlitrowa plastikowa butelka po napoju, brązowy flamaster.

Farby wyciśnij na spodeczki, dodaj do nich kilka kropel wody i wymieszaj. Dzieci

kreślą brązowym flamastrem prostą linię od góry do dołu kartki. Następnie maczają dno butelki (z charakterystycznymi 4 wypustkami) w farbie i odciskają ją wokół brązowej linii. Na koniec mogą domalować palcami kilka listków na gałązce.

DZIEŃ TRZECI: SKRZYDLATY ŚWIAT

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Skrzydlate zabawy” – zabawa przy muzyce.
- „Bierki” – zabawa rozwijająca motorykę małą.
- „Ptaki wiosną” – rozmowa kierowana na podstawie wiersza.
- „Szpak” – ćwiczenia logopedyczne.
- „Kukułcze jajo” – zabawa bieżna.
- „Przyleciał” – karty pracy cz. 3, s. 16.

Zajęcia poranne

„Skrzydlate zabawy” – zabawa przy muzyce

Przebieg:

Zadaniem dzieci jest wcielenie się na chwilę w rolę naszych skrzydlatych przyjaciół. Na Twój sygnał: „ptaszki fruwią” – dzieci biegają po sali przedszkolnej i „machają skrzydłami”; na sygnał: „ptaszki jedzą” – dzieci zatrzymują się i wykonują ruchy głową w przód i w tył; na sygnał: „ptaszki w gnieździe” – dzieci siadają na dywanie po turecku.

„Bierki” – zabawa rozwijająca motorykę małą

Przebieg:

Usiądźcie na dywanie. Zamiast tradycyjnych bierek użyjcie do gry zawartości... piórnika. Weź kredki, długopisy, ołówki i rozsyp je w charakterystyczny dla bierek sposób. Wyjaśni dzieciom, na czym polega zabawa. Ich zadaniem jest zdobywanie kolejnych „bierek” bez poruszania innych. Kto poruszy „bierkę”, przekazuje miejsce kolejnej osobie.

Zajęcia główne

„Ptaki wiosną” – rozmowa kierowana na podstawie wiersza

Przebieg:

Pokaz dzieciom zdjęcia lub ilustracje przedstawiające ptaki, które powróciły do nas na wiosnę, następnie wymieńcie ich nazwy. Spytaj maluchów, czy pamiętają, dlaczego te ptaki odleciały, a teraz wracają.

Przeczytaj wiersz:

Ptaki wiosną

*(...) Zewsząd rozlega się szczebiotanie,
świergot i klekot, pogwizdywanie.
– Gdzie masz swe gniazdo?
– Wiję, już wiję.
– Do mojej dziupli wlał jakiś „klient”!
– Ja się w tym pięknym parku zatrzymam.
– Mnie jest potrzebna mięciutka glina!
– Co niesiesz w dziobie?
– Trawki, koleżko!
– Podoba mi się to małe drzewko.
Tutaj urządzę sobie mieszkanie.
– Aż tak wysoko?! Na ziemi fajniej!
– Po co ci takie wielkie gałęzie?
– Z nich moje gniazdko bocianie będzie.
– Jej! A ty – dokąd?!
– Lecę do miasta.
Podobno mają tam wolne gniazda.
Fruń ze mną!
– Dzięki, pole jest lepsze.
Tu mam przynajmniej świeże powietrze.*

*Takich tu rozmów w ptasim języku
można usłyszeć wiosną bez liku.
Kto żyw, ten sobie gniazdo buduje.
Od szpaków, wróbli, jaskółek, sójek,
po czajki, dudki, boćki, łabędzie,
skowronki, czaple oraz gołębie.*

*Tylko kukułka, choć głośno kuka,
gniazdka nie wije – cudzego szuka.*

Joanna Kiercz, *Świat przyrody*,
Kielce 2011, Wydawnictwo „DFC” Joanna Kiercz

Wspólnie z maluchami naśladujecie kukanie kukułki. Opowiedz dzieciom o jej szczególnym zachowaniu. Jako jeden z niewielu ptaków kukułka podrzuca swoje jaja do cudzych gniazd.

„Szpak” – ćwiczenia logopedyczne

Przebieg:

Dzieci siadają naprzeciwko siebie i razem z Tobą mówią wierszyk. Gdy będziecie wymawiać śmieszne sylaby, klaszczcie na przemian w swoje dłonie.

*Szedł po drodze szpak
Do szkoły się uczyć.
I tak wciąż powtarzał:
Szpa- szpa, szpo- szpo, szpu- szpu, szpe- szpe,
Szpy- szpy, szpq- szpq, szę- szpę.
Taki mały szpak,
Co się uczyć chciał.*

Na podstawie: Ewa Morawska, Krystyna Żmuda-Trzebiatowska,
Szedł żuczek do szkoły się uczyć, ćwiczenia logopedyczne dla dzieci,
Warszawa 2000, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne

Zajęcia popołudniowe

„Kukułcze jajo” – zabawa bieżna

Przebieg:

Czy dzieci pamiętają, co opowiadałaś im o zwyczajach kukułki? Usiądźcie wszyscy w kręgu, zamknijcie oczy. Jedna osoba wychodzi poza krąg i cichutko chodzi dookoła Was. W pewnym momencie „kukułka” podrzuca komuś jajo (woreczek gimnastyczny). I ucieka. Jeśli zdąży usiąść na swoim miejscu, osoba z jajkiem zostaje nową kukułką. Jeśli kukułka zostanie przytępiana, szuka kolejnego „gniazda”. Wspólnie ustalacie sygnał, którym powinno posłużyć się dziecko, które złapie „kukułkę” na gorącym uczynku (np. głośne kukanie).

„Przyleciał” – karty pracy cz. 3, s. 16

Przebieg:

Czy już mieliście okazję zaobserwować przylot bociana? Jeśli nie, to nic straconego, będziecie mogli przywitać jednego u Was na zajęciach. Otwórzcie kartę pracy (strona 16.) i wykonajcie polecenie.

Dzieci drą białą bibułę na paski i wyklejają bociana. Kawałek białej bibuły dzieci ugniatają i przyklejają nad bocianem jako chmurkę. Kiedy skończycie, stańcie wszyscy swobodnie, stańcie na jednej nodze, zaklekocicie i zamachajcie skrzydłami jak bociany.

DZIEŃ CZWARTY: WIOSENNA ŁĄKA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „O świerszczyku, co przepiłował skrzypce” – wspólne słuchanie wierszyka.
- „Na łące” – zabawa ruchowa przy muzyce.
- „Jakie zwierzęta mieszkają na łące” – zabawa dydaktyczna.
- „Biedronki – mieszkańcy łąki” – karty pracy cz. 3, s. 5.
- „Łąka” – zabawa plastyczna.
- „Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki.

Zajęcia poranne

„O świerszczyku, co przepiłował skrzypce” – wspólne słuchanie wierszyka

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom wierszyk:

*Zapachniała w maju łąka,
polny świerszcz na skrzypcach brzdąka.*

*Przysłuchują się kaczeńce,
otoczyły grajka wieńcem.
Przysłuchują się motyle.
– Ach, świerszczyku, grasz tak mile!*

*Siadła pliszka na kamyku.
– Grajże dalej, mój świerszczyku!*

*Z kretowiska wyszedł krecik
i poprawia swój żakiecik.
– Jestem szczerze zachwycony.
Piękne są twoje piosnki tony...*

*Nawet trzmiel, co buzczyć umie,
siadł i mówi tak: – Mój kumie,
jeszcze roczek, jeszcze dwa,
a grać będziesz tak jak ja!*

*– Zdolny grajek, ani słowa! –
mówi cała brać łąkowa.*

*Świerszczyk, rad ze swych słuchaczy,
gra wciąż głośniejsze i inaczej.*

*Po skrzypeczkach smyk pomyka,
wesolutko brzmi muzyka...*

*Grajek smyka nie żałował,
aż skrzypeczki przepiłował.*

Czesław Janczarski, *Gdzie mieszka bajeczka*,
Warszawa 1958, „Nasza Księgarnia”

Pokaż dzieciom zdjęcie przedstawiające świerszcza. Jeśli uda Ci się zdobyć zapisany na dowolnym nośniku zapis świerszczowego „grania”, włącz go dzieciom. Wyjaśnij maluchom, że świerszcz wytwarza swoją „muzykę”, pocierając skrzydłami jedno o drugie. Czy dzieci słyszały kiedyś świerszcze? Jak myślicie, dlaczego świerszcze „grają”? Okazuje się, że ich „muzyka” pełni funkcje odstraszącą oraz wabiącą świerszczowe „dziewczyny”.

„Na łące” – zabawa ruchowa przy muzyce

Przebieg:

Dzieci swobodnie tańczą z apaszkami przy dźwiękach utworu: „Wiosna” Antonio Vivaldiego. Dostosowują tempo i natężenie ruchu do dźwięków muzyki.

Antonio Vivaldi, *Wiosna, Cztery pory roku*, płyta CD SOLITON, Sopot 2004

Zajęcia główne

„Jakie zwierzęta mieszkają na łące” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Pokaż dzieciom zdjęcia i ilustracje przedstawiające mieszkańców łąki. Postaraj się, by nie zabrakło myszy polnej, kreta, motyla, osy, pasikonika, pszczoły, traszki. Poproś dzieci, by wymienili nazwy zwierząt, które znają.

„Biedronki – mieszkańcy łąki” – karty pracy cz. 3, s. 5

Przebieg:

Co tu nie pasuje? Obok biedronki zabawki, dzieci nalepiają biedronkę. Następnie liczą głośno owady siedzące na trawie, zieloną kredką kończą kolorować trawę, prowadząc kredkę po przerywanej linii.

Wspólnie wymieńcie owady zamieszkujące łąkę.

Zajęcia popołudniowe

„Łąka” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Dzisiaj wykonacie obrazki przedstawiające wiosenną łąkę techniką sgraffito. By wykonać dzieło, potrzebne będą: farba plakatoва (czarna lub ciemnogrnatowa), kropelka płynu do mycia naczyń, białe kartki formatu A4, pędzle, kredki woskowe i patyczki.

Pierwszym zadaniem młodych artystów będzie pokrycie całej kartki kolorowymi kredkami świecowymi. Dzieci muszą zamalować dokładnie całą kartkę, używając jak najwięcej kolorów. Kiedy skończą, pokrywają kartkę ciemną farbą plakatoową z domieszką kilku kropel płynu do mycia naczyń. Postarajcie się, by cała kartka została dokładnie pokryta. Kiedy farba wyschnie (a wy się umyjecie), pora chwycić za patyczki. Zwróć

uwagę dzieci na zasady bezpieczeństwa. Nie wolno wymachiwać patyczkami i wstawać z miejsca pracy z patyczkiem w ręku. Dzieci patyczkiem wydrapują na kartce kwiatki, motyle, trawę, co im tylko wyobraźnia podsunie. I gotowe! Waszym oczom ukazała się kolorowa, czarodziejska łąka. A dlaczego czarodziejska? Była niewidzialna, dopóki jej nie „wydrapaliście”!

„Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki

Przebieg:

Wielkimi krokami zbliża się Dzień... Mamy! Proponuję, byś w przedszkolu urządziła Dzień Rodziny. W tym właśnie dniu możecie świętować równocześnie Dzień Matki i Dzień Ojca. W CIEKAWOSTKACH (po opisie zajęć w maju) znajdziesz propozycję wierszy i piosenek, które możesz wykorzystać podczas przedstawienia organizowanego w Waszym przedszkolu. Już dziś rozpocznijcie naukę jednego z utworów!

DZIEŃ PIĄTY: RWETES W LESIE

Proponowany zapis w dzienniku:

- „W lesie” – zabawa orientacyjno-porządkowa.
- „Czy byłeś kiedyś w lesie?” – rozmowa kierowana.
- „Wiosna w lesie” – wspólne słuchanie opowiadania.
- „Zagadki dla Tomka i Agatki” – zabawa utrwalająca wiedzę, ćwicząca analizę treści.
- „Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki.
- „Drzewo” – karty pracy cz. 3, s. 21.

Zajęcia poranne

„W lesie” – zabawa orientacyjno-porządkowa

Przebieg:

Na podłodze rozłóż gazety. Jeśli masz płytę z muzyką relaksacyjną, z nagrałymi odgłosami lasu – włącz ją. Dzieci „kicają” po „łące”, dopóki panuje ładna pogoda. Na Twój sygnał: „pada deszcz!” – dzieci zające podbiegają do najbliższej gazety i chowają się pod nią (niczym po drzewem).

„Czy byłeś kiedyś w lesie?” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Czy dzieci były już kiedyś w lesie? Wysłuchaj ich wypowiedzi, zachęć, by podzieliły się ze wszystkimi swoimi przygodami.

Zajęcia główne

„Wiosna w lesie” – wspólne słuchanie opowiadania

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom opowieść o wiosennym lesie:

Przez knieje i trzęsawiska przedzierał się (...) wiosną (...) z jednego końca głuchego lasu na drugi.

Wiele ptaków i zwierząt widział w budzącym się do życia lesie. Widział na skraju bagniska tokującego głuszca, widział jak w zagajniku osikowym pasą się na słońcu łosie, jak przez jar leśny biegnie ze zdobyczą do swego legowiska stary wilk.(...)

Pełna radości, gwaru i zapachów jest wiosna. Dźwięcznie śpiewają ptaki, szemrzają pod drzewami wiosenne strumyczki. Pachną żywicą napęczniałe pąki.

Ciepły wiatr kołysze wierzchołkami drzew. Wkrótce, już wkrótce pokryje się las listowiem, rozkwitnie na jego skraju czeremcha, zakłaskają nad strumieniami zapamiętale wyśpiewujące słowiki. Przylecą i zakukają kukutki o długich ogonkach:
„Ku-ku! Ku- ku! Ku- ku!”

Zarają się wzgóreczki od skrzętnych mrówek, wyleci z zimowej kryjówki i zahuczy pierwszy trzmiel. (...)

Piękna, pełna radości i wesela jest wiosna w lesie!

Iwan Sokołow-Mikitow, *Leśne obrazy*, Moskwa 1983, Wydawnictwo „Raduga”

„Zagadki dla Tomka i Agatki” – zabawa utrwalająca wiedzę, ćwicząca analizę treści

Przebieg:

Poproś, by dzieci spróbowały odpowiedzieć na kilka zagadek:

– *Na prawo drzewo, drzewo na lewo, przez cały czas, bo to jest...*
(LAS)

– *Kto las kocha i zwierzątkom z serca dobrze życzy,
Ten pracować będzie w lesie jako pan...*
(LEŚNICZY)

– *Kiedy ciepła wiosna stopi śnieg i lód, on budzi się ze snu i pyta o miód.*
(NIEDŹWIEDŹ)

– *Groźne są to drapieżniki, bardzo ostre zęby mają.
Nocą w lesie głośno wyją, zimą w stada się zbierają.*
(WILKI)

– *Ma brązowe, śliczne oczy, nóżki zgrabne, cienkie.
Czy widziałeś kiedyś w lesie płochliwą...*
(SARENKĘ)

– *Biegnie z lasu połą drogą, aż się trzęsie rudy ogon.
Rad zagląda na podwórko, by wizytę złożyć kurkom.*
(LIS)

Wielka księga zagadek, wybór i opracowanie Joanna Kiercz, Kielce 2007,
Wydawnictwo „DFC” Joanna Kiercz

Wymieńcie wspólnie wszystkie znane Wam zwierzęta mieszkające w lesie.

Zajęcia popołudniowe

„Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki

„Drzewo” – karty pracy cz. 3, s. 21

Przebieg:

Dzieci drą białą bibułę na małe kawałki, zgniatają w dłoni i przyklejają kulki na gałęziach jabłoni. Wiosną drzewka owocowe kwitną na biało. Dzieci moczą kawałek gąbki w zielonej farbie i kolorują trawę. Paluszką umoczoną w zielonej farbie odciskają na drzewie dużo małych liści.

Czy drzewa owocowe rosną w lesie? Gdzie można je oglądać?

TYDZIEŃ DRUGI: MOJA RODZINA

DZIEŃ PIERWSZY: JAK TO W RODZINIE

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Mama, tata, ja i brat” – rozmowa kierowana.
- „Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki.
- „Telefon alarmowy” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”.
- „112” – zabawa dydaktyczna.
- „Moja rodzina” – zabawa plastyczna.
- „Zielony jak... ogórek!” – zabawa rozwijająca kreatywność.

Zajęcia poranne

„Mama, tata, ja i brat” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Rozmowę zacznij od zadania pytania: „Kto mieszka w waszym domu?”. Dzieci odpowiadają, wymieniają mamę, tatę, siostry, braci, czasem babcię i dziadka. Zapytaj, jakim jednym słowem możemy określić wszystkie osoby mieszkające razem w domu, które się kochają (RODZINA). Kontynuujcie rozmowę, pomagaj dzieciom budować poprawnie sformułowane zdania.

„Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki

Zajęcia główne

„Telefon alarmowy” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki”

Przebieg:

Dziś kolejny poniedziałek z opowiadaniem z serii „Bezpieczna bajka”. Wprowadź dzieci w tematykę utworu:

Rozmawialiśmy dzisiaj o rodzinie. Opowiadaliście mi o swoich rodzinach, o mamie, tacie, braciach i siostrach, dziadkach i babciach. Łączą Was więzy rodzinne i miłość. Może się zdarzyć, że ktoś z Waszej rodziny (ale nie tylko) będzie potrzebował pomocy. Co wtedy zrobicie? Posłuchajcie pewnej opowieści...

Gdyby tata był teraz w domczysku razem z Julką, mamą i Zuzą, to byłaby najszcześliwszą dziewczynką na świecie. Ale tata miał urlop dopiero w sierpniu, więc lipiec spędzał bez niego. Na razie przyjeżdżał do nich co weekend i, oczywiście, codziennie dzwonił. I codziennie Julka opowiadała mu, co robiła. A było co robić – i w domczysku, w którym wszystko skrzypiało, a najbardziej schody, i poza nim, czyli na podwórku, w lesie, na łąkach, nad rzeką albo nad jeziorem.

– Byłyśmy dziś na jagodach. Uzbierałam pół kubka i mam fioletowe palce – opowiadała Julka tacie przez telefon któregoś wieczoru. – Jutro mama zrobi

pierogi z jagodami. Mniam, mniam – zamlaską do słuchawki. – Będą pyszniutkie, pyszniutkie. Zuzka już się cieszy.

– To ją ode mnie ucałuj, a teraz poproś mamę – powiedział tata. – Całuski.

– Całuski, całuski – cmoknęła Julka do słuchawki i zawołała w stronę werandy:

– Mamo! Tata!

Zaskrzypiały schody i w pokoju pojawiła się mama.

– Zmykajcie z Zuzką. Czas spać. – Pogłaską Julkową głowę, pomachała Zuzce i podniosła komórkę od ucha. – Hej, kochanie, jak tam w pracy?

Julka dotarła na piętro do swojego pokoju. Lampka nocna była zapalona, pluszaki siedziały na fotelu pod oknem. Dziewczynka wskoczyła do łóżka i zaczęła na nim podskakiwać jak piłka.

– Jak ja to lubię. Takie kopsanie – skakanie! No, Zuzka, nie siedź tak. Baw się ze mną. Nie chcesz? Może masz rację, już późno, a na jutro mama zaplanowała wycieczkę aż do Smoczej Góry. Idziemy spać.

Ale następnego dnia padało od samego rana. Po niebie sunęły czarne chmury, a na podwórku przed domczyskiem pojawiły się nowe kałuże.

– To chyba nici z naszej wycieczki – mruknęła Julka do Zuzki. Siedziały na parapecie w kuchni.

– Coś wymyślimy. Na pewno nie będziemy się nudzić – obiecała mama. Piła kawę i była wyraźnie w dobrym humorze.

– Eee – skrzywiła się dziewczynka. – Przy takiej pogodzie to nuda jest... oczywista.

– Pokiwała głową z mądrą miną.

Zuzka spojrzała z podziwem na Julkę, tak się przynajmniej dziewczynce wydawało, a mama prychnęła ze śmiechu i powiedziała:

– Na początek proponuję zabawę w chowanego. Ja kryję. Będzie super, zobaczysz.

Mama miała rację. Było super. Dom mieścił w sobie tyle kąteków, zakątków, że Julka nie mogła sobie przypomnieć, kiedy ostatnio tak się wspaniale bawiła.

– Teraz my kryjemy! Teraz my! – Julka była rozgorączkowana, kucyki jej się rozwinęły i włosy fruwały wokół roześmianej buzi.

– Tak się schowam, że na pewno mnie nie znajdziesz. – zarzeką się mama.

– Zobaczymy. – Julka załoniła oczy rękami. – Chowaj się, chowaj. Pałka – zapałka, dwa kije... – zaczęła wyliczanie. Gdzieś przy „osiemnaście” coś ni to stuknęło, ni huknęło, ale nie zwróciła na to zbytnej uwagi. W domu cały czas coś stukąło, pukało. – Dziewiętnaście i dwadzieścia! – krzyknęła i ruszyła na piętro. Zuzka oczywiście razem z nią. – No, gdzie ta mama? – mruknęła chwilę później. – Rzeczywiście się superschową – cmoknęła z podziwem.

Ale po jakiś dwudziestu minutach, gdy nie mogła nigdzie znaleźć mamy, zaczęła się denerwować. Już nie było super.

– Mamo! Koniec zabawy! – krzyknęła, ile sił w płucach. – Już nie chcę się bawić! Koniec! – odpowiedziała jej cisza. – Zaraz, zaraz – mruknęła – czy wszystko sprawdziłam? Tak. Nie. Jeszcze jedno miejsce...

Razem z Zuzką pobiegła w kierunku piwnicy. Drzwi do niej prowadzące były uchylone, a nie zamknięte jak zawsze i sączyła się spod nich strużka światła.

– Jesteś tu! Ha! Znalazłam cię!

Julka pchnęła drzwi i ujrzała nieprzytomną mamę leżącą na kamiennej podłodze, obok wielkiej beczki i wiklinowego kosza. Mama miała zamknięte oczy, jej prawa noga była dziwnie skrzywiona. Dziewczynka rozplakała się żałośnie. Chciała zbiec do

mamy, ale zauważyła, że dwa ostatnie schodki są złamane.

„To z nich mama spadła”. „Coś jej się stało w nogę.” „Czemu jest taka blada?” Przez głowę Julki przelatywały wystraszone myśli, po buzi płynęły łzy, z nosa kapął katar.

– Mamo! Mamo! Obudź się! – zawołała. – Nie rusza się. Nie rusza się – jęknęła. Miała ochotę pobiec do swojego pokoju, wskoczyć do łóżka i nakryć się kołdrą aż po czubek głowy. Zawsze tak robiła, gdy się czegoś bała. Ale teraz nie mogła. Teraz musiała pomóc mamie. Tylko jak? Ona była mała i zawsze to jej pomagała mama i tata. – Tata! Zadzwoń do niego. Pilnuj mamy! – zawołała do Zuzki i pobiegła w kierunku pokoju. Telefon leżał na stole. Szybko wybrała numer i... usłyszała: „Abonent jest chwilowo niedostępny”.

Zapłakana wróciła z telefonem pod drzwi piwnicy. Mama nadal leżała bez ruchu. Zuzka, tak jak ją zostawiła, siedziała oparta o ścianę.

– Tata nie odbiera – wychlipała Julka. – Spróbuję znowu... Nie odbiera. Zadzwońabym do babci, ale nie pamiętam numeru Do cioci Marysi też nie pamiętam. To tyle różnych cyferek... – Wierchem dłoni wytarła mokry nos i policzki i popatrzyła zrozpaczona na uśmiechniętą Zuzkę. – Zawsze masz dobry humor, nawet wtedy, gdy cię przyniosłam do przedszkola i inne dzieci schowały cię do pudła z klockami.

I przed jej oczami stanął tamten dzień. Zuzkę znalazła w pudle przed obiadem, a po obiedzie był w przedszkolu policjant, który mówił, że jest taki specjalny numer alarmowy, pod który można zadzwonić z każdego telefonu, o każdej porze dnia i nocy i pod tym numerem jest zawsze ktoś dorosły, kto pomoże. Tylko trzeba temu dorosłemu powiedzieć, co się stało.

– Jaki to numer? Jaki? – Dziewczynka zagryzła wargi. – Już wiem. 112.

Wystukała numer i zamarta w oczekiwaniu. A gdy usłyszała spokojny męski głos mówiący: „Alarmowy 112”, wiedziała, że już wszystko będzie dobrze z mamą. Wzięła głęboki oddech i krzyknęła:

– Proszę pana, moja mama spadła ze schodów! Nie rusza się i jesteśmy w takim domu nad jeziorem...

Jakieś dwa tygodnie później którejś soboty, gdy mama czuła się już dobrze, choć na jej nodze tkwił gips, z kwiatkami i serduszkami wymalowanymi przez Julkę, tata przyniósł do domu tort, kubek lodów i wielkie pudło marcepanków. Takich, które Julka uwielbiała!

– Czemu tyle pyszności? – Julka podskakiwała. – Co to za święto?

– Świętujemy Twoją dzielność i zimną krew. – Mama cmoknęła córkę w czubek głowy. – Rozmawialiśmy o tym już tyle razy, teraz czas na słodkości. A jutro... niespodzianka.

Dziewczynka westchnęła.

– O co chodzi, córeczko?

– Bałam się.

– To normalne. Każdy by się bał – powiedział poważnie tata.

– Bałam się, gdy mama się nie ruszała, a potem gdy przyjechała karetka i wynosili ją na noszach.

– Uratowałaś mamę. Zachowałaś się wspaniale.

– Naprawdę?

– Naprawdę!- przytaknęli chórem mama i tata.

Julka o mało nie pękła z dumy. Mrugnęła do Zuzki i powiedziała z przebiegłą miną:

– To może wszystkie marcepanki dla Julki bohaterki?

Beata Ostrowicka, 112, w: *Bezpieczna bajka*, Warszawa 2011, „Nasza Księgarnia”

„112” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Porozmawiajcie o treści opowiadania. Co takiego zrobiła Julka, gdy mama uległa wypadkowi? Pod jaki numer zadzwoniła, by wezwać pomoc?

Przećwiczcie wspólnie sytuację, w której trzeba zadzwonić po pomoc. Pozwól dzieciom wykręcić numer na zabawkowym telefonie, poinstruuuj, co powinny powiedzieć, gdy zadzwonią, by uzyskać pomoc. Zaznacz wyraźnie, że na numer alarmowy można dzwonić w przypadku, gdy ktoś potrzebuje pomocy lub kiedy jesteśmy świadkiem przestępstwa, a także pożaru. Podaj maluchom przykłady zdarzeń, przy których można zadzwonić po pomoc pod numer 112.

Zajęcia popołudniowe

„Moja rodzina” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Rozdaj dzieciom kartki, kredki, flamastry lub inne przybory plastyczne i poproś, by sportretowały swoją rodzinę.

„Zielony jak... ogórek!” – zabawa rozwijająca kreatywność

Przebieg:

Dzieci przygotowują kolorowe kartoniki. Mogą wyciąć je z kolorowego papieru lub pokolorować białe kartki kredkami. Układają kartoniki kolorową stroną do dołu. Pora na rozpoczęcie zabawy. Każde dziecko odkrywa jeden kartonik, sprawdza jego kolor i jak najszybciej podaje nazwę przedmiotu, zwierzęcia, rośliny itp., które jest (lub może być) tego koloru.

Zadanie dla Ciebie:

Na tablicy ogłoszeń wywieś informację dla rodziców z prośbą, by dzieci przyniosły jutro do przedszkola jeden rodzinny album ze zdjęciami.

DZIEŃ DRUGI: ZAPISANE W PAMIECI

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki.
- „Album rodzinny” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Patyczki” – szeregowanie elementów w zbiorze.
- „Rytmy” – zabawa rozwijająca kompetencje matematyczne.
- „Mój album rodzinny” – rozmowa kierowana.
- „Cicho sza” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Zajęcia poranne

„Dla mamy i taty” – nauka wiersza lub piosenki

„Album rodzinny” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom wiersz „Album rodzinny”:

*Mamy pewną książkę,
grubszą, cenniejszą od innych
– to stary, spięty klamrą
album rodzinny.*

*Z szafy wyjmuje go babcia,
ostrożnie na stole kładzie
i wodząc palcem po zdjęciach,
w głąb czasu nas prowadzi.*

*Tu mama! Z mysim ogonkiem...
Kiedy dziewczynką była.
Babcia, w fartuszkach, w mundurku.
Tak do szkoły chodziła.*

*Tato w wojskowym mundurze
był wtedy na ćwiczeniach.
Dziadek? Z fajką...
W dymie i we wspomnieniach.*

*A na ostatniej stronie
– może nas rozpoznać?
– ja, moja starsza siostra
i Psołka – nasz przyjaciel.*

Teresa Latuszkowa, *Album rodzinny* w: *Wesoła szkoła cz. 2*,
Warszawa 2000, WSiP

Zajęcia główne

„Patyczki” – szeregowanie elementów w zbiorze

Przebieg:

Przed każdym dzieckiem rozłóż kilka patyczków graniastych o różnej długości. Poproś dzieci, by wskazały palcem najdłuższy i najkrótszy patyczek. Następnie niech maluchy uporządkują patyczki od najmniejszego do największego.

„Rytmy” – zabawa rozwijająca kompetencje matematyczne

Przebieg:

Dla każdego uczestnika zabawy przygotuj patyczki graniaste i kółka z papieru (np. kółka do orgami z kótek). Ty będziesz potrzebowała krążków i lasek gimnastycznych.

Wyjaśnij dzieciom, że będziecie układali rytmy: Ty z kótek i lasek gimnastycznych, a maluchy takie same z patyczków graniastych i papierowych kótek. Poproś dzieci, by uważnie patrzyły na wykonywane przez Ciebie działania.

Na podłodze ułóż rytm: kółko, laska, kółko, laska, kółko, laska... Elementów na dywanie powinno być tyle, ile jest dzieci w grupie.

Kiedy skończysz, wskaż każdy element swojego rytmu i nazwij go: laska, kółko, laska...

Dzieci układają identyczny rytm, muszą użyć wszystkich dostępnych kótek i patyczków.

Kiedy skończycie, wstańcie od stolików i ustawcie się w rzędzie za ułożonym przez Ciebie wcześniej rytmem. Postaraj się, by każdy uczestnik zabawy miał go przed sobą element rytmu. Dzieci otrzymują od Ciebie instrumenty – trójkąty i bębni (lub inne instrumenty) w porządku: 1, 3, 5, 7, 9 itd. – trójkąt; 2, 4, 6, 8 itd. – bębenek. Wskaż dzieciom rytm ułożony przez Ciebie, wyjaśnij, że teraz „przełożycie go” na dźwięk. Przejdź przed dziećmi, wskazując ręką elementy tworzące rytm. Każde dziecko, przy którym się zatrzymujesz i którego element rytmu wskazujesz, ma za zadanie zagrać jeden raz na swoim instrumencie.

Zajęcia popołudniowe

„Mój album rodzinny” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Rozłóżcie na dywanie albumy przyniesione przez maluchy. Obejrzyjcie je dokładnie. Każde z dziećmi opisuje jak najdokładniej osoby z wybranego zdjęcia, opowiada o członkach rodziny. Kiedy dzieci skończą, spróbujcie odnaleźć na zdjęciach podobieństwa między członkami rodziny.

„Cicho sza” – zabawa orientacyjno-porządkowa

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie w siadzie skrzyżnym, tworząc koło. Jedno, wytypowane przez Ciebie, siada w środku koła i wskazuje „na migi” wybraną osobę. Musi to zrobić bez użycia słów ani jakichkolwiek dźwięków. Wskazana osoba stara się bezszelestnie podejść do uczestnika siedzącego w kole. Jeśli jej się uda, zamieniają się miejscami. Jeśli jednak nie uda jej się zachować całkowitej ciszy, wraca na swoje miejsce, a uczestnik siedzący w środku wskazuje kolejną osobę.

DZIEŃ TRZECI: MAMA I TATA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Dekorujemy” – wspólne przygotowanie sali przedszkolnej na wizytę rodziców.
- „Laurki” – karty pracy cz. 3, s. 15, 16.
- „Próba generalna” – ostatek próby przed uroczystością.
- „Dzień Mamy i Taty” – występy, wręczenie laurek.

Zajęcia poranne

„Dekorujemy” – wspólne przygotowanie sali przedszkolnej na wizytę rodziców

Przebieg:

Wszyscy razem pięknie udekorujcie przedszkolną salę. Postarajcie się, by była starannie wysprzątana, a na stolikach znalazły się świeże, pachnące kwiaty.

„Laurki” – karty pracy cz. 3, s. 15, 16

Przebieg:

Wykonajcie piękne laurki dla mamy i taty. Wręczycie je rodzicom w trakcie uroczystości.

Zajęcia główne

„Próba generalna” – ostatek próby przed uroczystością

Przebieg:

W tym i poprzednim tygodniu nauczyłaś dzieci wierszy i piosenek o mamie i tacie. Pora na próbę generalną. Powtórzcie ponownie wszystkie teksty.

Pamiętaj, by na każdym kroku wspominać dzieciom, że trema i zdenerwowanie dotyka przed występem nawet najlepszych, najsławniejszych aktorów. Muszą wiedzieć, że niezależnie od tego, czy uda im się powiedzieć wszystkie teksty bezbłędnie, to i tak najbardziej liczą się ich starania. A dla wszystkich rodziców ich występ będzie najpiękniejszy na świecie.

Zajęcia popołudniowe

„Dzień Mamy i Taty” – występy, wręczenie laurek

DZIEŃ CZWARTY: STARSZA SIOSTRA, MŁODSZY BRAT

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Dzień dobry” – zabawa przy muzyce według Carla Orffa.
- „Kołysanka dla brata” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Wietrzyk” – wspólne słuchanie wierszyka wprowadzającego.
- „Co to jest wiatr?” – rozmowa kierowana.
- „Gałęzie na wietrze” – zabawa rytmiczno-ruchowa.
- „Nowe nazwy” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie.

„Dzień dobry” – zabawa przy muzyce według Carla Orffa

Przebieg:

Włącz dowolną muzykę. Dzieci chodzą po sali żwawym krokiem. Wyłącz na chwilę muzykę. W tym czasie dzieci podchodzą do siebie i witają się, podając sobie ręce. Starają się, by trakcie pauzy przywitać się z jak największą liczbą uczestników zabawy. Ponownie włącz muzykę.

Możesz również zmieniać polecenia przy każdej następnej pauzie, np.: Dzieci chodzą tyłem, skaczą na jednej nodze itp.

„Kołysanka dla brata” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom wiersz Barbary Lewandowskiej:

*Mały jest mój braciszek.
Nóżki ma jak muszelki.
Jakże on będzie chodził
po świecie – takim wielkim?*

*Chociaż do snu go kołyszę
od wiosny do lata,
wciąż wygląda mój braciszek
jak kolega skrzata.
Mały jest mój braciszek.
Łapki ma jak dwa bratki.
A już chce złapać słońce
w te swoje małe łapki.*

*Dam mu rękę. Poprowadzę
od lata po jesień.
Niech braciszek zacznie rosnąć
jak borowik w lesie.*

*Mały jest mój braciszek.
Łeppek ma jak jabłuszko.
Nawet mu trudno znaleźć
Grzechotkę pod poduszką.*

*Jak przez jesień i przez zimę
skoczymy po wiosnę,
to urośnie mój braciszek
i ja też urosnę!*

Barbara Lewandowska, *Kolysanka dla brata*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...* Warszawa 2001, WSiP

Zapytaj dzieci, które z nich mają siostrę lub brata, a kto jest jedynakiem? A może ktoś ma starsze rodzeństwo albo młodsze? Poproś, by każdy powiedział, jakie ma imiona jego rodzeństwo.

Zajęcia główne

„Wietrzyk” – wspólne słuchanie wierszyka wprowadzającego

Przebieg:

Przeczytaj maluchom fragment wiersza Anny Przemyskiej:

*Lekki wietrzyk wiosenny,
postrzelony i zmienny,
kąpał gwiazdy w sadzawce,
turlał słońce po trawce,
splatał chmurom warkocze,
fikał kozły nad zboczem,
a gdy zleciał na gruszkę,
wsiał na gruszkę pietruszkę.
(...)*

Anna Przemyska, *Wietrzyk* w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...* Warszawa 2001, WSiP

„Co to jest wiatr?” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Poproś dzieci, by spróbowały powiedzieć, co to jest wiatr. Posłuchaj ich wypowiedzi, wprowadź je w temat, pomagaj budować zdania. Na stoliku rozłóż kilka przedmiotów: piórko, paperek, kulkę z papieru, wacik, jabłko. Zastanówcie się, jak można wprowadzić je w ruch, nie dotykając. Na pewno pójdzie Wam świetnie, aż nie natraficie na jabłko. Jego nie można tak po prostu zdmuchnąć. Tak samo zwykły wiatr nie zdmuchnie domu, płotu czy zwierząt gospodarskich. Od czego więc zależy, czy wiatr da sobie radę z „podniesieniem” jakiegoś ciężkiego przedmiotu? Dzieci z Twoją pomocą dojdą do wniosku, że chodzi o rodzaj wiatru (a właściwie o jego siłę).

- Powiew to słaby wiatr, który ledwo, ledwo porusza listkami na drzewie.
- Wicher – to wiatr bardzo silny, może łamać gałęzie a nawet słabsze drzewa, wicher na pewno dałby radę poturlać jabłko.
- Huragan – to bardzo, bardzo silny wiatr, który może niszczyć domy, wyrwać drzewa, podnosić bardzo ciężkie przedmioty i wprowadzać je w ruch. Ludzie bardzo się go boją, ponieważ niszczy prawie wszystko, co spotka na swojej drodze.

„Gałęzie na wietrze” – zabawa rytmiczno-ruchowa

Przebieg:

Usiądź przy pianinie i zacznij grać dowolną muzykę. Kiedy grasz cicho, powoli, dzieci drzewa powoli kołyszą się, wykonują powolne ruchy ramionami, delikatne ruchy palcami. Kiedy grasz głośno i szybko, dzieci wykonują dynamiczne ruchy ramionami, kołyszą się szybko i gwałtownie.

Zajęcia popołudniowe

„Nowe nazwy” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie

Przebieg:

Przed dziećmi rozłóż kilkanaście przedmiotów. Nazwijcie je, a następnie zaproponuj, by wymyśliły przedmiotom... nowe nazwy. Mogą pochodzić od funkcji przedmiotu, ale również być całkiem nowym i nikomu wcześniej nie znanym słowem. Jak wam poszło?

DZIEŃ PIĄTY: RODZINNY PIKNIK NA MAJOWEJ ŁĄCE

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Dzień dobry” – zabawa rozwijająca percepcję słuchową.
- „Ogrodniczka” – zabawa ruchowa do wierszyka.
- „Zabawa w żaby i bociany” – teatrzyk inspirowany utworem Anny Świrszczyńskiej.
- „Taniec owadów” – zabawa orientacyjno-porządkowa przy muzyce.
- „Kwitnąca łąka” – zabawa plastyczna.

„Dzień dobry” – zabawa rozwijająca percepcję słuchową

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie. Wytypowana przez Ciebie osoba staje tyłem przed pozostałymi uczestnikami zabawy, którzy zachowują całkowitą ciszę. Na Twój sygnał, osoba z grupy, której położysz rękę na ramieniu, głośno i wyraźnie wypowiada słowa „dzień dobry”. Uczestnik stojący tyłem do grupy ma za zadanie zgadnąć, kto wypowiedział słowa powitania.

„Ogrodniczka” – zabawa ruchowa do wierszyka

Przebieg:

Na podłodze rozłóż różnokolorowe kwiaty (pomarańczowe, żółte, czerwone i niebieskie). Naucz dzieci wierszyka metodą „ze słuchu”, następnie zrytmizujcie słowa wiersza. Podczas rytmizowania dzieci chodzą po sali i zbierają kwiatki.

*Byłam dziś na łące,
kwiatków narwałam bukiet.
Kwiatki dałam mamie,
jak lubią robić dzieci.*

*Mama się ucieszyła,
postała mi całusa!
Teraz jestem szczęśliwa!
Na taką znów dam susa!*

Paulina Gularska-Misiak, *Bukieciak dla mamy*

Zajęcia główne

„Zabawa w żaby i bociany” – teatrzyk inspirowany utworem Anny Świrszczyńskiej

Przebieg:

Jak pisze sama autorka: „Takie przedstawienie przygotowują same dzieci. Narysują na kartonie bociana i żabki. Wytną je i umocują na patykach. Schowane za scenką teatrzyku kukielkowego (może do tego posłużyć odwrócone krzesło) swobodnie odtworzą tekst.”

Żaba:

– *Idzie żabka na spacer, gdzie słońeczko i wiaterek.*

Żaba II:

– *Skacze żabka – skik, skik, skik! Nie dorówna żabce nikt.*

Bocian:

– *Idzie bocian na spacer, gdzie słońeczko i wiaterek.*

Żaby:

– *Mówi bocian: kle, kle kle!*

Bocian:

– *Wszystkie żabki złapać chce!*

Żaba:

– *Siostrze żabko, kto to chodzi?*

Żaba II:

– *To pan bocian w trawie brodzi.*

Żaby:

– *Uciekajmy, hyc, hyc, hyc! Nie zobaczy bocian nic!*

Żaba:

– *Próżno bocian żabek szuka, próżno długim dziobem stuka.*

Żaby:

– *Choć tu żabek cały tłum, nic nie znajdziesz – kum, kum, kum!*

Bocian:

– *Tu słyszałem gdzieś kumkanie, tutaj bocian was dostanie.*

Żaby:

– *Choć tu żabek cały tłum, nic nie znajdziesz – kum, kum, kum!*

Bocian:

– *Nic nie znajdę. To ci los! Ze zmartwienia zwieszam nos. Kle, kle, kle!*

Anna Świrszczyńska, *Zabawa w żaby i bociany*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...* Warszawa 2001, WSiP

Do dzieła!

Zajęcia popołudniowe

„Taniec owadów” – zabawa orientacyjno-porządkowa przy muzyce

Przebieg:

Przygotuj maluchom opaski na głowę z wizerunkami owadów: biedronek, motyli (niebieskich i pomarańczowych) i pszczoł. Dzieci wkładają opaski. Włącz dowolną muzykę, na podłodze ponownie rozłóż kwiaty użyte w zajęciach porannych. Dzieci „latają” po sali, machając „skrzydełkami”. Kiedy muzyka ucichnie, dzieci kucają obok kwiatków. Ale uwaga! Każde dziecko musi kucnąć przy odpowiednim kwiatku – biedronki na czerwonym, pszczoły na żółtym, motyle odpowiednio na pomarańczowym lub niebieskim.

„Kwitnąca łąka” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Do przeprowadzenia tej zabawy potrzebny Wam będzie arkusz szarego papieru pakowego oraz pastele olejne. Wszystkie dzieci siadają przy stolikach, tak aby każdy miał dostęp do papieru. Ich zadaniem jest namalowanie wspólnie pięknej kolorowej łąki, pełnej kwitnących kwiatów.

TYDZIEŃ TRZECI: JESTEM POLAKIEM

DZIEŃ PIERWSZY: TUTAJ MIESZKAM

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Nasze podwórko” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Ptaki na gałęzi” – zabawa orientacyjno-porządkowa.
- „Najlepiej być sobą” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”.
- „Być sobą” – rozmowa kierowana.
- „Tutaj mieszkam” – rozmowa kierowana.
- „Kózka” – zabawa plastyczna.

Zajęcia poranne

„Nasze podwórko” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Na podłodze rozłóż skakanki, tak by tworzyły ścieżkę. Dzieci kładą na głowach gumowe krążki i przechadzają się ścieżką pięknie wyprostowane.

„Zwierzęta wiejskie” – zabawa ruchowa z elementami naśladowania

Przebieg:

Jak wytłumaczyć dziecku, co to jest ojczyzna? Przeczytaj maluchom wiersz, który stanowi doskonałe wprowadzenie do tematu kompleksowego tego tygodnia.

*Nasze podwórko to miejsce,
Które najlepiej znamy.
Wszyscy,
Bez żadnych wyjątków,
Takie podwórko mamy.*

*Nasze podwórko to teren
Najbardziej nam bliski na ziemi.
W zimie śnieg na podwórku leży,
A w lecie się trawa zieleni.*

*Gdy słońce świeci na niebie,
Wesołe jest nasze podwórko,
Smutniejsze zaś gdy się zjawi
Pan deszcz
Z ponurą córką chmurką.*

*Czasami z naszego podwórka,
Na którym się co dzień bawimy,
Widać wieże kopalni
Lub wielkiej huty kominy.*

*I czy to będzie w Gliwicach,
W Toruniu,
W Łomży,
Czy w Krośnie,
Gdy spojrzysz na nasze podwórko,
To stwierdzisz, że ono rośnie!*

*Bo naszym podwórkiem nie jest
Tylko to, co jest blisko.
Ale i traktor w polu,
I stadion,
I lotnisko.
I jakiś stary zamek,
I lasy na pagórkach,
I Wisła, która płynie
Środkiem Naszego Podwórka.*

Ludwik Jerzy Kern, *Nasze podwórko*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...* Warszawa 2001, WSiP

„Ptaki na gałęzi” – zabawa orientacyjno-porządkowa

Przebieg:

Na podłodze rozłóż kilka skakanek, tak by tworzyły linię prostą – to gałąź dla ptaków. Wszystkie dzieci kucają w rzędzie „na gałęzi”. Na Twój sygnał: „ptaszki latają” dzieci wstają i biegają się sali, poruszając ramionami niczym skrzydłami. Na sygnał: „ptaki odpoczywają” dzieci szybcutko kucają na skakance.

Zajęcia główne

„Najlepiej być sobą” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom kolejną opowieść z serii „Bezpieczna bajka”:

– Ostatnio mój synek, Kacper, oświadczył, że jak dorośnie, to zostanie konduktorem i... zmieni sobie imię na Rysio.

Dlaczego?

Dlatego, że jego dziadek ma na imię właśnie Rysio.

– Ale on jest maszynistą – zdziwiłem się.

– No, nie mogę być przecież zupełnie taki sam – powiedział Kacper.

Poza tym jednak postanowił całkowicie się do dziadka upodobnić. Zamiast biegać, skakać, bawić się klockami LEGO, porusza się wolno i dostojnie, codziennie zmusza się do przeglądania gazety, wzdycha, oglądając telewizję, a o swoich koleżankach i kolegach z przedszkola mówi lekceważąco „Dzieciaki...”

– Nie uważasz, że twoje zachowanie jest trochę niemądre – zapytałem.

– Nie uważam – odpowiedział mój dziadkosynek.

W takim razie dlaczego i ja nie miałbym się do kogoś upodobnić?

Ubrałem się na czarno, wlałem na stół i zeskoczyłem z niego z głośnym sykiem, potem zaś kilkakrotnie powtórzyłem całą operację.

Kacper patrzył na mnie osłupiały.

– Zawsze chciałem, jak Batman, pomagać ludziom – wyjaśniłem swemu synkowi.

– A Batman tak wspaniale potrafi zeskakiwać z wysokości!...

Gdy wdrapałem się na szafę, Kacper wyciągnął spod swetra poduszkę, która dotąd udawała brzuch mający go upodobnić do dziadka Rysia i położył ją w miejscu, w którym najprawdopodobniej miałem wylądować.

– Nie możesz pomagać ludziom jako tata, a nie jako Batman? – zapytał.

– A ty nie możesz być kiedyś konduktorem jako Kacper? – odpowiedziałem pytaniem na pytanie.

W tym momencie otworzyły się drzwi i do pokoju weszła Magda, moja żona, a Kacpra mama. Zbaranieliśmy na jej widok. Jeszcze rano była długowłosa brunetką, a teraz stała przed nami krótkowłosa blondynka.

– Zwariowałaś? – wykrztusiłem.

– Chciałam wyglądać jak ciotka Ilona... – Magda pociągała nosem.

Kacper westchnął ciężko.

– Oj, mamo, mamo... – pokiwał głową. – Nie wiesz, że najlepiej być samym sobą? No, ale Magda już to wiedziała...

Grzegorz Kasdepke, *Kacperiada. Opowiadania dla łobuzów i nie tylko*,
Łódź 2008, Wydawnictwo „Literatura”

„Być sobą” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Co to znaczy być sobą? Porozmawiajcie na ten temat. Spróbuj zachęcić dzieci do dłuższych odpowiedzi.

Zajęcia popołudniowe

„Tutaj mieszkam” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Zapoznaj dzieci z tematem kompleksowym tego tygodnia. Wyjaśnij, że w najbliższym czasie będziecie rozmawiali o naszym kraju, miejscu, które jest domem wszystkich Polaków. Spróbuj zaznaczyć je z pojęciami: kraj, ojczyzna, stolica. Wyjaśnij, że są miejsca, gdzie ludzie nie mówią w naszym języku (jeśli u Ciebie w przedszkolu prowadzone są np. lekcje angielskiego lub niemieckiego, podaj te języki jako przykład, wyjaśnij, że w kraju o nazwie Anglia, mówi się po angielsku, w Niemczech – po niemiecku itp.). Spróbujcie odpowiedzieć sobie, co to znaczy wyjechać „za granicę”, czy któreś z dzieci już tam kiedyś było?

„Kóзка” – zabawa plastyczna

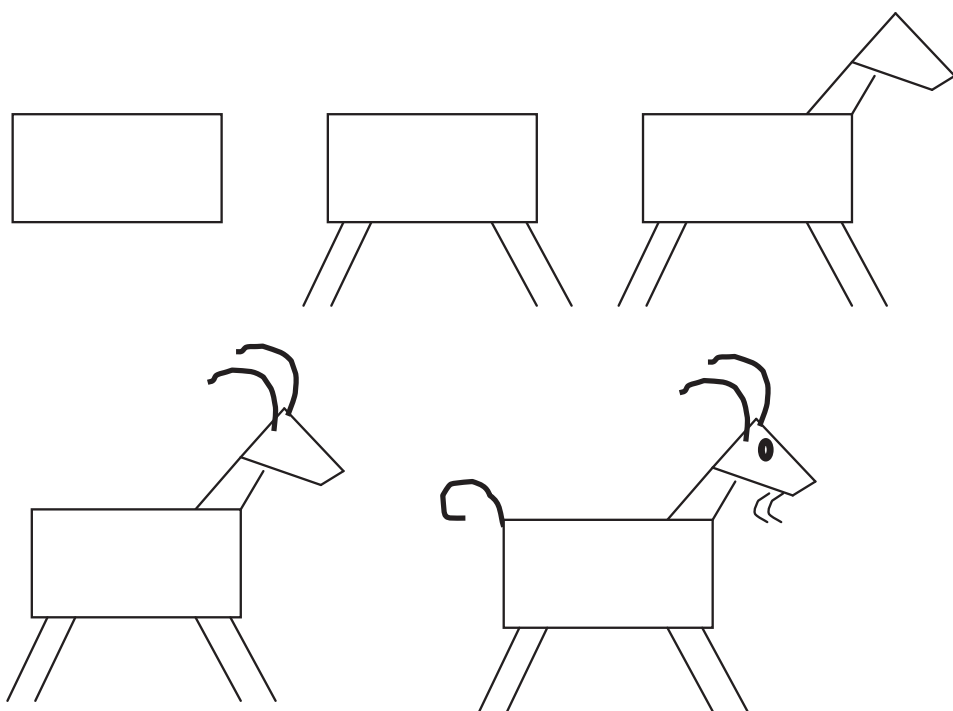
Przebieg:

Przed rozpoczęciem zajęć naucz się na pamięć krótkiego wierszyka, przygotuj tablicę, kartki i kredki dla maluchów. Dzieci siadają przy stolikach w ten sposób, by każde widziało tablicę przed sobą. Przed każdym uczestnikiem zabawy położyć kartkę

i kredkę, sama stań przy tablicy, tak by dzieci widziały, co rysujesz (uważaj, by nikomu nie zasłaniać).

Podczas recytowania wiersza, rysuj kolejne elementy, dzieci rysują na swoich kartkach to samo. Uwóżaj, by nikt nie został w tyle!

*Pudełeczko...
Cztery nóżki.
Szyja, łebek
I dwa rózki,
Oko, ogon.
Teraz wiecie,
Że to,
Ma być przecie.*

Na podstawie: Wanda Szumanówna, *Rysowane wierszyki*, Warszawa 1950, „Nasza Księgarnia”

DZIEŃ DRUGI: POLSKA – MOJA OJCZYZNA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Tip-top” – tradycyjna zabawa w parach.
- „Celujemy” – zabawa ruchowa z elementami korektywy.
- „Figury” – zabawa plastyczna utrwalająca znajomość figur geometrycznych.
- „Wieże” – karty pracy cz. 3, s. 20.
- „W domu ojczystym” – wspólne słuchanie piosenki.
- „Ojczyzna” – rozmowa kierowana.

Zajęcia poranne

„Tip-top” – tradycyjna zabawa w parach

Przebieg:

Dzieci dobierają się w pary. Dwóch graczy ustawia się naprzeciwko siebie w odległości kilku metrów. Jeden wysuwa stopę i stawia ją przed drugą (bardzo blisko), mówiąc: „tip”, drugi robi to samo, mówiąc: „top”. W ten sposób zbliżają się do siebie, w pewnym momencie pomiędzy nimi nie będzie już wolnego miejsca. Wygrywa ten, kto jako ostatni postawi stopę między swoją a stopą przeciwnika.

„Celujemy” – zabawa ruchowa z elementami korektywy

Przebieg:

Ustaw dzieci na obwodzie koła. Przed każdym uczestnikiem zabawy połów cztery woreczki gimnastyczne. W środku koła umieść obręcz do hula-hoop lub rozłóż szarfy, tak by tworzyły koło. Na Twój sygnał dzieci chwytają palcami stóp woreczek gimnastyczny i starają się „wrzucić” go do koła. Po pierwszym rzucie dzieci zmieniają stopę. Zabawę powtarzajcie aż do wykorzystania wszystkich woreczków gimnastycznych.

Zajęcia główne

„Figury” – zabawa plastyczna utrwalająca znajomość figur geometrycznych

Przebieg:

Przed każdym uczestnikiem zabawy rozłóż kilkakrotnie złożony ręcznik, a na nim kolorową kartkę formatu A4 z narysowanymi figurami geometrycznymi. Każdemu uczestnikowi wręcz kredkę ołówkową lub zwyczajny ołówek. Zadaniem maluchów jest wbijanie ołówka w kartkę wzdłuż narysowanej linii. Odstępy pomiędzy kolejnymi „dziurkami” zrobionymi ołówkiem powinny wynosić 0,5 cm. Kiedy dzieci skończą, poproś, by podniosły kartki na wysokość oczu i skierowały je w stronę światła padającego z okna. Jak Wam się podoba? Kiedy skończycie podziwiać efekty świetlne, odwróćcie kartki na drugą stronę i połóżcie je na stolikach. Pokaż dzieciom, jak prowadzić palec wzdłuż chropowatych linii. W trakcie „badania” linii dotykem, nazywajcie głośno figury geometryczne.

„Wieże” – karty pracy cz. 3, s. 20

Przebieg:

Dzieci kolorują wieże, tak by obie wyglądały jednakowo. Liczą trójkąty, następnie odpowiadają na pytanie, jakiego są koloru. Liczą z ilu trójkątów i kwadratów zbudowana jest wieża.

Zajęcia popołudniowe

„W domu ojczystym” – wspólne słuchanie piosenki

Przebieg:

Wysłuchajcie dowolnej piosenki patriotycznej. Polecam wykorzystać utwór „W domu ojczystym”:

*Wszędzie, gdzie słyhać naszą piosenkę,
w mieście ogromnym, we wsi maleńkiej,
to wszystko – Polska; mieszkamy wszyscy
w domu ojczystym.*

*Płyną piosenki swojskie i znane
Wisłą i Odrą, Bugiem i Sanem,
to wszystko – Polska; mieszkamy wszyscy
w domu ojczystym.*

*Czy Wam śpiewają górskie potoki,
czy wiatr z nad morza pędzi obłoki –
to wszystko – Polska; mieszkamy wszyscy
w domu ojczystym.*

W domu ojczystym, słowa Krystyna Parnowska, muzyka Jerzy Wasowski, w:
Ewa Bem Ten najpiękniejszy świat, Bajki-Grajki, Omedia Sp. z o. o. 2009

„Ojczyzna” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Co to jest ojczyzna? Jak się nazywa nasza, wszystkich Polaków, ojczyzna? Porozmawiajcie o tym.

DZIEŃ TRZECI: WARSZAWA – STOLICA POLSKI

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Wars i Sawa” – wspólne słuchanie legendy.
- „Kostka” – zabawa orientacyjno-porządkowa.
- „Warszawa” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Jaka piękna jest nasza stolica” – rozmowa kierowana na podstawie zdjęć i ilustracji.
- „Ukryty skarb” – zabawa tropiąca.

Zajęcia poranne

„Wars i Sawa” – wspólne słuchanie legendy

Przebieg:

Dzieci słuchają legendy o powstaniu Warszawy...

– Dawno temu Polskę pokrywała nieprzebyta puszcza, pełna dzikiej zwierzyny, a ludzie mieszkali w małych osadach. W jednej z nich, na brzegu Wisły, mieszkał młody rybak Wars. Był bardzo pracowity i sam zbudował łódź, a także cierpliwie wiązał rybackie sieci. A ponieważ szczęście mu sprzyjało, zawsze wracał z połowu z siecią pełną ryb. Wars bardzo lubił spędzać czas na wodzie i z radością wsłuchiwać się w śpiew ptaków. Jednak najbardziej fascynowały go nocne wyprawy, gdy panował niezwykle spokojny, a księżyc odbijał się w wodach Wisły srebrzystym blaskiem.

Pewnej nocy, gdy jak zwykle zepchnął łódź na wodę i zarzucił sieci, spośród wzburzonej wody wynurzyła się przepiękna dziewczyna. Rybak zamarł z zachwytem i wpatrywał się zdumiony, gdyż dziewczyna miała długie, złociste włosy, wielkie niebieskie oczy i... rybi ogon, pokryty srebrzystą łuską! Wars nie mógł uwierzyć własnym oczom, po chwili jednak przypomniał sobie opowieści, które słyszał w dzieciństwie – to była syrena! Nagle syrena podpłynęła bliżej brzegu i zaczęła śpiewać, nieświadoma tego, że podpatruje ją człowiek ukryty w wysokich trzcinach. Gdy Wars usłyszał jej głos, zakochał się bez pamięci.

Od tej chwili na niczym nie mógł się skupić, czekając na kolejny nocny połów i spotkanie z syreną. Nie przeszkadzało mu nawet to, że ona nie miała pojęcia ani o jego istnieniu, ani o uczuciu, które do niej żywił. Pewnej nocy, całkowicie zauroczony jej głosem, nieostrożnie wystawił głowę ponad trzcinę, żeby lepiej się jej przyjrzeć. Zaskoczona jego widokiem syrena podpłynęła i zagniewana zapytała:

– Dlaczego mnie podglądasz i podsłuchujesz?
– Jestem rybakiem... – nieporadnie zaczął się tłumaczyć Wars.
– Wiem, kim jesteś, wiele razy widziałam cię na łodzi, ale...
– Tak, wiem, że nie powinienem cię podglądać, ale kiedy pierwszy raz cię ujrzałem, straciłem głowę. Zakochałem się w tobie i nie mogę bez ciebie żyć. – przerwał jej w pół słowa Wars.

Syrena popatrzyła na niego i westchnęła:

– Ja także cię pokochałam. Ale przecież tak bardzo się różnimy...

Spojrzeni na siebie i zrozumieli, że są dla siebie stworzeni. Wtedy właśnie Sawa – bo tak miała na imię złotowłosa syrena – przypomniała sobie pewną tajemnicę: jeśli syrena z wzajemnością zakocha się w człowieku, może na zawsze utracić swój rybi ogon i stać się kobietą. Wówczas Wars bez wahania poprosił Sawę o rękę, a ona zgodziła się z radością. Razem wyszli na łódź. Z syreny opadła rybia łuska i w miejscu ogona pojawiły się nogi. Stała się piękną dziewczyną i wkrótce odbyło się ich wesele.

Wars i Sawa żyli długo i szczęśliwie, otoczeni miłością i wzajemnym szacunkiem. Po latach wokół ich chaty powstała duża osada rybacka, a ludzie na pamiątkę postanowili nazwać ją Warszawą.

Dziś nie ma śladu po rybackich chatkach, lecz ludzie wciąż pamiętają o młodym rybaku i pięknej syrenie. A Warszawa stała się stolicą Polski.

„Kostka” – zabawa orientacyjno-porządkowa

Przebieg:

Weź dużą kostkę i pokaż ją maluchom. Wytłumacz im, że kiedy rzucisz kostką i wypadnie:

- 1 Dzieci podskakują jak tylko najwyżej potrafią.
- 2 Wykonują dwa przysiady.
- 3 Wykonują trzy pajacyki.
- 4 Cztery razy klaskają.
- 5 Wykonują pięć skrętów szyjnych.
- 6 Wykonują sześć przeskoków z nogi na nogę.

Zajęcia główne

„Warszawa” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom wiersz Juliana Tuwima „Warszawa”:

*Jaka wielka jest Warszawa!
Ile domów, ile ludzi!
Ile dumy i radości
W sercach nam stolica budzi!*

*Ile ulic, szkół, ogrodów,
Placów, sklepów, ruchu, gwaru,
Kin, teatrów, samochodów
I spacerów, i obszaru!*

*Aż się stara Wisła cieszy,
Że stolica tak urosła,
Bo pamięta ją maleńką,
A dziś taka jest dorosła.*

Julian Tuwim, *Najpiękniejsze wiersze dla dzieci*,
Kraków 2008, Wydawnictwo „Zielona Sowa”

„Jaka piękna jest nasza stolica” – rozmowa kierowana na podstawie zdjęć i ilustracji

Przebieg:

Pokaż dzieciom zdjęcia i ilustracje przedstawiające najważniejsze i najpiękniejsze miejsca w naszej stolicy. Pozwól im swobodnie oglądać wszystkie materiały i wypowiadać się na ich temat. Czy ktoś z Was był kiedyś w Warszawie? A może mieszkacie w stolicy? Jeśli tak, jakie miejsca w tym mieście lubicie najbardziej?

Zajęcia popołudniowe

„Ukryty skarb” – zabawa tropiąca

Przebieg:

Przed rozpoczęciem zajęć ukryj „skarb”. Postaraj się, by skarbem było coś, co naprawdę ucieszy dzieciaki (nie musi to być przedmiot, pomyśl, co lubią robić i podaruj im na to „karnet”). W całej sali porozkładaj listy, wskazówki, proste rebusy, które pomogą dzieciom odnaleźć ukryty skarb. Postaraj się animować zabawę, wspólnie z dziećmi wcielić się w rolę poszukiwaczy lub detektywów. Zabawa jest czasochłonna i wymaga trochę przygotowań, jednak dzieci uwielbiają się w nią bawić, więc warto odpowiednio ją zorganizować. Jeśli pogoda sprzyja, część odpowiedzi i wskazówek pozostaw na dworze, tam też ukryj skarb.

DZIEŃ CZWARTY: A TO POLSKA WŁAŚNIE

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Najpiękniejsze miejsca” – wspólne oglądanie zdjęć.
- „O Lechu, Czechu i Rusie” – wspólne słuchanie wiersza.
- „W ogródeczku” – nauka wierszyka.
- „Pozbądźmy się chwastów” – zajęcia porządkowe w przedszkolnym ogródku.
- „Polskie godło, polska flaga” – zaprezentowanie dzieciom godła Polski i flagi.
- „Tor przeszkód” – zabawa ruchowa doskonaląca poczucie równowagi.

Zajęcia poranne

„Najpiękniejsze miejsca” – wspólne oglądanie zdjęć

Przebieg:

Obejrzyjcie wspólnie zdjęcia najpiękniejszych miejsc w naszym kraju (Tobie pozostawiam selekcję). Zapytaj dzieci, dokąd chciałyby pojechać, które okolice najbardziej im się podobają, wydają najciekawsze.

„O Lechu, Czechu i Rusie” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom legendę o powstaniu Polski i o tym, jak orzeł znalazł się w godle...

*Wiele lat temu w pięknej krainie
żyło trzech braci, a tak mieli na imię:
pierwszy to Lech, drugi Rus, ostatni zaś Czech.
Zawsze i wszędzie chodzili we trzech.
Łowili razem ryby w jeziorze,
marzyli, by kiedyś zobaczyć morze,
jeździli również na polowania
w lasy, gdzie żyła złocista łania.*

Nadeszły jednak gorsze czasy,
opustoszały jeziora, opustoszały lasy.
Puste były również pola.
Nastąpiła dla Słowian wielka niedola.
Wtedy trzej bracia razem krzyknęli:
Czas nam wyruszyć z tej pustej kniei!
Wszyscy więc opuścili rodzinne domy.
Ruszyli w świata dalekie strony.

Wędrowali cierpliwie długie tygodnie,
szukając miejsca, by móc żyć godnie.
Aż wreszcie znaleźli piękną krainę,
a w niej rozległą, zieloną równinę.
Było tam mnóstwo błękitnych rzek.
Rozejrzał się Rus i tak braciom rzekł:
„Tutaj, bracia, się rozejdziemy.
Ja z moim ludem tu zostaniemy.”

I zaczął Rus budować osadę nową.
Zaś braci pożegnał przed dalszą drogą.
Lech oraz Czech długo rozważali,
w którą stronę będą wędrowali.
Czech kochał przestrzeń, rześkie powietrze,
spojrzał na niebo i tak bratu rzecze:
„Zobacz, jak słońce ogrzewa cudnie,
idźmy za słońcem, wprost na południe.”

Ruszyli raźnie i czuli, że są coraz bliżej
miejsca, gdzie słońce wspina się najwyżej.
Wkrótce dotarli do wielkiej góry,
Góry, której szczyt skrywały chmury,
zielone łąki jej stopy ozdabiały
i żyzne pola, a na nich złote łąny.
„Ja, Lechu, tutaj z ludem pozostanę
i tam nieopodal nasza osada stanie.”

I zaczął Czech budować grodzisko,
ciesząc się wielce, że ma niebo blisko.
Dobrze Lechowi było w Czecha obozie,
lecz czuł nieustannie, że czas mu w drogę.
Pożegnał więc brata i ruszył ze swym ludem,
szukając swej ziemi z coraz większym trudem.
Postanowił przejść góry, przemierzał lasy,
przekraczał rzeki i równin bezkresy.

Podróż męczyła dzielny lud Lecha.
Czy ich ojczyzna, gdzieś na nich czeka?
Rozejrzał się wódz, lasy pełne zwierza,

*rzeki pełne ryb, piękne pojezierza.
Zwołał więc swój lud i tak do nich rzecze:
„Zbudujemy tu gród, co na to powiecie?”
„Mądrość przemawia, Lechu, przez Twe usta.
Czy dostaniemy jeszcze przychylność od bóstwa?”*

*I w tym momencie na tle czerwonego nieba
opadł biały orzeł na sam czubek drzewa.
"To właśnie znak od bóstwa naszego.
Zbudujmy gród w postaci gniazda orlego."
Gród powstał piękny, mocny i wspaniały,
a orzeł i czerwień jego symbolem się stały.
Wiele lat później z ziem Lecha państwo utworzono,
a kraj, który powstał, Polską nazwano.*

<http://www.bajkowyzakatek.eu/2010/05/polskie-legendy-wierszem-o-lechu-czechu.html>

Zajęcia główne

„W ogródeczku...” – nauka wierszyka

Przebieg:

Ubierzcie się odpowiednio do pogody i udajcie się do przedszkolnego ogródka.
Tam nauczcie się wierszyka. Świeże powietrze sprzyja szybkiej i efektywnej nauce!

*W ogródeczku naszej Zosi
śliczna róża grzecznie prosi:*

*„Wkradł się w grządki perz i chmiel,
Zosiu, Zosiu, chwasty piel!”*

*Narcyz krzyczy: „Ledwiem żywy,
bo ścisnęły mnie pokrzywy!”*

*A konwalia: „I ja też,
bo dokoła rośnie perz!”*

*A pokrzywa się rozrosła,
straszenie dumna i wyniosła:*

*„Niech mnie kto spróbuje tknąć,
będę parzyć, będę ciąć!”*

*Ale Zosia nie zna strachu,
po pokrzywach ciachu-ciachu,*

*grabki zmiotą chwasty w kąt:
„a wy brzydkie, precz mi stąd!”*

*Potem bierze wodę z beczki,
leje, leje z koneweczki...*

*Znikły chwasty, zniknął kurz,
ślicznym kwiatkom dobrze już.*

Władysław Broniewski, *Dla dzieci*, Warszawa 1976, „Czytelnik”

„Pozbądźmy się chwastów” – zajęcia porządkowe w przedszkolnym ogródku

Przebieg:

Czy w Waszym ogródku również zagościły chwasty? Jeśli tak, pozbądźcie się ich!

Zajęcia popołudniowe

„Polskie godło, polska flaga” – zaprezentowanie dzieciom godła Polski i flagi

Przebieg:

Zaprezentuj dzieciom godło Polski oraz polską flagę.

„Tor przeszkód” – zabawa ruchowa doskonaląca poczucie równowagi

Przebieg:

Sala przedszkolna zamieni się na chwilę w tor przeszkód! Ustaw dwie ławki (jedna w poprzek, druga wzdłuż trasy) i kilka krzesełek. Zadaniem dzieci jest przejście górą ławeczki stojącej w poprzek toru przeszkód, następnie przejście z asekuracją po drugiej. Następnie dzieci przyjmują pozycję na czworaka i wykonują slalom między krzesełkami.

DZIEŃ PIĄTY: MUZYKA CHOPINA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Podmuch wiatru” – zabawa oddechowa z elementami korektywy.
- „Muzyka Chopina” – wspólne słuchanie muzyki poważnej.
- „Duch Fryderyka” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Zielony... ogórek!” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie, spostrzegawczość i inteligencję językową.
- „Kształty” – zabawa rozwijająca koordynację wzrokowo-ruchową.
- „Łabędź” – karty pracy cz. 3, s. 28.

Zajęcia poranne

„Podmuch wiatru” – zabawa oddechowa z elementami korektywy

Przebieg:

Dzieci siedzą w parach naprzeciwko siebie w klęku podpartym. Pomiedzy nimi umieść piłeczki ping-pongowe. Na Twój sygnał dzieci przyjmują pozycję średnią Klappa i dmuchają na piłeczkę tak, by dotarła do przeciwnika. Zwycięża ten uczestnik zabawy, który przedmucha piłeczkę na pole przeciwnika 5 razy.

„Muzyka Chopina” – wspólne słuchanie muzyki poważnej

Przebieg:

Postaraj się przed zajęciami przygotować „składankę” utworów Chopina. Dzieci siedzą na dywanie i przyjmują pozycję siadu skrzyżnego podpartego. Posłuchajcie wspólnie utworów Fryderyka Chopina.

Zajęcia główne

„Duch Fryderyka” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj maluchom wiersz Reginy Adamowicz. Postaraj się zachować podniosły ton i wprowadzić dzieci w patriotyczny nastrój:

*Był koncert. Na ogromnej sali
Siedzieliśmy w ciszy w muzykę wsluchani
Wielkiego Polaka.
Byliśmy tak mali
(Motyl, przelatując, ciszy by nie zmącił).*

*Wsluchani w mazurki, polonezy, walce
Jakby duch Fryderyka o strunę
potrącił ...
Na klawiszach fortepianu
Jego smukłe palce
Poruszały się w wyobraźni
a tony szły w serce*

*Przepojone miłością
i wielką tęsknotą do Ojczyzny
Z salonów Paryża przenosząc dźwięki
i melodie swojskie
Muzyką wszystkim
Własny Kraj przybliżał
Wiemy, że tęsknił tak bardzo
za Polską ...*

*Nasz wielki Rodak,
musimy to przyznać,
Jego miłość do Kraju
była najgorętsza.*

*A my ?
Mamy dziś wolną Ojczyznę,
Na miłość do Niej
czy mamy dość ... serca ? ...*

<http://bractwo.bloog.pl/id,6137749,title,Wiersze-poswiecone-Chopinowi-czyli-wieczoru-czerwcowego-czesc-I,index.html?ticaid=6104ce>

„Zielony...ogórek!” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie, spostrzegawczość i inteligencję językową

Przebieg:

Usiądźcie w kole. Twoim zadaniem jest rzucanie piłki do wybranych uczestników zabawy i wymienianie wybranego koloru. Dziecko, które złapie piłkę, wymienia wyraz kojarzący się mu z podanym kolorem, np. zielony – ogórek, lekkie – piórko, czerwony – kwiat itp.

Zabawę tę powinnaś animować w odpowiednim tempie. Na początek nie nadawaj szybkiego tempa, skup się na systematyczności i pozwól dzieciom zapoznać się z regułami gry. Kiedy minie kilka rund, przyspiesz tempo zabawy, tak by dzieci odpowiadały „z marszu”. Zabawa ta może potrwać kilka, kilkanaście minut.

Zajęcia popołudniowe

„Kształty” – pożegnanie zimy

Przebieg:

Wytnij z kolorowego kartonu dowolne duże kształty, np.: jabłko, grzybek, banan, chmurka itp. Następnie wzdłuż krawędzi kształtu zrób dziurkaczem dziurki co 0,5–1 cm. Przełóż przez pierwszą dziurkę długi kawałek włóczki i zrób supełek. Tak przygotowane kartony rozdaj dzieciom. Ich zadaniem jest przewleczenie włóczki przez przygotowane dziurki.

„Łabędź” – karty pracy cz. 3, s. 28

Przebieg:

Pomarańczową kredką świecową dzieci kolorują łabędziowi dziób. Białą kredką świecową lub świecą kolorują ptaka. Moczą dwa kawałki gąbki w niebieskiej farbie. Obiema rękami równocześnie zamalowują cały rysunek. Czarnym mazakiem dorysowują łabędziowi oko.

TYDZIEŃ CZWARTY: ŻYJEMY W EUROPIE

DZIEŃ PIERWSZY: JESTEŚMY EUROPEJCZYKAMI

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Gapa” – zabawa ruchowa przy muzyce.
- „Mapa” – zabawa dydaktyczna.
- „Zarozumiała łyżeczka” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”.
- „Co to znaczy być zarozumiałym?” – rozmowa kierowana.
- „Flagi” – zabawa dydaktyczna.
- „Quiz” – zabawa dydaktyczna.

Zajęcia poranne

„Gapa” – zabawa ruchowa przy muzyce

Przebieg:

Wszystkie dzieci zakładają szarfy. Włącz dowolną muzykę. Gdy muzyka ucichnie, maluchy siadają po turecku i ściągają szarfę przez głowę. Ten, kto zrobi to jako ostatni, odpada i dołącza do Ciebie. Wygrywa dziecko, które najdłużej pozostanie na dywanie.

„Mapa” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Pokaż dzieciom mapę Europy, wskaż, w którym miejscu leży Polska, przejeżdż wskaźnikiem (lub palcem) wzdłuż jej granic. Pokaż maluchom państwa sąsiadujące z naszym krajem, wymień ich nazwy. Wyjaśnij, że ludzie poza granicami naszego kraju mówią w innym języku i podaj przykłady. Jeśli maluchy uczą się angielskiego, pokaż im, gdzie leży Wielka Brytania i wyjaśnij, że w tym kraju mówi się po angielsku.

Zajęcia główne

„Zarozumiała łyżeczka” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”

Przebieg:

Przeczytaj maluchom kolejne opowiadanie z cyklu „Bezpieczne bajki”:

– *Do szuflady kuchennego kredensu, nie wiadomo jak i skąd, przywędrowała malutka srebrna łyżeczka. Przyjęto ją życzliwie, ale ona nie potrafiła z nikim utrzymać przyjaźni.*

– *Posuńcie się! Nie dotykajcie mnie! Porysujecie mi boczki! – piszczą cienko i przeraźliwie. – Jestem cała srebrna, a nie taka zwyczajna jak wy! Jestem łyżeczką na specjalne okazje!*

– *Taka mała, a taka nieznośna – mruczał obrażony tłuczek do mięsa.*

– *Może nie jesteś zwyczajna, ale na pewno nie jesteś też dobrze wychowana – odezwał się lejek.*

– Nie wytrzymam i chyba ją trzepnę! – zawołała trzepaczka do bicia piany.

Ale łyżeczka nie słuchała nikogo i ciągle mówiła innym same przykre rzeczy. Toteż wszyscy zamieszkujący szufladę odsunęli się od zarozumiałej łyżeczki i rozmawiali ze sobą tak cichutko, żeby nic nie mogła usłyszeć. A łyżeczka leżała sobie ważna i nadęta, ale nikt nie zwracał na nią uwagi, wkrótce zaczęła się nudzić. Spostrzegła leżący niedaleko mały nożyk do owoców i westchnęła:

– Ach! Taka jestem samotna. Nikt ze mną nie rozmawia...

– Wcale się nie dziwię – odrzekł nożyk – Jesteś zupełnie inna niż... – Nożyk nie zdążył dokończyć, bo łyżeczka znowu swoje:

– No pewnie, że jestem inna. Jestem przecież łyżeczką na specjalne okazje.

– Niepotrzebnie zadzieraś nosa – zniecierpliwił się nożyk – bo wcale nie to miałem na myśli. Chciałem powiedzieć, że nie jesteś taka miła jak wszystkie inne łyżki, które znam.

– To są jeszcze jakieś inne łyżki? – zdziwiła się łyżeczka.

Nożyk zachichotał.

– Mówisz, jakbyś przybyła z księżycy. Przecież pochodzisz z bardzo starej i szanowanej rodziny i gdybym tylko był pewien, że nie zrobisz mi wstydu, chętnie bym cię z nią poznał.

Łyżeczka była bardzo ciekawa, jaka jest jej rodzina, obiecała więc, że nie zrobi niczego, co mogłoby komuś sprawić przykrość, i po chwili wędrowała wraz z nożykiem do drewnianego pudełka z przegródkami, w którym drzemały jej starsze siostry – łyżki stołowe.

– Zachowujmy się cicho. One teraz odpoczywają – szepnął nożyk. – Pracują ciężko przez cały dzień. Na własne uszy słyszę kilka razy dziennie: „Poproszę łyżkę! Gdzie jest łyżka? Potrzebna mi łyżka!”. Myślę że człowiek bardzo je sobie ceni.

Łyżeczka uważnie przyjrzała się siostrze. Były to najwyklesze łyżki, co prawda dużo większe niż ona, ale przecież nie takie ładne. Już chciała pogardliwie prychnąć, kiedy zastanowiło ją, co powiedział nożyk: „Człowiek bardzo je sobie ceni”. Dlaczego?

Nie zdążyła jednak zapytać, bo nożyk wydostał się już po krawędzi szuflady na blat kredensu i trzeba było iść za nim. Wędrowka nie trwała długo. Wkrótce zatrzymali się przy ścianie, na której wisały rzędem metalowe kapelusze na długich metalowych trzonkach.

– To są twoje ciotki. – szepnął nożyk i ukłonił się elegancko, mówiąc głośno „Dzień dobry”.

– Witajcie! Witajcie! Co was do nas sprowadza? – zabrzączały kapelusze.

– To jest nasz nowy gość z szuflady. Mała srebrna łyżeczka, która myślała, że jest jedyną łyżką na świecie – przedstawił łyżeczkę nożyk.

– Dzień dobry – bąknęła łyżeczka i dodała: – Jestem łyżeczką na specjalne okazje.

– To tak jak my – ucieszyły się ciotki. – Ja jestem łyżka wazowa – przedstawiła się pierwsza. – A my jesteśmy łyżki cedzakowe – powiedziały druga i trzecia.

Łyżeczka przyglądała się im przez chwilę i zapominając o przyrzeczeniu danym nożykowi, zawołała głośno:

– Przecież wy jesteście nic nie warte! Jesteście po prostu dziurawe!

Ale łyżki cedzakowe nie pogniewały się wcale, tylko pobrzękując kapeluszami odrzekły:

– I o to właśnie chodzi.

Łyżeczka chciała zapytać: „Dlaczego?”, ale nie zdążyła, bo nożyk pożegnał się pośpiesznie i musiała biec za nim.

– Całe szczęście, że twoje mądre ciotki nie obrażają się o byle głupstwo – skarcił po drodze swoją towarzyszkę.

Zatrzymali się pod drewnianą półeczką, w której tkwiły wystrugane z drewna łyżki. Jedne większe, inne mniejsze, a jedna całkiem ogromna.

– To są twoje babki i prababki. Najstarsze z waszego rodu – wyjaśnił nożyk, po czym uklonił się nisko i zawołał: – Dzień dobry! Przyprowadziłem małą srebrną łyżeczkę, która pragnie poznać swoją rodzinę!

Na te słowa wszystkie drewniane łyżki wychyliły się mocno z półki, żeby mała łyżeczka mogła im się przyjrzeć dokładnie, a i same chciały przy okazji zobaczyć niewielką krewniaczkę.

– Jesteś bardzo ładna – przemówiła grubym głosem największa z łyżek, warząchew. A łyżeczka, nie bardzo wiedząc, co powiedzieć, dygnęła i zawołała cieniutko:

– Jestem łyżeczką na specjalną okazję...

– Specjalne okazje? Wiemy coś o tym – wzruszyła się ogromna łyżka. – To się zdarza, kiedy pani gospodyni smaży konfitury albo powiła.

– Albo kiedy gotuje kaszę – podjęła inna.

– Lub kapuśniak – westchnęły mniejsze warząchewki i wszystkie jakby zapomniały o łyżeczce.

– łyżeczka spojrzała w okno i zatrzęsa się ze strachu. Tuż przed szybą przesunęły się ogromne stalowe zęby na długiej stalowej szyi, potem rozwarły się i zagarnęły kęs ziemi.

– Potwór! – pisnęła łyżeczka i na oślep skoczyła z parapetu.

– Po chwili nożyk dreptał bezradnie przy niej.

– Stłukłam sobie boczek – jęczała łyżeczka.

– Bardzo mi przykro. To moja wina, że nie powiedziałem ci wcześniej o tej pożytecznej maszynie, którą widziałas. To nie potwór – to koparka. A ta część maszyny, która zębami nabiera ziemię, to twoja daleka krewna i nazywa się tak samo jak ty – łyżka.

– Kto mnie potrzebuje? – rozległ się czyjś głos ze skrzyneczki wsuniętej pod kuchenny taboret.

– Przepraszam za kłopot, ale małą srebrną łyżeczką spadła z parapetu i stłukła sobie boczek – powiedział nożyk.

Wtedy coś – smyr! – wyskoczyło ze skrzynki i dalejże nacierać łyżeczce boki flanelową szmatką.

– Już dosyć! Dosyć! Dziękuję! – wołała, śmiejąc się łyżeczka, bo ją to bardzo łaskotało. Kiedy powiedziała: „Dziękuję”, zrobiło się bardzo przyjemnie, a potem jeszcze okazało się, że to jej kuzynka – łyżka do butów – pośpieszyła z pomocą.

Kiedy zaś nożyk i łyżeczka wrócili do szuflady kredensu, przywitano ich radośnie, jak gdyby przedtem nic nie zaszło, a tarka powiedziała przyjaźnie:

– Martwiliśmy się o was, bo zniknęliście tak nagle. Cieszymy się, że jesteście cali i zdrowi. Ale niech by tylko ktoś próbował wam dokuczyć, to ho! ho! – już ja bym mu uszu natarła.

– Jesteście wszyscy bardzo mili – szepnęła łyżeczka i zarumieniła się po sam czubek nosa.

Dlaczego?

Tego pewnie domyśliliście się sami.

„Co to znaczy być zarozumiałym?” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Porozmawiajcie o treści opowiadania. Zastanowicie się wspólnie nad postępowaniem zarozumiałej łyżeczki. Dlaczego nikt jej nie lubił? Co sprawiło, że się zmieniła?

Zajęcia popołudniowe

„Flagi” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Na podłodze rozłóż flagi państw europejskich, w tym Polski. Zadaniem maluchów jest znalezienie wśród nich polskiej flagi.

„Quiz” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Usiądźcie wygodnie na dywanie. W poprzednim tygodniu rozmawialiście o naszym kraju. Nadszedł czas, by utrwalić swoją wiedzę. Zadać maluchom kilka pytań, na które odpowiedzi powinien znać każdy mały Polak:

- Jak się nazywa nasza ojczyzna?
- Jak się nazywa stolica Polski?
- Jaki ptak widnieje na Polskim godle?
- Jakie kolory widnieją na polskiej fladze?

DZIEŃ DRUGI: NASI SĄSIEDZI

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Sąsiad – kto to taki?” – rozmowa kierowana.
- „Do mety” – zabawa ruchowa.
- „Kwiatki” – zabawa matematyczna.
- „Kaczki” – karty pracy cz. 3, s. 22.
- „Żywe rzeźby” – zabawa ruchowa na świeżym powietrzu.
- „Snuj się, bajeczko!” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie i umiejętność wypowiedzania się całymi zdaniami.

Zajęcia poranne

„Sąsiad – kto to taki?” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Kto to jest sąsiad? Ponownie popatrzcie na mapę i przypomnijcie sobie, jak nazywają się kraje sąsiadujące z Polską.

„Do mety” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Dzięki tej prostej zabawie maluchy spożytkują nadmiar nagromadzonej energii. W jednym końcu sali umieść szarfę lub skakankę, która stanie się metą, w drugim końcu – skakankę tworzącą linię startową. Dzieci stają na linii startu i na Twój sygnał ruszają w podskokach do mety. Ale uwaga: Zadaniem maluchów jest pokonać odległość od startu do mety tak, aby podskoków było jak najmniej. Dobrej zabawy!

Zajęcia główne

„Kwiatki” – zabawa matematyczna

Przebieg:

Przed przystąpieniem do zajęć przygotuj kilka wyciętych z papieru kwiatków (3- i 4-płatkowych) oraz dwa wycięte z papieru wazony w kropki (na jednym wazonie umieść trzy kropki, na drugim cztery). Pokaż dzieciom kwiatki i wazon. Wspólnie przeliczcie wszystkie płatki na kwiatkach i kropki na wazonach. Zadaniem maluchów jest odpowiednie przyporządkowanie kwiatków do wazonów. Trzypłatkowe kwiatki trafiają do wazonu z trzema kropkami, czteropłatkowe – do wazonu z czterema kropkami.

„Kaczki” – karty pracy cz. 3, s. 22

Przebieg:

Dzieci sprawdzają, dokąd idą kaczki. Drogę rysują kredką. Dokąd prowadzą inne ścieżki? Których kaczek jest więcej – małych czy dużych?

Zajęcia popołudniowe

„Żywe rzeźby” – zabawa ruchowa na świeżym powietrzu

Przebieg:

Ubierzcie się stosownie do pogody i wybierzcie do przedszkolnego ogródka.

Umów się z maluchami, że mają biegać po podwórku aż do momentu, kiedy krzykniesz STOP! Kiedy padnie to hasło, dzieci zatrzymują się natychmiast i nie ruszają się, aż doliczysz do 10. Jeśli uda im się nie poruszyć, dalej biorą udział w zabawie. Jeśli jednak ktoś choćby drgnie, przez jedną kolejkę nie bierze udziału w zabawie.

„Snuj się, bajeczko!” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie i umiejętność wypowiedzania się całymi zdaniami

Przebieg:

Usiądźcie w kole na dywanie. Postarajcie się rozluźnić, „ułożyć” wygodnie. Wprowadź dzieciaki w tajemniczy nastrój i ścisłym głosem zacznij opowiadać bajkę. W pewnym momencie przerwij opowieść i poproś dziecko siedzące obok, by kontynuowało, dodając minimum jedno zdanie. Kiedy skończycie, spróbujcie odtworzyć całą wymyśloną przez Was bajkę.

DZIEŃ TRZECI: KULINARNE HITY

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Nasze dłonie” – zabawa plastyczna.
- „Zając i lis” – zabawa ruchowa.
- „Zupa jarzynowa” – karty pracy, cz. 3, s. 19.
- „Księga słów” – rozwijanie kompetencji językowych.
- „Kulinarne hity naszych sąsiadów” – wspólne przygotowanie posiłku.
- „Tip-top” – tradycyjna zabawa w parach.

Zajęcia poranne

„Nasze dłonie” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Na dzisiejszych zajęciach wykonacie własne, indywidualne wizytówki. By je zrobić, nie będzie Wam potrzebna drukarka, komputer czy program graficzny. Wystarczą kredki oraz papier z bloku technicznego. Maluchy kładą dłonie na kartkach i odrysowują je dokładnie za pomocą dowolnej kredki. Kiedy dzieci skończą, pozostaje sprawić, by wizytówki nabrały indywidualnego charakteru. Za pomocą kredek i flamastrów dzieci wypełniają kontury dłoni.

„Zając i lis” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Do zabawy potrzebne Wam będą dwie piłki: mała i duża. Dzieci stoją w kole. Mała piłka – zając wędruje od jednego dziecka do następnego, chwilę za nią wędruje duża piłka – lis. Zadaniem „lisa” jest dogonienie „zająca”. Kiedy to się stanie, „zając” startuje ponownie.

Zajęcia główne

„Zupa jarzynowa” – karty pracy, cz. 3, s. 19

Przebieg:

Dzieci prowadzą kredkę po przerywanej linii, kończąc rysować talerz, kolorują go. Kolorują także przedmiot, potrzebny do zjedzenia zupy, pokazują na niby, jak się je zupę. Muszą uważać, ponieważ zupa jest gorąca, dmuchają za każdym razem na łyżkę, by się nie sparzyć (wykonując ćwiczenia oddechowe).

„Księga słów” – rozwijanie kompetencji językowych

Przebieg:

Wspólnie z maluchami przejrzyjcie „Księgę słów”, którą wspólnie tworzyliście. Obejrzyjcie dokładnie wszystkie strony, przypomnijcie sobie jej tematy przewodnie. Ponownie omówcie każdy temat zasygnalizowany na stronach księgi. Jeśli w „Księdze” zostało Wam jeszcze dużo wolnych kartek, możecie kontynuować jej tworzenie, gorącą do tego zachęcam!

Zajęcia popołudniowe

„Kulinarne hity naszych sąsiadów” – wspólne przygotowanie posiłku

Przebieg:

Udajcie się do przedszkolnej kuchni i upieczcie wspólnie... niemieckie ciasto czekoladowe. Jest pyszne! W sam raz na podwieczorek!

Składniki:

- 1/4 szklanki kakao
- 1/2 szklanki gorącej wody
- 25 dag masła lub margaryny
- 2 i 1/4 szklanki cukru
- 1 łyżeczka ekstraktu waniliowego
- 4 jajka
- 2 szkl. mąki
- 1 łyżeczka sody
- szczypta soli
- 1 szkl. maślanki lub kwaśnego mleka

Składniki na masę:

- 1 puszka słodzonego mleka skondensowanego
- 3 żółtka
- 12 dag masła lub margaryny
- 1 łyżeczka ekstraktu waniliowego
- 1 i 1/3 szkl. wiórków kokosowych
- 1 szklanka siekanych orzechów pekan

Kakao wymieszać z wodą, odstawić do ostygnięcia. Miękkie masło utrzeć z cukrem, solą i wanilią na puszystą masę, dodawać po jednym jajku (dobrze ubić po dodaniu każdego jajka). Mąkę wymieszać z sodą, dodawać do utartej masy na przemian z rozpuszczonym kakao (może być ciepłe – łatwiej połączy się z masą) oraz maślanką ogrzaną do temperatury pokojowej. Ubijać tak długo, aż składniki dobrze się połączą. Gotowe ciasto podzielić na 3 części, każdą z nich upiec osobno w okrągłej formie o średnicy 23 cm, wysmarowanej tłuszczem oraz posypanej mąką (dla pewności można po prostu wysłać pergaminem). Piec 25–30 minut w temp. 180°C. Wyjąć z piekarnika i pozostawić w formie na jakieś 5 minut, a następnie wyłożyć, najlepiej na kratkę kuchenną.

W garnuszku wymieszać skondensowane mleko, roztrzepane żółtka i masło. Podgrzewać na małym ogniu, ciągle mieszając, aż masa zgęstnieje (od momentu zagotowania trwa to tylko chwilę). Zdjąć z ognia, dodać wanilię, wiórki kokosowe i posiekane orzechy, wymieszać. Lekko przestudzić i przekładać placki – powinny być posmarowane 3 warstwy (łącznie z wierzchem ciasta). Całość udekorować orzechami.

Przepis pochodzi ze strony:

<http://arabeskawaniliowa.blogspot.com/2008/04/niemieckie-ciasto-czekoladowe.html>

Smacznego!

„Tip-top” – tradycyjna zabawa w parach

Przebieg:

Dzieci dobierają się w pary. Dwóch graczy ustawia się naprzeciwko siebie w odległości kilku metrów. Jeden wysuwa stopę i stawia ją przed drugą (bardzo blisko), mówiąc „tip”, drugi robi to samo, mówiąc „top”. W ten sposób zbliżają się do siebie, w pewnym zaś momencie pomiędzy nimi nie będzie już miejsca. Wygrywa ten, kto jako ostatni postawi stopę między swoją a stopą przeciwnika.

DZIEŃ CZWARTY: PODRÓŻE DALEKIE I BLISKIE

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Nieznane” – wspólne słuchanie opowiadania.
- „Co to jest” – zabawa rozwijająca zmysł dotyku.
- „Quiz” – zabawa dydaktyczna.
- „Układ taneczny” – zabawa ruchowa przy muzyce.
- „Podróże dalekie i bliskie” – rozmowa kierowana.

Zajęcia poranne

„Nieznane” – wspólne słuchanie opowiadania

Przebieg:

Przeczytaj maluchom opowieść Wesołego Ryjka o jego podróży w nieznane.

Dzień dobry, nazywam się Wesoły Ryjek. Dziś pojechaliliśmy z mamą, tatą i moim żółwiem Przytulanką na wyprawę.

Kiedy tylko udało nam się wydostać z naszej ulicy, tata zapytał:

– To dokąd jedziemy?

– Na wyprawę! – zawołałem, jak mogłem najgłośniej, za siebie, za mamę, za tatę, no i za mojego żółwia Przytulankę, bo on nigdy głośno nie krzyczy.

– Świetnie – pokiwał głową tata – ale dokąd byś chciał pojechać, trochę dokładniej?

Okazało się, że trochę dokładniej jest mi trochę trudniej. Na szczęście tata dopytał:

– W znane czy nieznane?

– W nieznane! – zawołałem.

– Uwielbiam wyprawę w nieznane, tylko akurat o tym zapomniałem.

Tata zakręcił kierownicą i „pomknęliśmy wstęgą szos”. Sam bym tego nie wiedział, ale tak powiedział tata, a mama nawet zaśpiewała. Potem wszyscy śpiewaliśmy piosenki – tata, mama i ja. Tylko mój żółw Przytulanka nie śpiewał głośno, wiadomo dlaczego.

Nagle tata zatrzymał samochód i powiedział:

– No to jesteśmy na miejscu!

Wyrzuciłem przez okno.

– Ale... ale... – zawołałem i nie mogłem skończyć.

Tata i mama odwrócili się do mnie.

– Ale gdzie my jesteście?! – zapytałem w końcu.

– Jak to, gdzie? – Tata był wyraźnie zdziwiony. – W nieznanym, tak jak chciałeś! Przywiozłem was nad rzekę. Jeszcze tu nigdy nie byliśmy...

Rzeczywiście, staliśmy na trawie pod drzewami. Trochę dalej były zarośla, a między nimi rzeka. Wszystko to widziałem. Aż za dobrze.

– Ale ja wcale nie chciałem tu przyjechać! – powiedziałem. Myślałem, że pojedziemy na wyprawę w to nieznanne, co w zeszłym tygodniu. Do lasu! Tam było świetnie, a tu...

Tata z mamą spojrzeli po sobie, a potem zaczęli mnie przekonywać, że tu też może być świetnie, że do tamtego nieznanego mamy daleko, ale jak będę chciał, to w tamto nieznanne pojedziemy za tydzień.

Najpierw nie bardzo mnie to wszystko przekonywało, ale w końcu tata powiedział, że może sprawdzimy, jak się to nowe nieznanne spodoba mojemu żółwiowi Przytulance. Wysiedliśmy i mój żółw wcale nie narzekał, a potem zobaczyliśmy śmieszne ptaszki w krzakach, a potem tata zrobił tódkę z kory, a potem mama wyjęła z koszyka różne smakołyki, a potem je jedliśmy. Więc w końcu zgodziłem się zostać!

Dziś dowiedziałem się, że na świecie jest niejedno nieznanne. To dobrze – teraz mam już takie dwa, w które będziemy mogli jechać!

Wojciech Wiślak, *Wesoły Ryjek*, Poznań 2010, „Media Rodzina”

Jak maluchom podobały się przygody Wesołego Ryjka? Co to jest nieznanne i gdzie można je znaleźć?

Zajęcia główne

„Co to jest” – zabawa rozwijająca zmysł dotyku

Przebieg:

Przed zabawą przygotuj zamykane pudełko z wyciętymi po bokach otworami (tak dużymi, by maluchy mogły swobodnie włożyć do nich dłonie), kilka owoców, listków, gałązkę. Zaprosz dzieci do badania „skrzynki skarbów”. Pierwszy uczestnik zabawy podchodzi do pudełka, zawiąż mu oczy apaszką lub szalikiem, do pudełka włóż rekwizyt. Włóż rączki dziecka do pudełka. Maluch dotyka przedmiot z pudełka, bada jego fakturę. Czy uda mu się odgadnąć, czego dotyka?

„Quiz” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Zadaj dzieciom kilkanaście pytań związanych z edukacją przyrodniczą. Postaraj się w pytaniach zawrzeć wiedzę, którą maluchy zdobywały przez ostatnie miesiące.

Zajęcia popołudniowe

„Układ taneczny” – zabawa ruchowa przy muzyce

Przebieg:

Dzieci mają swoje ulubione piosenki, przy których bardzo lubią tańczyć. Wykorzystaj to i zaproponuj im opracowanie własnego układu tanecznego. Na początek pokaż kilka kroków (np. krok w przód, krok w tył, podskok, obrót, klaśnięcie), potem dzieci zaangażują się w wymyślanie reszty.

„Podróże dalekie i bliskie” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Na jednym końcu sali ustaw krzesło, kolejne – na przeciwległym końcu. Stańcie przy jednym z krzeseł. Zapytaj dzieci, gdzie stoi krzesło i wskaż to stojące daleko od Was (prawidłowa odpowiedź to: daleko), następnie wskaż drugie krzesło i zadaj to samo pytanie (prawidłowa odpowiedź: blisko). Potem usiądźcie wygodnie na dywanie i porozmawiajcie o tym, co znaczą te dwa pojęcia: *daleko* i *blisko*.

DZIEŃ PIĄTY: BEZTROSKI ŚWIAT ZABAW

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Drzewo szczęścia” – wspólne słuchanie opowiadania uczącego dzieci szacunku do przyrody.
- „Cyrkowcy” – zabawa ruchowa rozwijająca poczucie równowagi.
- „Jak żabka” – ćwiczenia artykulacyjne.
- „Szumi, szumi las” – zabawa ruchowa przy muzyce.
- „Podskocz” – zabawa ruchowa.

Zajęcia poranne

„**Drzewo szczęścia**” – wspólne słuchanie opowiadania uczącego dzieci szacunku do przyrody

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom opowiadanie:

Rosło w parku drzewo: duże, rozłożyste, zielone. Rosło od wielu lat i zawsze było piękne i potężne. A był to dąb. Stary to był dąb, gruby miał pień i ogromną koronę. Ptaki wily w nim gniazda, śpiewały swoje trele, a wiatr szumiął w liściach. Ludzie lubili siadać w jego cieniu w upalne dni, a jesienią dzieci zbierały żołędzie i robiły z nich jesienne ludziki.

Drzewo to przyciągało i ludzi, i zwierzęta. Wszystkim dawało ukojenie w cieniu swej rozłożystej korony. Ludzie, którzy przychodzili zmęczeni, odchodzili spod drzewa wypoczęci, ci, którzy przyszli skłócenii lub w złym humorze, wracali pogodzeni i w dobrym humorze. Nikt nie wiedział, dlaczego tak się dzieje, ale drzewo miało jakiś dziwny, wręcz magiczny wpływ na wszystkich, którzy przychodzili pod nim wypoczywać. Nazywano je więc drzewem szczęścia.

Pewnego dnia rozniosła się wieść, że istnieje legenda związana z tym właśnie drzewem, że jest to magiczny dąb. Legenda głosić miała, że pewien zły czarnoksiężnik zaczarował elfa i jego magiczne łzy życia w jeden ogromny diament, który zakopał pod dębem, żeby nikt go nie znalazł. Ale czarodziej sam zapomniał, pod którym dębem zakopał magiczny diament też i klejnot pozostaje do dziś w korzeniach drzewa. Wtedy ludzie zaczęli podejrzewać, że właśnie pod ich dębem może być ukryty magiczny diament, ponieważ drzewo miało niezwykle właściwości: dawało szczęście. Kiedy ta legenda dotarła do uszu miejskich złodziejasków, od razu

postanowili ów diament wykopać. Zakradli się po nocy i, kalecząc korzenie starego dębu, wykopali wielką dziurę. I choć to była noc, nagle oślepiła ich jasność.

– Mamy diament! – krzyknął jeden złodziejasek.

– Bierzemy go do domu! – zawołał drugi.

Zabrali diament do domu, a dąb zostawili okaleczony i rozkopany. Rano dzieci zastały drzewo w opłakanym stanie – miało zwiędłe gałązki i opadające liście.

– Co się stało? Co się stało? – pytały dzieci jedno drugiego.

– Ktoś wykopał diament też elfa i nasz dąb teraz umiera – odparł tata Franka.

Zasmuciły się dzieci. Wszystkie, które tylko mogły, przytuliły się do grubego pnia, czule głaskały szorstką korę chorego drzewa i przemawiały do niego:

– Drzewo nasz kochane, nie umieraj...

Ale gałązki wciąż coraz niżej opadały i nowe listki spadały na ziemię. Zasmuceni rodzice rzekli do dzieci:

– Chyba nic tu już nie poradzimy, nasze drzewo szczęścia usycha...

Słyszac to, dzieci rozpłakały się. Łzy spływały po ich policzkach i spadały na ziemię. Te, które trafiły na zranione korzenie, zbliżyły rany. Pozostałe łzy, jak małe diamentki, wnikały w ziemię i łączyły się w jeden duży diament pod korzeniem dębu. Gałązki powoli zaczęły się podnosić, a na nich pojawiły się nowe, zielone listeczki. Dzieci z niedowierzaniem patrzyły na ten cud. Nie wiedziały, co się stało i dlaczego dąb ożył. Rodzice, choć wciąż nie mogli w to uwierzyć, zrozumieli, co się stało. Zrozumieli, że ich dzieci są jak elfy i swą niewinnością, wiarą i miłością ożywiły dąb. A magia ich też była jak magia też elfa.

Od tej pory dzieci bardzo troskliwie opiekowały się dębem, pamiętały o podlewaniu, nie deptały trawnika wokół drzewa. Rodzice, widząc ich zaangażowanie, również włączyli się w opiekę nad starym drzewem i ogrodzili je dla bezpieczeństwa. Za te wszystkie starania, za czyste, dobre i wrażliwe serduszka dzieci, dąb odwdzińczył się przyjemnym cieniem i swoją magią. Znow w cieniu jego korony ludzie się godzili i mile spędzali czas.

A miejskie złodziejaski? Zostały z niczym. Z promieniami słońca diament rozpuścił się... w końcu był to diament z też elfa. Chciwi złodzieje do dziś nie rozumieją, gdzie podział się ich diament i dlaczego została po nim tylko mokra, słona plama...

Beata Barbara Jadach, *Moje zabawki! i inne bajki wychowawcze*,
Warszawa 2012, „Fraszka Edukacyjna”

„Cyrkowcy” – zabawa ruchowa rozwijająca poczucie równowagi

Przebieg:

Na podłodze rozłóż skakanki, tak by tworzyły prostą, długą linię. Pobawcie się chwilę w cyrkowców. Ty jako pierwsza przejdź po linii, za tobą podążają „cyrkowcy”.

Zajęcia główne

„Jak żabka” – ćwiczenia artykulacyjne

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie i wykonują Twoje polecenia:

*Uśmiechnij się jak żabka.
Rozciągnij szeroko usta,
ale nie pokazuj zębów.*

*Najpierw ściągnij swoje usteczka
w dzióbek, a potem powoli przesuwaj je
raz w lewo, raz w prawo (jak królik).*

*Ściągnij mocno usteczka
I poślizg kilka słodkich całusów.*

*Zaciśnij usta tak mocno,
jakby były zamknięte na kłódkę.*

*Wyciągnij usta mocno do przodu,
by stały się długie, jak pyszczek myszki.*

*A teraz policz swoje ząbki.
Końcem języka dotknij każdego zęba
na dole jamy ustnej,
wszystkich po kolei.*

*Czas na wysprzątanie twojej buzi.
Posuwistym ruchem swojego języka
wyszoruj wewnętrzną powierzchnię
swoich dolnych zębów.*

Małgorzata Grzelak, *Pomocnik logopedyczny dla rodziców i dzieci
w wieku przedszkolnym utrwalających prawidłową wymowę głósłi S*,
Warszawa 2010, „Fraszka Edukacyjna”

Zajęcia popołudniowe

„Szumi, szumi las” – zabawa ruchowa przy muzyce

Przebieg:

Zabawa według Beaty Barbary Jadach *Moje zabawki! i inne bajki wychowawcze*, Warszawa 2012, „Fraszka Edukacyjna”.

Dzieci biegają swobodnie po sali przy muzyce lub uderzeniach tamburyna. Kiedy muzyka ucichnie, powiedz: „Szumi, szumi las (wtedy dzieci się zatrzymują i rękami naśladują ruszające się korony drzew i szumią: szszsz...), wymień drzewo, jakie znasz” i wskaż konkretne dziecko, które próbuje odpowiedzieć.

„Podskocz” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Dzieci biegają swobodnie po sali. Na Twój sygnał (jedno klaśnięcie) dzieci zatrzymują się i podskakują w miejscu obunóż, na dwa klaśnięcia podskakują na jednej nodze, na trzy klaśnięcia wykonują pajacyka. Czy uda im się zapamiętać schemat?

Zbiór utworów do wykorzystania podczas Świąta Rodziny

26 maja

*Dziś rano –
wszystkie dzieci
w całym kraju
już dawno wstały*

i czekają...

*A Mama jeszcze
nie wie nic,
tylko noskiem
dziwi się ładnie:*

*– Co tak pachnie?
Co tak wspaniale pachnie?*

i dalej śpi...

*Tymczasem
Rzodkiewka, Ser, Kakao
uprzejmie do stołu
zapraszają
-jednym słowem-
śniadanie gotowe
i całe mieszkanie
już się samo
na błyszcząco
wysprzątało*

(nie wiadomo kiedy...)

*a na ścianie
kolorowe litery
jak skowronki
rozśpiewane:
zdrowia i szczęścia
życzymy Mamie!*

Tadeusz Chudy, 26 maja, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...* Warszawa 2001, WSiP

Piękny dzień

Marysia mówi:

- *Piękny dzień mamy.*
- *A jaki piękny?*
- *Jak uśmiech mamy.*

*Taki pogodny,
jasny od rana,
jak oczy matki,
gdy patrzą na nas.*

*Żeby w twych oczach
była pogoda
czysta jak błękit,
jak modra woda,*

*by był w nich uśmiech
jasny i świeży,
to przecież od nas
trochę zależy.*

Czesław Janczarski, *Piękny dzień*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa,
A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz... Warszawa 2001, WSiP

Dla mamy

*Niedźwiadki
poszły na łękę po kwiatki.
Wilczurki
rysują laurki.
Lisiątka
będą same norkę sprzątać.
Sikorki
nawlekają na sznurek paciorki.
A co dzisiaj dostanie mama zajęczycy?
O, tego nikt nie wie,
bo to tajemnica.*

Joanna Papuzińska, *Dla mamy*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa,
A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz... Warszawa 2001, WSiP

Ręce

*Twoje ręce – Mamusiu
dobrze jak szafirek po deszczu
jak czajki towarzyskie
przyniosły mnie na świat
kołysały
ustawiały na podłodze*

sadzały na stołku
mówiły że motyl dzwoni
że młodych grzybów nie sposób
rozeznąć
uczyły trzymać łyżkę
by nie trafiła do ucha
rozróżniać klon od jaworu
prowadziły przy oknie
po ciemku
po ziemi co czernieje jak szpak
(fragment)

Jan Twardowski, *Ręce*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa,
A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz... Warszawa 2001, WSiP

Kocham go

Kocham mojego tatę.
Chodzę z ojcem na spacer.
Wtedy jest tyle słońca,
Wtedy nigdy nie płaczę.

Idziemy z tatą do parku,
Albo idziemy nad Wisłę,
Bawimy się w chowanego,
W zielone gramy – listkiem.

Lubię, kiedy mój tatuś
Wraca z pracy do domu.
Ja zawsze mojemu tacie
Mogę powiedzieć: – Pomóż ...

Gdy się zepsuje latawiec,
Wrotki, samochód lub rower,
Mój tatuś rower naprawi.
I dalej – ruszaj drogę!

To tatuś mi opowiada
O gwiazdach i ptakach w obłokach.
Dlatego mojego tatę
tak bardzo, bardzo kocham.

Tadeusz Kubiak, *Kocham go*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa,
A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz... Warszawa 2001, WSiP

Jak rysować tatę

Tatę wielkiego rysować trzeba,
choćbyś rysować miał cały dzień.

*Niech jak szczyt góry sięga do nieba,
niech jak dąb rzuca ogromny cień.*

*Tata podobny jest do olbrzyma,
co na ramionach cały dom trzyma.
A że jest droższy ci od skarbu,
namaluj tatę złotą farbą.*

Ludmiła Marjańska, *Jak rysować tatę*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska,
Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...* Warszawa 2001, WSiP

O moim tacie

*Choć jestem duży,
bez swego taty
bez przerwy
wpadałbym w tarapaty.
Kiedy więc przyjdą
jakieś kłopoty,
od razu tacie
oznajmiam o tym.
A wtedy zaraz
łatwiej i prościej
uda się wybrnąć
z wszelkich trudności.*

Stefan Todorski, <http://dzienojca.com.pl/o-moim-tacie-stefan-todorski/>

Spacer z tatą

*A kiedy będzie słońce i lato,
pójdziemy sobie na spacer z tatą.
Ja będę miała nową sukienkę,
tato mnie będzie trzymał za rękę.
Pójdziemy wolno, prosto przy drodze,
będziemy skakać na jednej nodze.
Miniemy kino, szkołę, aptekę,
jeszcze spojrzymy z mostu na rzekę,
jeszcze okruchy rzucimy falom,
kupimy w kiosku różowy balon.
Kiedy już będę bardzo zmęczona,
tato posadzi mnie na ramiona
(tacy będziemy jak nikt szczęśliwi).
A wokół ludzie będą się dziwić
i wszyscy będą patrzyli na to,
jak na barana niesie mnie tato.*

Małgorzata Mrózek-Dąbska, <http://dzienojca.com.pl/spacer-z-tata/>

Święto Taty

*Dziś jak tylko z łóżka wstałam,
zaraz tatę uściskałam!
Uściskałam z całej siły i wrzasnęłam:
– Tato miły!
Nos do góry! Uszy też!
Dziś jest święto taty, wiesz?
Każdy tata je obchodzi,
Ty też obchodź, co Ci szkodzi?
A jeżeli nie dasz rady,
zjeść tej całej czekolady,
tortu, lodów i piernika,
znajdziesz we mnie pomocnika!*

Dorota Gellner, <http://dzienojca.com.pl/swieto-taty-dorota-gellner/>

Wiersz dla taty

*Tatko!
Kochamy Cię za to,
że jesteś z nami!
Z Tobą wyruszamy
w podróże wielkie i małe.
Opowiadamy sobie nawzajem
trochę prawdy i trochę bajek.
Mocujemy się i ścigamy:
Kto pierwszy naprzeciw mamy?
I za to Cię jeszcze kochamy,
że już wiemy,
jacy będziemy do Ciebie podobni,
kiedy zupełnie dorośniemy!*

Teresa Chwastek-Latuszkowa,
<http://dzienojca.com.pl/wiersz-dla-taty-teresa-chwastek-latuszkowa/>

Wiersz dla taty i mamy

*Kiedy deszcz kapie i straszy,
gdy muszę zjeść talerz kaszy,
gdy rower wciąż łańcuch gubi,
gdy myślę, że nikt mnie nie lubi,
wtedy
przytulić się do taty muszę szybko,
tataś nazwie mnie jak zwykle
... srebrną rybką,
pożartuje, w nos da prztyczka i pomoże.*

*Rower jedzie,
kasza pyszna,
a deszcz?*

Niech pada sobie na dworze.
Kiedy zła wracam z podwórka,
bo w rajstopach znowu dziurka,
gdy mnie pani w szkole zgani,
to co robię? Też pytanie!
Wtedy
przytulić się do mamy muszę szybko,
w jej sukience ukryć minę beksy brzydką,
razem z mamą zaszyjemy wstrętną dziurę,
a od jutra siedzieć w ławce będę murem!

Przytulić się do taty,
przytulić się do mamy,
najpewniejszy to ratunek i pociecha,
przytulić się do mamy,
przytulić się do taty
i już smutek, już zmartwienie
w mig ucieka!

Emilia Waśniowska, <http://dzienojca.com.pl/wiersz-dla-taty-i-mamy-emilia-wasniowska/>

Przytoczono utwory literackie:

1. Agnieszka Frączek, *Zielono mi*, Warszawa 2010, BIS.
2. *Bezpieczna bajka*, Warszawa 2011, „Nasza Księgarnia”.
3. Joanna Kiercz, *Świat przyrody*, Kielce 2011, Wydawnictwo „DFC” Joanna Kiercz.
4. Ewa Morawska, Krystyna Żmuda-Trzebiatowska, *Szedł żuczek do szkoły się uczyć, ćwiczenia logopedyczne dla dzieci*, Warszawa 2000, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
5. Czesław Janczarski, *Gdzie mieszka bajeczka*, Warszawa 1958, „Nasza Księgarnia”.
6. Iwan Sokołow-Mikitow, *Leśne obrazki*, Moskwa 1983, Wydawnictwo „Raduga”.
7. Wybór i opracowanie Joanna Kiercz, *Wielka księga zagadek*, Kielce 2007, Wydawnictwo „DFC” Joanna Kiercz.
8. *Wesoła szkoła cz. 2*, Warszawa 2000, WSiP.
9. Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...*, Warszawa 2001, WSiP.
10. Paulina Gularska-Misiak, *Bukieciak dla mamy*.
11. Grzegorz Kasdepke, *Kacperiada. Opowiadania dla łobuzów i nie tylko*, Łódź 2008, Wydawnictwo „Literatura”.
12. Wanda Szumanówna, *Rysowane wierszyki*, Warszawa 1950, „Nasza Księgarnia”.
13. <http://www.bajkowyzakatek.eu/2010/05/polskie-legendy-wars-i-sawa.html>
14. Julian Tuwim, *Najpiękniejsze wiersze dla dzieci*, Kraków 2008, Wydawnictwo „Zielona Sowa”.
15. <http://www.bajkowyzakatek.eu/2010/05/polskie-legendy-wierszem-o-lechu-czechu.html>
16. Władysław Broniewski, *Dla dzieci*, Warszawa 1976, „Czytelnik”.
17. <http://bractwo.bloog.pl/id,6137749,title,Wiersze-poswiecone-Chopinowi-czyli-wieczoru-czerwcowego-czesc-I,index.html?tid=6104ce>
18. Elżbieta Szeptyńska, *Zarozumiałą łyżeczka*, Warszawa 2012, „Nasza Księgarnia”.
19. <http://arabeskawaniowa.blogspot.com/2008/04/niemieckie-ciasto-czekoladowe.html>
20. Wojciech Wiślak, *Wesoły Ryjek*, Poznań 2010, „Media Rodzina”.
21. Beata Barbara Jadach, *Moje zabawki! i inne bajki wychowawcze*, Warszawa 2012, „Fraszka Edukacyjna”.
22. Małgorzata Grzelak, *Pomocnik logopedyczny dla rodziców i dzieci w wieku przedszkolnym utrwalających prawidłową wymowę głóski S*, Warszawa 2010, „Fraszka Edukacyjna”.

Przytoczono utwory muzyczne:

1. Antonio Vivaldi, *Wiosna, Cztery pory roku*, płyta CD SOLITON, Sopot 2004.
2. Krystyna Parnowska, muzyka Jerzy Wasowski, w: *Ewa Bem ten najpiękniejszy świat, Bajki-Grajki*, Omedia Sp. z o. o. 2009.

PLAN DZIAŁAŃ WSPOMAGAJĄCO-WSPIERAJĄCYCH

CZERWIEC

TYDZIEŃ PIERWSZY: DZIECI ŚWIATA

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: Wszystkie dzieci nasze są	„Przywitanie” – rozmowa kierowana	– bierze czynny udział w rozmowie kierowanej	– balony, kartki z tekstami zagadek
	„Zagadki” – odgadywanie zagadek	– doskonalą koncentrację uwagi, – ćwiczy szybkość reakcji	– baloniki, wykałaczki
	„Taniec na gazecie” – zabawa ruchowa przy muzyce	– rozwija ogólną sprawność ruchową, – doskonalą poczucie równowagi	– gazety
	„Podaj dalej” – zabawa ruchowa	– ćwiczy szybkość reakcji, – rozwija ogólną sprawność fizyczną	– koszyki, woreczki gimnastyczne
	„Bawimy się” – zabawy swobodne połączone z wręczeniem niespodzianek	– wspólnie z kolegami uczestniczy w zabawach swobodnych	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Samotny w grupie	„O tym, jak pluszowy зайaczek szukał przyjaciela” – wspólne słuchanie opowiadania	– z uwagą i zainteresowaniem słucha opowiadania, – odpowiada na pytania nauczyciela	– opowiadanie „O tym, jak pluszowy зайaczek szukał przyjaciela” J. A. Hockuby, apaszka
	„Ciuciubabka” – klasyczna zabawa ruchowa	– dba o bezpieczeństwo kolegów i koleżanek podczas zabawy, – doskonali orientację przestrzenną	
	„Konstrukcje” – zabawa konstrukcyjna	– doskonali funkcje spostrzeżeniowo-ruchowe, – rozwija pomysłowość, wyobraźnię, – uczy się obserwacji, – rozwija umiejętność skupiania uwagi	– klocki
	„Pociągi długie i krótkie” – doskonalenie znajomości pojęć matematycznych	– doskonali znajomość pojęć matematycznych	– klocki
	„Lustro” – zabawa dramatowa	– rozwija koordynację ruchową, – ćwiczy szybkość reakcji	
	„Szybki зайaczek” – zabawa grupowa ucząca współpracy	– współpracuje z innymi uczestnikami zabawy, – ćwiczy szybkość reakcji i celowość ruchów	– mała piłka

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: Nasze prawa i obowiązki	„Żabki” – zabawa ruchowa	– doskonali szybko i celową reakcję, – ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami	– skakanki, obręcze hula-hoop
	„Żabka” – nauka rymowanki	– zna na pamięć i potrafi powtórzyć rymowankę	– rymowanka
	„O prawach dziecka” – wspólne słuchanie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha wiersza i rozumie jego treść	– wiersz „O prawach dziecka” M. Brykczyńskiego
	„Nasze prawa” – rozmowa kierowana	– bierze udział w rozmowie, – utrwała wiadomości na temat praw dziecka	
	„Zielona” – karty pracy cz. 3, s. 10	– doskonali analizę słuchową i wzrokową, – doskonali koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonali sprawność manualną i motoryczną, – posługuje się nazwami kolorów, – liczy w zakresie 4	– plastelina, włóczka
	„Mam prawo” – utrwalenie wiadomości	– utrwała wiadomości	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: Dzieci z całego świata	„Dzieci świata” – wspólne oglądanie zdjęć „Wszystkie dzieci nasze są” – nauka piosenki „Wszystkie kolory tęczy” – zabawa poznawcza „Paleta pani Przyrody” – zabawa poznawcza, obserwacja przyrody „Robimy tęczę” – eksperyment „Wszystkie dzieci...” – płąsy i tańce przy muzyce	– potrafi wskazać różnice i podobieństwa w wyglądzie swoim i dzieci z obrazków i zdjęć – zna na pamięć tekst piosenki i potrafi ją zaśpiewać – ogląda ilustracje przedstawiające tęczę, – ćwiczy koordynację wzrokowo-ruchową, – zapoznaje się z kolorami tęczy – z uwagą obserwuje otaczającą przyrodę, – ćwiczy koncentrację uwagi – bierze udział w obserwacji przyrodniczej, – rozwija ciekawość świata, – rozwija zainteresowania przyrodnicze, – poznaje informacje na temat tęczy – doskonalą poczucie rytmu, – utrwała znajomość piosenki	– zdjęcia przedstawiające dzieci różnych narodowości – płyta CD z nagraniem piosenki „Wszystkie dzieci nasze są”, słowa: J. Cygan, muzyka: M. Jeżowska – kartony formatu A3, pędzle, farby we wszystkich kolorach tęczy, zdjęcie lub ilustracje przedstawiające tęczę – kartony z namalowaną tęczę, klej dla każdego dziecka – wąż ogrodowy, dostęp do wody – płyta CD z nagraniem piosenki „Wszystkie dzieci nasze są”

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Dziecięce marzenia	„Marzenia” – rozmowa kierowana	– bierze udział w rozmowie kierowanej, – rozwija umiejętność wypowiadania się pełnymi zdaniami	
	„Imiona” – zabawa rozwijająca umiejętność sylabizowania	– ćwiczy spostrzegawczość i orientację, – kojarzy określone formy ruchu z ustalonymi sygnałami i znakami, – doskonali umiejętność sylabizowania	
	„Podaj dalej” – zabawa ruchowa	– ćwiczy szybkość reakcji, – rozwija ogólną sprawność fizyczną	– woreczki gimnastyczne, koszyki
	„Śmieszne rymy” – zabawa językowa, rozwijająca twórcze myślenie	– rozwija umiejętność szybkiego myślenia i koncentracji uwagi, – rozwija twórcze myślenie	
	„Dyzio marzyciel” – wspólne słuchanie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha utworu wierszowanego	– wiersz „Dyzio marzyciel” J. Tuwima
	„Moje marzenia” – zabawa plastyczna	– doskonali sprawność motoryczną i manualną, – rozwija twórcze myślenie	– farby, karki z bloku technicznego formatu A3, kredki, flamastry, kleje, brokat, kawałki włóczki itp.

TYDZIEŃ DRUGI: ŚWIAT DZIKICH ZWIERZĄT

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: Zwierzęta egzotyczne	„Pomyłki” – zabawa doskonaląca spostrzegawczość	– rozwija spostrzegawczość i koncentrację uwagi, – poznaje wygląd wybranych zwierząt egzotycznych	– wydrukowane sylwety zwierząt egzotycznych
	„Tygrysek” – wspólne słuchanie historyjki	– z uwagą i zainteresowaniem słucha historyjki	– opowiadanie „Tygrysek”, tłumaczenie A. Wiśniewski
	„Grzeczność i dobre słowa” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”	– z uwagą i zainteresowaniem słucha opowiadania, – zna zwroty grzecznościowe i wie, kiedy je stosować	– opowiadanie „Grzeczność i dobre słowa”, M. Ryńskiej
	„To znaki drogowe” – wspólne słuchanie piosenki	– utrwała wiadomości dotyczące zasad ruchu drogowego	– płyta CD z nagraniem utworu „To znaki drogowe”, słowa A. Bernat, muzyka J. Wasowski
	„RARrrrr” – zabawa dramowa	– ćwiczy umiejętność wchodzenia w rolę, – bierze czynny udział w zabawie	
	„Splątani” – zabawa grupowa ucząca współpracy	– doskonalą koordynację ruchową, – doskonalą poczucie równowagi, – rozumie zasady zabawy i stosuje się do nich	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Safari	„Tik-tak” – zabawa ćwicząca percepcję słuchową	– ćwiczy percepcję słuchową, – potrafi zachować ciszę, – ćwiczy koordynację wzrokowo-słuchową	– budzik lub głośno tykający zegarek
	„Zwierzęta, które możemy spotkać podczas safari” – zabawa rozwijająca spostrzegawczość	– rozwija koordynację wzrokowo-ruchową, – ćwiczy logiczne myślenie, – doskonalą motorykę małą	– pocięte na kawałki zdjęcia lub ilustracje przedstawiające zwierzęta, koperty
	„Wqż” – karty pracy cz. 3, s. 27	– doskonalą sprawność dłoni i palców, – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonalą analizę słuchową, – posługuje się nazwami kolorów i pojęciami: <i>największy, najmniejszy</i>	– karty pracy cz. 3, s. 27, plastelina, mazaki
	„Mandala” – zabawa matematyczna	– utrwała nazwy figur geometrycznych, – doskonalą motorykę małą, – rozwija twórcze myślenie	– kartki formatu A3 z narysowanym dużym kołem oraz małe, kolorowe figury geometryczne
	„Niebezpieczne zwierzęta” – zabawa muzyczno-ruchowa	– rozwija ogólną sprawność ruchową	
	„Zwierzęta afrykańskie” – zabawa plastyczna	– doskonalą zdolności manualne, – rozwija twórcze myślenie, – współpracuje z innymi uczestnikami zabawy	– brystol, farby, kleje, pędzle i gazety z fotografiami lub ilustracjami zwierząt afrykańskich

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: Ogród zoologiczny	„Zoo” – wspólne słuchanie wierszyka	– z uwagą i zainteresowaniem słucha utworu wierszowanego, – potrafi wymienić zwierzęta, o których mowa w wierszu	– wiersz „Zoo” J. Kiercz
	„Spacer zwierząt” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność ruchową, – potrafi naśladować charakterystyczny sposób poruszania się wskazanych zwierząt	– wydrukowane wizerunki zwierząt zamieszkujących zoo
	„Zwiedzanie zoo” – zabawa doskonaląca sprawność językową	– doskonalą sprawność językową	– tekst wierszyków „Zoo” J. Brzechwy
	„Zoo” – wspólna nauka wierszyków	– potrafi zapamiętać krótki utwór rymowany	– wierszyki ze zbioru „Zoo” J. Brzechwy
	„Barwy muzyki” – zabawa arteterapeutyczna rozwijająca twórcze myślenie	– rozwija twórcze myślenie, – doskonali poczucie rytmu	– kartki formatu A3, kredki lub farby, dowolny utwór muzyczny
	„Czy jesteś moją mamusią?” – wspólne słuchanie opowiadania	– z uwagą i zainteresowaniem słucha opowiadania, – potrafi odpowiedzieć na pytania nauczyciela	– opowiadanie „Czy jesteś moją mamusią?”, tłumaczenie A. Bańkowskiej-Lach

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: Lato tuż-tuż	„Nadchodzi lato” – rozmowa kierowana	– bierze udział w rozmowie	
	„Szukamy kolorów” – zabawa orientacyjno-porządkowa	– doskonalą orientację przestrzenną, – potrafi odpowiednio zareagować na sygnał podany przez nauczyciela	– szarfy
	„Drzewa” – obserwacja przyrody	– bierze udział w obserwacji przyrodniczej, – utrwala wiadomości na temat drzew	
	„Liście” – zabawa dydaktyczna	– próbuje przyporządkować liść do odpowiedniego gatunku drzewa, – poznaje budowę liścia, – rozwija zdolności manualne – poznaje nowe techniki plastyczne	– liście przyniesione ze spaceru, farby, pędzle
	„Dmuchawce, latawce, wiatr” – karty pracy cz. 3, s. 25	– doskonalą sprawność palców i opuszków palców, – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonalą analizę słuchową, – wykonuje ćwiczenia oddechowe	– karty pracy cz. 3, s. 25, wata, klej
	„Latawiec” – karty pracy cz. 3, s. 24	– doskonalą analizę słuchową, – doskonalą sprawność manualną, – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – posługuje się nazwami kolorów	– karty pracy cz. 3, s. 24, mazaki

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Księga dżungli	„Kto mieszka w dżungli” – rozmowa kierowana, oglądanie ilustracji „W dżungli” – zabawa ruchowa z wchodzeniem w rolę „Jak hipopotam” – zabawy logopedyczne „Skojarzenia” – zabawa dydaktyczna doskonaląca sprawność językową i rozwijająca twórcze myślenie „Księga dżungli” – wspólne oglądanie bajki „Bawimy się” – zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań	– z zainteresowaniem ogląda zdjęcia i ilustracje przedstawiające zwierzęta egzotyczne – ćwiczy wchodzenie w rolę, – potrafi znaleźć osoby, które naśladują to samo zwierzę – rozwija narządy artykulacyjne – doskonali twórcze myślenie, – rozwija umiejętności językowe, – ćwiczy szybkość reakcji – ogląda adaptację „Księgi dżungli” – wspólnie z kolegami i koleżankami uczestniczy w zabawach swobodnych	– płyta DVD lub kaseta VHS z adaptacją „Księgi dżungli”

TYDZIEŃ TRZECI: PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: Drogi i bezdroża	„Gąski, gąski do domu!” – zabawa ruchowa z elementami naśladowania	– doskonali ogólną sprawność ruchową, – odpowiednio reaguje na sygnały podawane przez nauczyciela, – doskonali wchodzenie w rolę	
	„Samochody” – zabawa ruchowa doskonaląca znajomość zasad ruchu drogowego	– doskonali znajomość zasad ruchu drogowego	– chorągiewki (lub obręcz) w kolorach: żółtym, zielonym i czerwonym
	„Zwierzęta na wycieczce” – słuchanie wiersza z serii „Bezpieczne bajki i wierszyki”	– z uwagą i zainteresowaniem słucha utworu wierszowanego, – odpowiada na pytania zadane przez nauczyciela	– wiersz „Zwierzęta na wycieczce” E. Piechna-Pietrzyk
	„Drogi i bezdroża” – rozmowa dydaktyczna	– utrwała znajomość zasad ruchu drogowego, – potrafi odpowiednio zareagować w przypadku nagabywania go przez obcą osobę	
	„Czerwony, niebieski, zielony” – zabawa tropiąca w ogrodzie przedszkolnym	– doskonali spostrzegawczość i umiejętność skupienia uwagi	– kolorowe woreczki gimnastyczne: czerwone, zielone i niebieskie
	„Dzieci i światła” – wspólna nauka piosenki	– utrwała znajomość ruchu drogowego	– płyta CD z nagraniem utworu: „Dzieci i światła”, słowa A. Galica, muzyka T. Pabisiak

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Pejzaż malowany	„Pejzaże” – wspólne oglądanie reprodukcji i ilustracji	– poznaje słowo <i>pejzaż</i> i jego znaczenie, – rozwija twórcze myślenie	– reprodukcje obrazów przedstawiających pejzaże
	„Malarze” – opowieść ruchowa	– potrafi przekazać za pomocą ruchów i gestów słowa wypowiedziane przez nauczyciela, – rozwija twórcze myślenie	
	„Poszukiwania” – zabawa orientacyjno-porządkowa kształtująca orientację przestrzenną; pojęcia: <i>za, przed, obok, pod, na</i>	– doskonali orientację przestrzenną, – potrafi odpowiednio zareagować na sygnał podany przez nauczyciela	– gazety
	„Kanapa” – karty pracy cz. 3, s. 30	– doskonali sprawność manualną, – doskonali koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonali analizę słuchową, – posługuje się nazwami kolorów oraz pojęciami: <i>nad, na, pod,</i> – liczy w zakresie 3	– karty pracy, cz. 3, s. 30, kredki
	„Malujemy pejzaż” – zabawa plastyczna	– doskonali zdolności manualne, – rozwija twórcze myślenie – rozwija zainteresowania	– farby, kartki, pędzle

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: W słowniku i w encyklopedii	„Encyklopedia” – wspólne słuchanie fragmentów wiersza J. Kiersta „Zagłędamy do środka”- wspólne oglądanie encyklopedii i słownika „Zapałka” – zabawy logopedyczne „Gdy chcesz dobrym mówcą być, język, buzię często ćwicz!” – ćwiczenia oddechowe „Kapciowa zgadywanka” – zabawa ruchowa kształtująca szybkość i spostrzegawczość „Dom” – karty pracy cz. 3, s. 29	– z uwagą i zainteresowaniem słucha wiersza, – wzbogaca słownictwo – zapoznaje się z encyklopedią i słownikiem, – poznaje funkcje encyklopedii i słownika – usprawnia narządy artykulacyjne – wydłuża fazę oddechową – rozwija ogólną sprawność fizyczną, – doskonali szybkość i spostrzegawczość – doskonali sprawność manualną, – wzrokowo-ruchową, – doskonali analizę słuchową i wzrokową, – posługuje się nazwami kolorów	– wiersza „Encyklopedia” J. Kiersta, – encyklopedia i słownik – karty pracy cz. 3, s. 29, wycinanki, włóczka, klej

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: Zamki, pałace, pomniki	„Na zamku” – wspólne oglądanie zdjęć i ilustracji	– z uwagą i zainteresowaniem ogląda zdjęcia i ilustracje	– zdjęcia i ilustracje przedstawiające polskie zamki, pałace i pomniki
	„Bajeczka” – wspólne słuchanie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha utworu wierszowanego	– wiersz „Bajeczka” D. Gellner
	„Wesołe piłeczki” – zabawa ruchowa	– doskonalą ogólną sprawność ruchową, – doskonalą poczucie rytmu	
	„Woda – źródło życia – rozmowa kierowana połączona z obserwacją	– bierze udział w rozmowie, – bierze udział w obserwacji, wyciąga wnioski	– szklanka wody
	„Co tonie, co pływa” – eksperyment	– obserwuje eksperyment przyrodniczy, – wykonuje polecenia nauczyciela	– akwarium lub inne szklane naczynie, woda, dowolne przedmioty, takie jak: spinacz, metalowy klucz, kawałki styropianu, piórko, drewniany patyczek, kamień
	„Pałac ze snów” – zabawa plastyczna	– rozwija zdolności manualne, – rozwija twórcze myślenie	– kartki formatu A4, kredki
	„Zamkowa wieża” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność ruchową	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Powitanie lata	„Strach na wróble” – karty pracy cz. 3, s. 26	– doskonali analizę słuchową i wzrokową, – doskonali koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonali sprawność motoryczną	– kredki
	„Zabawy z piłką” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność ruchową, – doskonali koordynację ruchową	– piłeczki
	„Sobótki” – wspólne słuchanie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha utworu wierszowanego, – poznaje znaczenie słowa <i>sobótka</i> i tradycję puszczania wianków	– tekst wiersza „Sobótki” H. Ożogowskiej,
	„Łamacz języka” – zabawa rozwijająca aparat artykulacyjny	– rozwija aparat artykulacyjny, – zna na pamięć krótką rymowankę	– rymowanka
	„Ślimak, ślimak” – karty pracy cz. 3, s. 32	– doskonali analizę wzrokową i słuchową, – doskonali koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonali sprawność manualną, – posługuje się nazwami kolorów oraz pojęciami: <i>dużo</i>, <i>krótkie</i>	– karty pracy cz. 3, s. 32, kredki, gąbeczki do malowania, pomarańczowa farba, włóczka, klej
	„Spacer ślimaków” – zabawa ruchowa	– rozwijają ogólną sprawność ruchową, – odpowiednio reaguje na polecenia nauczyciela	

TYDZIEŃ CZWARTY: BEZPIECZNE WAKACJE

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień pierwszy: Wakacyjne podróże	„Pociąg w nieznane” – zabawa orientacyjno-porządkowa	– doskonali orientację przestrzenną, – potrafi odpowiednio zareagować na sygnał podany przez nauczyciela	– trzy kolory biletów (prostokątne kawałki papieru): fioletowe, zielone i niebieskie, a także namalowane na dużych kartkach (min. A3) wizerunki: drzewa, morza i gór.
	„Nad morzem, w górach, w lesie” – rozmowa kierowana	– bierze czynny udział w rozmowie, – potrafi wymienić przedmioty przydane w górach, nad morzem i w lesie	
	„Króliczek” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”	– zna zasady opieki nad zwierzętami, – zna i rozumie pojęcie <i>zdrowe odżywianie</i>	– tekst opowiadania „Króliczek” B. B. Jadach
	„Zdrowe odżywianie” – rozmowa kierowana	– utrwalenie wiadomości o zasadach zdrowego odżywiania	
	„Pojazdy” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność fizyczną, – doskonali wchodzenie w rolę	
	„Strażak pomoże” – karta pracy cz. 4, s. 30	– doskonali analizę wzrokową i słuchową, – doskonali koordynację wzrokowo-ruchową, – doskonali sprawność manualną, – posługuje się nazwami kolorów, – doskonali sprawność językową	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień drugi: Nad wodą	„Nad wodą” – zabawa dydaktyczna	– potrafi wskazać na mapie Morze Bałtyckie, – wie, że morza, jeziora i rzeka na mapie znaczone są kolorem niebieskim	– mapa
	„Na morzu” – zabawa z chustą animacyjną	– doskonalą ogólną sprawność ruchową, – rozwija twórcze myślenie	– chusta animacyjna
	„Na molo” – karty pracy cz. 4, s. 4	– doskonalą analizę wzrokową i słuchową, – doskonalą myślenie, – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową, – ćwiczy liczenie w zakresie 2	– karty pracy cz. 4, s. 4
	„Na plaży” – karty pracy cz. 4, s. 31	– doskonalą analizę wzrokową i słuchową, – doskonalą sprawność manualną i ruchową, – doskonalą pamięć sekwencyjną, liczenie i porównywanie zbiorów w zakresie 3, posługiwanie się pojęciami: <i>więcej i obok</i>	– karty pracy cz. 4, s. 31, pędzel, żółta farba
	„Ratownik” – rozmowa kierowana	– bierze udział w rozmowie kierowanej – wie, jakie są zadania ratownika, – wie, co oznacza czerwona i biała flaga	
	„Bawimy się” – zabawa swobodna w kąciakach zainteresowań	– wspólnie z kolegami uczestniczy w zabawach swobodnych	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień trzeci: Jesteśmy bezpieczni w górach	„Pieczątki” – zabawa plastyczna	– rozwija twórcze myślenie, – poznaje nowe techniki plastyczne, – rozwija twórcze myślenie	– plastelina, denka od słoików, farby plakatowe, kartki
	„Piłka kaktus” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność fizyczną, – ćwiczy koordynację ruchową i szybkość reakcji, – rozwija inteligencję kinestetyczną	– piłka
	„Co się stało?” – karty pracy cz. 4, s. 8	– doskonalą analizę wzrokową i słuchową, – doskonalą myślenie przyczynowo-skutkowe, – doskonalą pamięć sekwencyjną, – doskonalą sprawność językową, – potrafi odczytywać emocje i nazywać je, – rozpoznaje kolor, – ćwiczy motorykę języka	– karty pracy cz. 4, s. 8,
	„Wakacje” – wspólne słuchanie wiersza	– z uwagą i zainteresowaniem słucha utworu wierszowanego, – rozwija inteligencję językową	– wiersz „Wakacje” J. Hockuby
	„W górach” – rozmowa kierowana	– bierze udział w rozmowie kierowanej, – zna podstawowe zasady bezpieczeństwa w górach	
	„W zdrowym ciele zdrowy duch!” – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność fizyczną	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień czwarty: Co nam zagraża	„Wakacyjne rady” – wspólne słuchanie fragmentu wiersza W. Badalskiej	– z uwagą i zainteresowaniem słucha utworu wierszowanego, – rozumie treść wiersza i zna zasady bezpieczeństwa podczas wakacji	– wiersz „Wakacyjne rady” W. Badalskiej
	„W lesie” – zabawa orientacyjno-porządkowa	– doskonali orientację przestrzenną, – potrafi odpowiednio zareagować na sygnał podany przez nauczyciela	– gazety
	„Lato” – wspólne słuchanie opowiadania	– z uwagą i zainteresowaniem słucha opowiadania	– opowiadanie „Lato” I. Sokołowa-Mikitowa
	„Do lasu” – spacer połączony z obserwacją przyrody	– z uwagą obserwuje otaczającą przyrodę, – ćwiczy koncentrację uwagi, – rozwija twórcze myślenie, – bierze udział w zajęciach relaksacyjnych	
	„Bezpieczeństwo” – rozmowa kierowana	– utrwała wiadomości na temat zasad bezpieczeństwa	– kilkanaście dowolnych przedmiotów
	„Nietypowe zastosowanie” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie	– rozwija twórcze myślenie i wyobraźnię	

Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	Przewidywane osiągnięcia dziecka	Środki dydaktyczne
Dzień piąty: Do zobaczenia, spotkamy się po wakacjach	„Lato, lato” – wspólne słuchanie piosenki	– wspólnie z innymi uczestnikami zajęć słucha piosenki	– płyta CD z nagraniem utworu „Lato, lato”, słowa L. J. Kern, muzyka W. Krzemiński
	„Dzieci opowiadają bajki” – zabawa rozwijająca umiejętność wypowiadania się	– rozwija umiejętność wypowiadania się pełnymi zdaniami, – rozwija twórcze myślenie	
	„Pod namiotem”- karty pracy cz. 4, s. 24	– doskonalą analizę wzrokową i słuchową, – doskonalą sprawność manualną, – ćwiczy pamięć i posługiwanie się nazwami kolorów i pojęciem: <i>obok</i>	– mazaki
	„Biegiem na plażę! – zabawa ruchowa	– rozwija ogólną sprawność fizyczną, – ćwiczy szybkość i koordynację ruchową	
	„Do zobaczenia” – rozmowa kierowana	– bierze udział w rozmowie kierowanej	

CZERWIEC

Czerwiec to czarodziej

*Czerwiec to czarodziej!
Znalazł o północy
to, co w baśniach kwitnie
raz w rok:
Kwiat Paproci.
Da go tobie.
Da go mnie,
Kiedy?
Nocką.
Gdzie?
We śnie.*

Ewa Szelburg-Zarembina

PRZYSŁOWIA:

- Czerwiec daje dni gorące, kosa brzęczy już na łące.
- Czerwiec stały, grudzień doskonały.
- Gdy czerwiec chłodem i wodą szafuje, to zwykle rok cały popsuje.
- Czerwiec na maju zwykle się wzoruje, jego pluchy, pogody, często naśladuje.
- Kiedy kwitnie w czerwcu bób, to największy wtedy głód, a kiedy mak, to już nie tak.
- Od czerwca dużo zależy, czy żniwa będą jak należy.
- Pełnia czerwcową – burza gotowa.
- W czerwcu grusze kwiat zrzucają, czereśnie się zapalają.

WAŻNIEJSZE DATY:

- 1 czerwca: Światowy Dzień Dziecka
- 2 czerwca: Europejski Dzień Sąsiada
- 5 czerwca: Światowy Dzień Środowiska
- 9 czerwca: Dzień Przyjaciół
- 14 czerwca: Międzynarodowy Dzień Krwiodawstwa
- 21 czerwca: pierwszy dzień astronomicznego lata
- 23 czerwca: noc świętojańska (z 23 czerwca na 24 czerwca)

TYDZIEŃ PIERWSZY: DZIECI ŚWIATA

DZIEŃ PIERWSZY: WSZYSTKIE DZIECI NASZE SĄ

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Przywitanie” – rozmowa kierowana.
- „Zagadki” – odgadywanie zagadek.
- „Taniec na gazecie” – zabawa ruchowa przy muzyce.
- „Podaj dalej” – zabawa ruchowa.
- „Bawimy się” – zabawy swobodne połączone z wręczeniem niespodzianek.

Zajęcia poranne

„Przywitanie” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Przed rozpoczęciem zajęć nadmuchaj tyle balonów, ile masz dzieci w grupie. Do każdego balonika przed nadmuchaniem włóż tekst zagadki. Baloniki rozwieś w sali (nie przywiązuj ich zbyt mocno). Przywitaj dziś swoje maluchy wyjątkowo serdecznie. Wyjaśnij, że dziś właśnie, 1 czerwca obchodzą swoje święto – Dzień Dziecka. Z tej właśnie okazji przez cały dzień będziecie bawić się w wesołe gry, a na koniec wszystkie maluchy dostaną niespodziankę.

„Zagadki” – odgadywanie zagadek

Przebieg:

Każde dziecko dostaje jeden balonik i wykałaczkę. Każdy, wskazany przez Ciebie uczestnik, w odpowiednim momencie przekłują balon. A tam? Co się schowało w baloniku? Zanim odczytasz zagadkę, poproś, by inne maluchy nie odpowiadały, jedynie właściciel balonika. Każdemu przeczytaj zagadkę. Jeśli dziecko zgadnie, od razu dostaje nagrodę – balonik, który może zabrać do domu. Jeśli nie zgadnie – nie ma co się martwić – wystarczy, że zaśpiewa piosenkę lub powie dowolny wierszyk.

Zagadki do wykorzystania:

*Co tak o szyby dzwoni, kiedy chmura łzy roni?
(deszcz)*

*Miewa daszek z przodu, chociaż to nie domek.
Na głowie ją nosi i Janek, i Tomek.
(czapka)*

*Ładnie pachnie żółta skórka. Chociaż kwaśne są i tak,
pokrojone na plasterki, herbaty poprawiają smak.
(cytryny)*

*Gdy ciepło, dają nam ulewę, więc są podobne do konewek.
Gdy zimno, sypią biały proszek, więc są podobne do poduszek.
(chmury)*

*Gdy ją obieramy, łezki ocieramy.
(cebula)*

*Chodzi koło stawu w czarno-białym fraku. Gdy go ujrzy żabka, ucieka ze strachu.
(bocian)*

*To będzie bardzo łatwa zagadka. Jaki masz kolor w śniegowych płatkach?
(biały)*

*Jedna żółta – rośnie w lesie. Druga – jajka co dzień niesie.
(kurka)*

*Biała koperta jest mym ubraniem. Trzeba mnie tylko do skrzynki zanieść.
I stąd wyruszę w daleki świat. Jak się nazywam? Czy ktoś już zgadł?
(list)*

*Biała, sypka – z tego słynie, że ją młynarz miele w młynie.
(mąka)*

*Noszę biały czepek i biały fartuszek, a żebyś był zdrowy, czasem ukłuć muszę.
(pielęgniarka)*

*Boi się wędkę, od sieci ucieka. Najlepiej się czuje z dala od człowieka.
(ryba)*

Wybór i opracowanie Joanna Kiercz, *Wielka księga zagadek*, Kielce 2007,
Wydawnictwo „DFC” Joanna Kiercz

Zajęcia główne

„Taniec na gazecie” – zabawa ruchowa przy muzyce

Przebieg:

Dobierz dzieci w pary. Każda z par otrzymuje gazetę, która, rozłożona na podłodze, wyznacza linię, poza którą nie można wyjść. Włącz muzykę, dzieci tańczą w parach. Kiedy muzyka umilknie, dzieci schodzą z gazety i składają ją na pół. Czynność ta powtarzana jest do czasu, gdy gazeta, będzie tak mała, że nie da się na niej tańczyć. Z gry odpada para, która w trakcie trwania muzyki, przekroczy linię gazety.

„Podaj dalej” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Dzieci stoją w rzędzie, jedno za drugim w lekkim rozkroku. Przed pierwszym uczestnikiem zabawy położy stos woreczków z grochem, za ostatnim uczestnikiem

– kosz lub pudełko. Na Twój sygnał pierwszy uczestnik zabawy chwyta jeden z woreczków i podaje go kolejnemu uczestnikowi, wykonując skręt tułowia. W ten sam sposób postępuje drugi i każdy następny uczestnik, aż woreczek trafi do koszyka. Kiedy skończy się jedna runda, pierwszy uczestnik przechodzi do tyłu i wszystko się powtarza, tym razem jednak dzieci wykonują skręty tułowia w drugą stronę. W ten sam sposób postępujecie aż do momentu, gdy dziecko, które rozpoczęło zabawę, znajdzie się na czele szeregu.

Zajęcia popołudniowe

„Bawimy się” – zabawy swobodne połączone z wręczeniem niespodzianek

Przebieg:

Nadszedł czas, by dzieci ochłonięły trochę po skocznych zabawach i pląsach. Daj im kilkanaście minut, by pobawiły się swobodnie i podzieliły wrażeniami. Na koniec dnia wręcz wszystkim maluchom obiecane niespodzianki (słodczyce lub przygotowane wcześniej upominki).

DZIEŃ DRUGI: SAMOTNY W GRUPIE

Proponowany zapis w dzienniku:

- „O tym, jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela” – wspólne słuchanie opowiadania.
- „Ciuciubabka” – klasyczna zabawa ruchowa.
- „Konstrukcje” – zabawa konstrukcyjna.
- „Pociągi długie i krótkie” – doskonalenie znajomości pojęć matematycznych.
- „Lustro” – zabawa dramatowa.
- „Szybki zajączek” – zabawa grupowa ucząca współpracy.

Zajęcia poranne

„O tym, jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela” – wspólne słuchanie opowiadania

Przebieg:

Przeczytaj maluchom opowiadanie.

Chciałbym, żebyśmy zostali przyjaciółmi – powiedział pluszowy zajączek do moherowego szalika, który leżał zwinięty na krześle. – Jestem taki samotny. Wydaje mi się, że jesteśmy do siebie podobni.

– Podobni? Nie wiem, o czym mówisz – odparł szalik. – Jesteśmy wprawdzie w takim samym kolorze i przyjemni w dotyku, ale poza tym wszystko nas dzieli! Na przykład ogon. Mój jest długi i wąski, a twój okrągły i ledwie widoczny, ja mam frędzelki, a ty nie. A poza tym, jestem zaprzyjaźniony od dawna z płaszczem. Ostatnio bardzo często razem wychodzimy.

– No cóż, nie będę się narzucać – odezwał się zajączek, a jego uszy opadły, jak zwykle, gdy był bardzo smutny.

W nocy nie mógł spać. Wydawało mu się, że wiszący na ścianie zegar próbuje go przed czymś ostrzec, a oczy starszej pani z portretu patrzą na niego dziwnie.

Ale następnego dnia...

– Że też nie wpadło mi to do łebka – powiedział do siebie na głos. – Przecież domowe pantofle Basi mają identyczny ogonek jak ja. I są tylko trochę większe ode mnie. I nigdy nie wychodzą!

Bardzo ucieszył się z tego odkrycia i zawołał do leżącego na podłodze pantofla z błękitnym pomponem:

– Wiesz, myślę, że moglibyśmy być przyjaciółmi. Mam taki sam ogonek jak ty i nigdy nie opuszczam tego pokoju. Myślę, że mielibyśmy sobie dużo do powiedzenia.

– Och, to nie jest najlepszy pomysł – odezwał się cicho prawy pantofel. – Przecież wiesz, że mam brata. Jego towarzystwo zupełnie mi wystarcza. Ale może poduszka zechce z tobą porozmawiać? Ale poduszka nie mówiła nic. Spała, jak zwykle, od rana do wieczora.

Zajączek był coraz bardziej markotny.

– Nikt nie chce się ze mną przyjaźnić -- mruczał cichutko pod nosem. I pewnie by się rozplakał, gdyby nie spojrzenie pani z portretu.

– Dlaczego nie pomyślałeś o mnie? – odezwał się ktoś cicho.

Musiał być gdzieś blisko, bo zajączek słyszał każde słowo.

– Wprawdzie jestem zupełnie inna niż ty, ale właśnie to może być bardzo ciekawe.

Zajączek rozglądał się dookoła, ale nie domyślał się, kto to mówi.

– Przecież stoję obok ciebie – znowu usłyszał ten sam głos, tym razem pobrzmiwało w nim zniecierpliwienie. – No, co tak się na mnie gapisz? To właśnie ja. Jestem kanciasta, nie mam ogonka i jestem z papieru. Ale mam ci do powiedzenia mnóstwo ciekawych historii.

– Och wyjąknął zajączek. – Naprawdę to ty? Nigdy nawet nie marzyłem o przyjaźni z tobą. Jestem taki wzruszony. Mówiąc to, przysunął się do swojej przyjaciółki i nadstawił uszu, bardzo ciekawy jej opowieści.

A czy wy wiecie, z kim zaprzyjaźnił się zajączek?

Jadwiga Aleksandra Hockuba, O tym, jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela, w: Polscy Autorzy, Bajki do poduszki, Warszawa 2006, „Papilon”

Z kim zaprzyjaźnił się zajączek? Dlaczego szukał przyjaciół wyłącznie wokół przedmiotów podobnych do niego? Wy tłumacz dzieciom, że czasem możemy czuć się samotni wśród ludzi podobnych do nas, a doskonale dogadywać się z kimś zupełnie odmiennym.

„Ciuciubabka” – klasyczna zabawa ruchowa

Przebieg:

Pobawcie się w tę klasyczną zabawę towarzyską. Ustawcie się w kole; jednej, wytypowanej osobie zawiąż oczy apaszką, pozostałe osoby „obracają” „ciuciubabką”, tak by straciła orientację w kierunkach. Kiedy „ciuciubabka” zostanie już dostatecznie „skołowana”, dzieciaki rozbiegają się po sali i tylko wołaniem lub dotykiem „ciuciubabki” dają znać, gdzie się znajdują. Dziecko z zawiązanymi oczami próbuje kogoś złapać, a pozostali uczestnicy starają się nie dać się pochwycić. Wszyscy są zobowiązani czuwać nad bezpieczeństwem „ciuciubabki”, tak by nie wpadła na sprzęty i nie zrobiła sobie krzywdy.

Zajęcia główne

„Konstrukcje” – zabawa konstrukcyjna

Przebieg:

Zadaniem maluchów jest po prostu... budowanie z klocków. Zabawa klockami stymuluje fizyczny, psychiczny oraz społeczny rozwój dziecka, pomaga w nauce o liczbach oraz rozwija zmysł przestrzeni. Dlatego warto od czasu do czasu po prostu pozwolić maluchom bawić się nimi swobodnie. Możesz zaproponować tworzenie pracy grupowej lub zabawy indywidualne.

„Pociągi długie i krótkie” – doskonalenie znajomości pojęć matematycznych

Przebieg:

Korzystając z klocków, powtórzcie pojęcia: *długi, krótki, blisko, daleko, na, pod, obok*.

Zajęcia popołudniowe

„Lustro” – zabawa dramatowa

Przebieg:

Ta prosta, bardzo lubiana przez maluchy zabawa dramatowa doskonale ćwiczy koordynację ruchową i szybkość reakcji. Dzieci stają parami naprzeciwko siebie, jedno z nich wykonuje dowolny lub wskazany przez Ciebie ruch, a drugie jak najszybciej go powtarza. Po chwili następuje zmiana ról.

„Szybki zajaczek” – zabawa grupowa ucząca współpracy

Przebieg:

Usiądźcie w kole, weź ze sobą małą piłeczkę. Pokaż ją dzieciom i wyjaśnij, że piłeczka to malutki zajaczek: „Dzień dobry zajaczku” – szepnij do piłeczki. Przyłóż ją do ucha i udawaj, że słuchasz, co „mówi”, następnie wyjaśnij grupie: zajaczek powiedział mi, jak bardzo się cieszy, że znalazł się w naszej grupie i chciałby się z każdym przywitać. Zwykle biega bardzo szybko, ale dziś chciałby pobiegać powoli. Dlatego musimy mu pomóc i będziemy podawać go sobie z rąk do rąk. Pamiętajcie, że zajaczek jest delikatny i uważajcie, żeby go nie upuścić. Podaj piłeczkę dziecku siedzącemu obok Ciebie, ono zaś poda piłeczkę dalej. Kiedy piłka przejdzie już cały krąg, zatrzymaj ją u siebie i oznajmij grupie: „Świetnie, zajaczek już z każdym się przywitał, teraz jest wesół i chciałby pobiegać odrobinę szybciej”. Po tych słowach piłeczka wędruje po okręgu w szybszym tempie. Możecie kontynuować zabawę, aż tempo będzie bardzo szybkie.

DZIEŃ TRZECI: NASZE PRAWA I OBOWIĄZKI

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Żabki” – zabawa ruchowa.
- „Żabka” – nauka rymowanki.
- „O prawach dziecka” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Nasze prawa” – rozmowa kierowana.
- „Zielona” – karty pracy cz. 3, s. 10.
- „Mam prawo” – utrwalenie wiadomości.

Zajęcia poranne

„Żabki” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Na podłodze ułóż wielkie koło ze skakanek, w jego wnętrzu rozłóż kilka obręczy hula-hoop. Obręcze staną się za chwilę listkami nenufarów unoszącymi się na powierzchni wody (okrąg – staw). Dzieci skaczą dookoła stawu, aż tu nagle... zauważają bociana (wciel się w tę rolę lub wytypuj jedno z dzieci). Kiedy tylko bocian się zbliża, żabki wskakują do stawu i szukają schronienia na liściach nenufaru. Ale uwaga, listków nie ma zbyt dużo, na jednym musi się zmieścić kilka żabek. Dzieci muszą współpracować i pomagać sobie, tak by kilkoro zmieściło się w jednej obręczy hula-hoop.

„Żabka” – nauka rymowanki

Przebieg:

Naucz dzieci wesołej rymowanki:

*Była sobie żabka mała: rerekumkum, rerekumkum,
która mamy nie słuchała: rerekumkum bęc.
Przyszedł bociek niespodzianie:
rerekumkum, rerekumkum,
połknął żabkę na śniadanie: rerekumkum bęc.
Z tego taki morał mamy: rerekumkum, rerekumkum
– trzeba zawsze słuchać mamy: rerekumkum bęc.*

Zebrała i pracowała Beata Krokocka, ene, due, rabe... wyliczanki, rymowanki, usypiani, odliczanki... Warszawa 2009, „Fraszka Edukacyjna”

Zajęcia główne

„O prawach dziecka” – wspólne słuchanie wiersza Marcina Brykczyńskiego

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom wiersz:

*Niech się wreszcie każdy dowie
I rozpowie w świecie całym,
Że dziecko to także człowiek,
Tyle że jest mały.
Dlatego ludzie uczeni,
Którym za to należą się brawa,
Chcąc wielu dzieci los odmienić,
Stworzyli dla was mądre prawa.
Więc je na co dzień i od święta
próbujcie dobrze zapamiętać:
Nikt mnie siłą nie ma prawa zmuszać do niczego,
A szczególnie do zrobienia czegoś niedobrego.
Mogę uczyć się wszystkiego, co mnie zacieka
I mam prawo sam wybierać, z kim się będę bawić.
Nikt nie może mnie poniżać, krzywdzić, bić, wyzywać
I każdego mogę zawsze na ratunek wzywać.
Jeśli mama albo tata już nie mieszka z nami,
Nikt nie może mi zabronić spotkać ich czasami.
Nikt nie może moich listów czytać bez pytania,
Mam też prawo do tajemnic i własnego zdania.
Mogę żądać, żeby każdy uznał moje prawa,
A gdy różnię się od innych, to jest moja sprawa.
Tak się w wiersze poukładały Prawa dla dzieci na całym świecie,
Byście w potrzebie z nich korzystali najlepiej jak umiecie.*

Marcin Brykczyński, http://czasdzieci.pl/czytanki/id,479a5-marcin_brykczynski_o.html

„Nasze prawa” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Porozmawiaj z dziećmi o treści wiersza, wyszczególnij wszystkie prawa, o których napisał autor, omów je.

Zajęcia popołudniowe

„Zielona” – karty pracy cz. 3, s. 10

Przebieg:

Z czarnej plasteliny dzieci wylepiają dwie kulki i przyklejają żabce oczy. Z zielonej wólczyki odcinają cztery sznureczki, z żółtej plasteliny lepia małe kuleczki, którymi przyklejają sznurki, tak by tworzyły żabie łapki.

„Mam prawo” – utrwalenie wiadomości

Przebieg:

Przypomnijcie sobie, jakie macie prawa. Wyjaśnij dzieciom, że oprócz praw, każdy ma również obowiązki, np.: mam obowiązek szanować innych i ich zdanie, mam obowiązek zachowywać się dobrze i nie robić nikomu krzywdy, mam obowiązek słuchać rodziców...

DZIEŃ CZWARTY: DZIECI Z CAŁEGO ŚWIATA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Dzieci świata” – wspólne oglądanie zdjęć.
- „Wszystkie dzieci nasze są” – nauka piosenki.
- „Wszystkie kolory tęczy” – zabawa poznawcza.
- „Paleta pani Przyrody” – zabawa poznawcza, obserwacja przyrody.
- „Robimy tęczę” – eksperyment.
- „Wszystkie dzieci...” – pląsy i tańce przy muzyce.

„Dzieci świata” – wspólne oglądanie zdjęć

Przebieg:

Pokaż maluchom zdjęcia przedstawiające dzieci różnych narodowości. Obejrzyjcie je wspólnie, wskażcie różnice i podobieństwa w wyglądzie. Przypomnij maluchom ich prawa i wyjaśnij, że wszystkie dzieci na świecie powinny takie mieć, niestety bywają łamane.

„Wszystkie dzieci nasze są” – nauka piosenki

Przebieg:

Odtwórz dzieciom utwór Majki Jeżowskiej „Wszystkie dzieci nasze są”. Nauczcie się piosenki metodą „ze słuchu”.

*Ach, co za smutas leje łzy,
lalki w płacz, misiek zły,
o, już się śmieje, nosk mu drży,
deszczyk był, a teraz wyschły łzy.
Niebo rozjaśnia się samo,
mały uśmiech, jak tęcza,
już dobrze, mamo!*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Basia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.
Wszystkie dzieci nasze są:
Borys, Wojtek, Marysia, Tom,
niech małe sny spełnią się dziś,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz!*

*Choć nie rozumiem mowy twej
czytam lęk, czytam śmiech.
Nuty nie kłamią, zbuduj z nich klucz,
otwórz nim nieśmiałość naszych słów.
Ważny jest serca alfabet,*

*ciepły uśmiech, jak słownik,
jesteśmy razem!*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Basia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

*Nie jesteś sam,
nasza piosenka ciągnie za rękaw,
podaj mi dłoń i z nami stań,
nie ma dziś granic nasz dom*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Basia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.
Wszystkie dzieci nasze są:
Borys, Wojtek, Marysia, Tom,
niech małe sny spełnią się dziś,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz!*

*Będzie nasz,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz.*

*Wszystkie dzieci nasze są, słowa Jacek Cygan, muzyka Majka Jeżowska, płyta CD
A ja wolę mamę, Ja Majka Music 1995*

Zajęcia główne

„Wszystkie kolory tęczy” – zabawa poznawcza

Przebieg:

Dla każdego malucha przygotuj biały karton formatu A3 i pędzel oraz farby we wszystkich kolorach tęczy i zdjęcia lub ilustracje przedstawiające tęczę.

Pozwól dzieciom uważnie się przyjrzeć, nazwijcie każdy kolor, który uda Wam się dostrzec na tęczy. Kiedy skończycie obserwacje, na kartonie A3 każdy maluje tęczę. Wyjaśnij dzieciom, że poszczególne kolory zawsze występują w tej samej kolejności. Kiedy skończycie, pozostawcie obrazek do wyschnięcia i powędrujcie do łazienki, by umyć ręce.

„Paleta pani Przyrody” – zabawa poznawcza, obserwacja przyrody

Przebieg:

Ubierzcie się stosownie do pogody, weźcie namalowane wcześniej obrazy, kleje w sztyfcie i udajcie się na poszukiwanie kolorów tęczy. Zadaniem maluchów jest odnajdywanie w środowisku przyrodniczym kolorów tęczy. Muszą szukać uważnie, każdy listek, kawałek patyczka, drobiny ziemi, płatki kwiatu mogą zostać wykorzystane. Znalezione elementy naklejają na swoją „Paletę pani Przyrody”, czyli obraz tęczy przez nie namalowany.

„Robimy tęczę” – eksperyment

Przebieg:

Tęcza to złudzenie optyczne powstałe przez załamywanie się światła przez krople wody unoszące się w powietrzu. Mimo że od dawien dawna opowiada się bajki, obiecujące temu, kto znajdzie któryś z końców tęczy garncę pełne złota, to tęcza nie istnieje w żadnym konkretnym miejscu. Żeby samemu stworzyć tęczę, potrzebny Wam będzie... słoneczny dzień i wąż ogrodowy, podłączony do wody. Odkręć kran do pozycji maksymalnej (woda powinna płynąć pod najwyższym ciśnieniem), i spryskaj kawałek ogródka wodą, kierując ją wysoko do góry. Trzymaj wąż w ten sposób, by strumień nie był ciągły, lecz tworzył mgiełkę. Aby ją wytworzyć wciśnij kciuk w wylot węża. Uważnie obserwujcie niebo w miejscu, gdzie spadały kropelki wody, powinniście patrzeć nie na wprost strumienia wody, lecz przez niego. Jeśli odpowiednio skierowałeś wąż w stronę słońca (metodą prób i błędów), na niebie powinna ukazać się tęcza!

Zajęcia popołudniowe

„Wszystkie dzieci...” – pląsy i tańce przy muzyce

Przebieg:

Włącz piosenkę, którą poznaliście rano. Zaśpiewajcie ją wesoło, tańcząc i pląsając swobodnie.

DZIEŃ PIĄTY: DZIECIĘCE MARZENIA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Marzenia” – rozmowa kierowana.
- „Imiona” – zabawa rozwijająca umiejętność sylabizowania.
- „Podaj dalej” – zabawa ruchowa.
- „Śmieszne rymy” – zabawa językowa, rozwijająca twórcze myślenie.
- „Dyzio marzyciel” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Moje marzenia” – zabawa plastyczna.

Zajęcia poranne

„Marzenia” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Co to są marzenia? Zadaj dzieciom to pytanie, poproś by powiedziały, jakie są ich największe marzenia!

Zajęcia główne

„Imiona” – zabawa rozwijająca umiejętność sylabizowania

Przebieg:

Dzieci stają w kole, trzymając się za ręce, Ty lub jeden wytypowany maluch wchodzi do środka i porusza się po obwodzie koła. Pozostali uczestnicy zabawy idą w przeciwnym kierunku i głośno powtarzają:

*Ja się nie spieram,
ty się nie spierasz,
powiem Ci zaraz
kogo wybierasz.*

Kiedy padnie słowo: „wybierasz”, wszyscy uczestnicy zabawy zatrzymują się, a maluch ze środka staje naprzeciwko jednego z uczestników – to dziecko właśnie wybrał. Zadaniem wszystkich uczestników gry jest głośne sylabizowanie imienia tego, przed kim zatrzymała się osoba ze środka koła.

„Podaj dalej” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Dzieci stoją w rzędzie, jedno za drugim w lekkim rozkroku. Przed pierwszym uczestnikiem zabawy położy stos woreczków z grochem, za ostatnim – kosz lub pudełko. Na Twój sygnał pierwszy uczestnik zabawy chwytą jeden z woreczków i podaje go kolejnemu uczestnikowi, wykonując skręt tułowia. W ten sam sposób postępuje drugi i każdy następny uczestnik, aż woreczek trafi do koszyka. Kiedy skończy się jedna runda, pierwszy uczestnik przechodzi do tyłu i wszystko się powtarza, tym razem jednak, dzieci wykonują skręty tułowia w drugą stronę. W ten sam sposób postępujecie, aż do momentu, gdy dziecko, które rozpoczęło zabawę, znajdzie się na czele szeregu.

„Śmieszne rymy” – zabawa językowa, rozwijająca twórcze myślenie

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie w siadzie skrzyżnym, Ty usiądź naprzeciwko nich. Jako osoba prowadząca zabawę podawaj dzieciom słowa – klucze. Wskazana przez Ciebie osoba musi jak najszybciej znaleźć i podać rym do słowa, które podałaś. Jeśli nie potrafi, to nic nie szkodzi, niech sama utworzy nowe słowo. Od czego jest wyobraźnia?

Zajęcia popołudniowe

„Dyzio marzyciel” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom wiersz Juliana Tuwima:

*Położył się Dyzio na łące,
Przegląda się niebu błękitnemu
I marzy:
„Jaka szkoda, że te obłoczki płynące
Nie są z waniliowego kremu...
A te różowe -
Że to nie lody malinowe...
A te złociste, pierzaste -
Że to nie stosy ciastek...
I szkoda, że całe niebo
Nie jest z tortu czekoladowego...
Jaki piękny byłby wtedy świat!
Leżałbym sobie, jak leżę,
Na tej murawie świeżej,
Wyciągnąłbym tylko rękę
I jadł... i jadł... i jadł...”*

Julian Tuwim, *Najpiękniejsze wiersze dla dzieci*, Kraków 2008,
Wydawnictwo „Zielona Sowa”

Czy marzenia Dyzia mogą się spełnić? Jeśli nie, to dlaczego? A jakie mogą?

„Moje marzenia” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Udostępnij maluchom wszystkie możliwe przybory malarskie: farby, kartki z bloku technicznego formatu A3, kredki, flamastry, kleje, brokat, kawałki włóczki... Co tylko się Wam zamarzy. Dzieci zaopatrzone w te wszystkie narzędzia „portretują” swoje marzenia!

TYDZIEŃ DRUGI: ŚWIAT DZIKICH ZWIERZĄT

DZIEŃ PIERWSZY: ZWIERZĘTA EGZOTYCZNE

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Pomyłki” – zabawa doskonaląca spostrzegawczość.
- „Tygrysek” – wspólne słuchanie historyjki.
- „Grzeczność i dobre słowa” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”.
- „To znaki drogowe” – wspólne słuchanie piosenki.
- „RARrrr” – zabawa dramatowa.
- „Splątani” – zabawa grupowa ucząca współpracy.

Zajęcia poranne

„Pomyłki” – zabawa doskonaląca spostrzegawczość

Przebieg:

Wydrukuj lub narysuj proste sylwety zwierząt egzotycznych. Postaraj się jednak, by lew nosił na grzbiecie paski, zebra – kropki, a tygrys – żyrafie plamki. Kilka zwierząt powinno nosić „prawidłowe umaszczenie”. Tak przygotowane ilustracje pokaż dzieciom i poproś, by wskazały błędy. Które zwierzęta określamy mianem egzotycznych? Dlaczego tak je nazywamy?

„Tygrysek” – wspólne słuchanie historyjki

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom opowiadanie.

Tygrysek lubi tak zaskakiwać przyjaciół, że aż podskakuje! RaRrrr!

Wyskoczył nagle z trawy na niedźwiadka.

– Niespodzianka!- krzyknął. RaRrrr!

O! Tam kąpie się słoń!

– Widzę cię!- zawołał tygrysek. RaRrrr!

Zaskoczony słoń aż podskoczył.

A tygryska spotkał prysznic. RaRrrr!

Mama krokodylowa pilnuje swoich dzieci.

„Przestraszę ją! – pomyślał tygrysek. RaRrrr!

Jednak tygrysek nie zauważył taty krokodyla. Uważaj, tygrysku! RaRrrr!

Tygrysek odpoczywał w trawie, gdy siostrzyczki wyskoczyły zza palmy! RaRrrr!

Tygrysek aż podskoczył ze strachu!

– Złap nas, jeśli potrafisz! RaRrrr!

Tłumaczenie: Andrzej Wiśniewski, *Tygrysek*,
Ożarów Mazowiecki 2011, Wydawnictwo Olesiejuk

Zajęcia główne

„Grzeczność i dobre słowa” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”

Przebieg:

Kto to jest grzeczny przedszkolak? Wysłuchaj uważnie odpowiedzi dzieci, a następnie poczytaj im o tym:

By stać się człowiekiem grzecznym, nie wystarczy nie tłuc w kuchni talerzy, nie psuć budzika i nie urywać nóg staremu miśkowi. Grzeczny przedszkolak jest uśmiechnięty, miły dla każdego, zna czarodziejskie słowa: proszę, dziękuję, przepraszam. Z kimś takim zawsze chce się bawić albo iść na spacer. On nigdy nie patrzy ze złością, nie krzyczy, nie próbuje nikomu dokuczać. Gdziekolwiek wchodzisz, zawsze mów: Dzień dobry! Mów, przychodząc do przedszkola, wchodząc do sklepu, fryzjera i każdego innego miejsca. To nic, że nie znasz ludzi, którzy już tam są. Jeśli nie zapomnisz o przywitaniu, będzie im bardzo miło, uśmiechną się do ciebie, na pewno odpowiedzą.

Pora wracać do domu z przedszkola. Co powiemy paniom, koleżankom i kolegom? Oczywiście: Do widzenia! Tak samo pożegnamy się, wychodząc z każdego innego miejsca. Zostaniemy wtedy zapamiętani jako grzeczni, mili młodzi ludzie, których odwiedziny zawsze są radosnym wydarzeniem.

Słowo proszę ma wielką siłę. Zamiast wyrwać koledze z rąk jego ulubione autko, poproś, by ci je dał na chwilę. Zobaczysz, na pewno da. Temu, kto grzecznie poprosi, nie powinniśmy odmawiać. Zapytaj mamę, tatę, wychowawczynię w przedszkolu: czy lepiej o coś poprosić, czy też domagać się tego, wrzeszcząc, płacząc i tupiąc.

Lubisz dostawać prezenty? Na pewno tak. Gdy babcia przyniesie ci coś fajnego, nie łap tego i nie pędź przed siebie bez słowa. Zaszepcz: dziękuję, bardzo dziękuję (...) Możemy kogoś potrącić na ulicy, uderzyć piłką, która nie trafiła do bramki, rozlać komuś herbatę lub pobrudzić dżemem nowy obrus cioci. Na pewno nikt nie będzie się długo gniewał, jeżeli szybko powiesz jedno słowo: przepraszam. Tyle wystarczy. I miły uśmiech – jak zawsze.(...)

Marta Ryńska, *Poradnik przedszkolaka. Grzeczność i dobre słowa*,
Warszawa 2008, Wydawnictwo „Skrypt”

Jakimi cechami charakteryzuje się grzeczny przedszkolak? Jakie słowa zna bardzo dobrze i często ich używa?

„To znaki drogowe” – wspólne słuchanie piosenki

Przebieg:

Posłuchajcie piosenki o znakach drogowych:

*Stoją przy drodze na jednej nodze,
mówią, choć głosu nie mają,
jedne okrągłe, inne trójkątne,
dobrze kierowcy je znają.*

*To znaki drogowe, obrazki kolorowe,
ostrzegawcze, nakazu, zakazu.
A wszędzie ich pełno
i zawsze są jak nowe,
roztaczają nad ruchem nadzór.
Prowadzą po jezdniach
pojazdy kołowe
tak, by jeździły bezpiecznie.*

*To znaki drogowe, obrazki kolorowe,
są żółte, czerwone, niebieskie.
To znaki drogowe.
Nie są zagadką, gdy na nas patrzą.
Tak duże mają swe głowy,
jak słoneczniki albo jak malwy.
Wie o nich kodeks drogowy.*

*To znaki drogowe, obrazki kolorowe,
Ostrzegawcze, nakazu, zakazu.
A wszędzie ich pełno
I zawsze są jak nowe,
Roztaczają nad ruchem nadzór.
Prowadzą po jezdniach
Pojazdy kołowe tak, by jechały bezpiecznie.*

*To znaki drogowe, obrazki kolorowe,
są żółte, czerwone, niebieskie.
To znaki drogowe .*

*To znaki drogowe, słowa Anna Bernat, muzyka Jerzy Wasowski, Ewa Bem ten
najpiękniejszy świat. Bajki-Grajki, Omedia Sp. z o. o. 2009*

Zajęcia popołudniowe

„RARrrr” – zabawa dramowa

Przebieg:

Pamiętacie poranną historyjkę o tygrysku? Spróbujcie wcielić się w role zwierzątek z tej historii. Dzieci wcielają się w rolę, ty kierujesz „aktorami”, podpowiadasz, kto kiedy mówi swoją kwestię, będziesz również lektorem.

„Splątani” – zabawa grupowa ucząca współpracy

Przebieg:

Wszystkie dzieci chwytają się za ręce, tworząc łańcuch. Osoba na końcu łańcucha (na początek Ty możesz zająć to miejsce) zaczyna poruszać się po sali, „wplatać” i „przeplatać” uczestników zabawy. Łańcuch nie może zostać przerwany. Kiedy stwierdzisz, że łańcuch jest wystarczająco zaplątany, puść rękę wiążącą Cię z resztą uczestników. Stań w miejscu, gdzie będziesz dokładnie widział wszystkich

zaplątanych i zacznij wydawać im polecenia, tak by łańcuch został rozplątany. Dzieci muszą bardzo uważnie Cię słuchać, czekać aż padnie ich imię, by wykonać polecenie.

DZIEŃ DRUGI: SAFARI

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Tik-tak” – zabawa ćwicząca percepcję słuchową.
- „Zwierzęta, które możemy spotkać podczas safari” – zabawa rozwijająca spostrzegawczość.
- „Wąż” – karty pracy cz. 3, s. 27.
- „Mandala” – zabawa matematyczna.
- „Niebezpieczne zwierzęta” – zabawa muzyczno-ruchowa.
- „Zwierzęta afrykańskie” – zabawa plastyczna.

„Tik-tak” – zabawa ćwicząca percepcję słuchową

Przebieg:

Na dzisiejsze zajęcia przynieś głośny budzik lub inny głośno tykający zegarek. Schowaj go dokładnie, ale tak, by w całkowitej ciszy dało się usłyszeć tykanie zegara. Rozpocznij zajęcia słowami: „Słyszycie? Co to za dźwięk? Co to takiego?”. Użyj zdziwionego i tajemniczego tonu głosu, spraw, by dzieci się zainteresowały. Kiedy całkowicie umilkną, powinny usłyszeć tykanie zegara. Któremu dziecku uda się zlokalizować zegar?

„Zwierzęta, które możemy spotkać podczas safari” – zabawa rozwijająca spostrzegawczość

Przebieg:

Rozdaj dzieciom koperty, w których umieścić wcześniej pocięte zdjęcia lub ilustracje: lwa, słonia, nosorożca, żyrafy, krokodyla, lamparta. Każdy uczestnik zabawy siada w dowolnym miejscu i układa tę „dziką” układankę.

Zajęcia główne

„Wąż” – karty pracy cz. 3, s. 27

Przebieg:

Dzieci toczą z czerwonej plasteliny bardzo długie wałeczki. Wyklejają nimi najdłuższego węża. Najmniejszego węża wyklejają żółtym wałeczkiem. Węża w środku wyklejają wałeczkiem z niebieskiej plasteliny. Czarnym mazakiem rysują wężom oczy, a czerwonym rysują małemu i dużemu wężowi języki.

„Mandala” – zabawa matematyczna

Przebieg:

Przed zajęciami przygotuj dla każdego uczestnika zabawy kartkę formatu A3 z narysowanym dużym kołem oraz małe, kolorowe figury geometryczne. Na początku zabawy dzieci siadają przed swoją kartką i oglądają przygotowane figury geometryczne. Poproś chętne dzieci, by nazwały kilka figur, wskazały te, o które

poprosisz. Następnie uczestnicy zabawy układają figury w kole, tak by nie leżały jedna na drugiej i nie wychodziły poza linię wyznaczonego koła.

Zajęcia popołudniowe

„Niebezpieczne zwierzęta” – zabawa muzyczno-ruchowa

Przebieg:

Przybyliście na safari, gdzie roi się od niebezpiecznych zwierząt. Dzieci wykonują Twoje polecenia:

- Chodzą na paluszkach i przemykają się bezszelestnie, tak by nie obudzić groźnego lamparta.
- Czworakują na podłodze, by nie dosięgło ich stado spłoszonych nietoperzy.
- Uciekają wielkimi susami, by uciec rozeźlonym małpom.

„Zwierzęta afrykańskie” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Do przeprowadzenia tej zabawy potrzebne Wam będą: brystol, farby, kleje, pędzle i gazety z fotografiami lub ilustracjami zwierząt afrykańskich. Dzieciaki wspólnie pokrywają brystol farbami, malując drzewa, trawy, liście, a następnie wycinają wizerunki zwierząt i przyklejają je na papierze.

DZIEŃ TRZECI: OGRÓD ZOOLOGICZNY

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Zoo” – wspólne słuchanie wierszyka.
- „Spacer zwierząt” – zabawa ruchowa.
- „Zwiedzanie zoo” – zabawa doskonaląca sprawność językową.
- „Zoo” – nauka wierszyków.
- „Barwy muzyki” – zabawa arteterapeutyczna rozwijająca twórcze myślenie.
- „Czy jesteś moją mamusią?” – wspólne słuchanie opowiadania.

Zajęcia poranne

„Zoo” – wspólne słuchanie wierszyka

Przebieg:

Przeczytaj maluchom wiersz Joanny Kiercz:

Zoo

Po raz pierwszy zwiedzam zoo.

(...)

Nosorożce, zebry, lamy,

Foki i hipopotamy;

Tutaj strusie, dwa kangury,

Niedźwiedź biały, niedźwiedź bury;

*Są borsuki, żubry, wilki,
Nawet małe krokodylki!
I to jeszcze nie jest koniec.
Dalej widzę wielkie słonie,
Antylopy i żyrafy
– wyższe od najwyższej szafy.
A tam? Tam są drapieżniki:
Lwy, tygrysy, pumy, żbiki.
Jeszcze żółwie, węże, żmije...
O! Jak się ta jedna wiję!
Tu papugi, tam pingwiny,
Małpy, które stroją miny...
Jak zabawnie to wygląda!
Czyżby śmiały się z wielbłąda?
Jest tych zwierząt pełne zoo.
Pilnie się rozglądam wkoło
– nic nie przeoczyłem chyba...
Jak to? Nie ma wieloryba?!*

Joanna Kiercz, *Świat przyrody*, Kielce 2011, Wydawnictwo „DFC” Joanna Kiercz

Jakie zwierzęta zostały wymienione w wierszu? Zapytaj dzieci, czy były kiedyś w zoo? Jeśli tak, co im się najbardziej podobało?

„Spacer zwierząt” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Przed rozpoczęciem zajęć przygotuj wizerunki zwierząt, które można spotkać w zoo. Włącz dowolny utwór muzyki klasycznej. Dzieci poruszają się swobodnie, dopóki gra muzyka. Kiedy umilknie, podnieś do góry jedną z ilustracji i pokaż dzieciom. Ich zadaniem jest naśladowanie sposobu poruszania się i odgłosów wydawanych przez zwierzę z obrazka.

Zajęcia główne

„Zwiedzanie zoo” – zabawa doskonaląca sprawność językową

Przebieg:

Zapytaj dzieciaki ze swojej grupy, czy były kiedyś w zoo? Jeśli tak, to jakie zwierzęta zapamiętały? Oto zabawa, która pomoże usystematyzować zwierzęta mieszkające w zoo, poznać wiersze Jana Brzechwy i w dodatku dobrze się bawić!

Rozdziel dzieciom role. Wybór jest duży: słoń, wielbłąd, pantera, niedźwiedź, lew, żyrafa, krokodyl, małpa, renifer, dzik, żubr, kangur, zebra, żółw, wilk, lis, papuga, struś, tygrys. Każde dziecko może wybrać samodzielnie zwierzę, które widziało i potrafi ładnie nazwać w miarę możliwości. Możesz im pomóc, pokazując zdjęcia lub ilustracje. Rozejdźcie się po sali, niech każdy ma trochę wolnego miejsca, by naśladować zwierzątko. Zadaniem uczestników gry jest wsiąść do pociągu, który objeżdża zoo. Ty będziesz maszynistą, prowadź „pociąg” śpiewając wesoło: „Jedzie pociąg z daleka”. „Objeżdżaj” po kolei stację i pytaj, czy tu mieszka: i wymieniaj

nazwy zwierząt. Jeśli okaże się, że tak, zwierzak dołącza do Ciebie, jeśli nie, jedziesz dalej. Jeśli dziecko się pomyli, zostawiasz je na stacji i jedziesz, obiecując, że zabierzesz je następnym razem. Stając przy odpowiednich stacjach, możesz powiedzieć wierszyk o danym zwierzątku, zamiast mówić jego nazwę.

TYGRYS

*Co słysząc, panie tygrysie?
A nic. Nudzi mi się.
Czy chciałby pan wyjść zza tych krat?
Pewnie. Przynajmniej bym pana zjadł.*

STRUŚ

*Struś ze strachu
Ciągłe głowę chowa w piachu,
Więc ma opinię mazgaja.
A nadto znosi jaja wielkości strusiego jaja.*

PAPUGA

*Papuzko, papuzko,
Powiedz mi coś na uszko.
Nic nie powiem, boś ty plotkarz,
Powtórzysz każdemu, kogo spotkasz.*

LIS

*Rudy ojciec, rudy dziadek,
Rudy ogon – to mój spadek,
A ja jestem rudy lis.
Ruszaj stąd, bo będę gryzł.*

WILK

*Powiem ci w słowach kilku,
Co myślę o tym wilku:
Gdyby nie był na obrazku,
Zaraz by cię zjadł, głuptasku.*

ŻÓŁW

*Żółw chciał pojechać koleją,
Lecz koleje nie tanieją.
Żółtowiowi szkoda pieniędzy:
Pójdę pieszo, będę prędeży.*

ZEBRA

*Czy ta zebra jest prawdziwa?
Czy to tak naprawdę bywa?
Czy też malarz z bożej taski
Pomalował ośła w paski?*

KANGUR

*Jakie pan ma stopy duże,
Panie kangurze!
Wiadomo, dlatego kangury
W skarpetkach robią dziury.*

ŻUBR

*Pozwólcie przedstawić sobie:
Pan żubr we własnej osobie.
No, pokaż się, żubrze. Zróbże
Minę uprzejmą, żubrze.*

DZIK

*Dzik jest dziki, dzik jest zły,
Dzik ma bardzo ostre kły.
Kto spotyka w lesie dzika,
Ten na drzewo szybko zmyka.*

RENIFER

*Przyszły dwie panie do renifera.
Renifer na nie spoziera
I rzecze z galanterią: Bardzo mi przyjemnie,
Że będą panie miały rękawiczki ze mnie.*

MAŁPA

*Małpy skaczą niedościgle,
Małpy robią małpie figle,
Niech pan spojrzy na pawiana:
Co za małpa, proszę pana!*

KROKODYL

*Skąd ty jesteś, krokodylu?
Ja? Znad Nilu.
Wypuść mnie na kilka chwil,
To zawiozę cię nad Nil.*

ŻYRAFA

*Żyrafa tym głównie żyje,
Że w górę wyciąga szyję.
A ja zazdroszczę żyrafie,
Ja nie potrafię.*

LEW

*Lew ma, wiadomo, pazur lwi,
Lew sobie z wszystkich wrogów drwi.
Bo jak lew tylko ryknie,
To wróg natychmiast zniknie.*

NIEDŹWIEDŹ

*Proszę państwa, oto miś.
Miś jest bardzo grzeczny dziś,
Chętnie państwu łapę poda.
Nie chce podać? A to szkoda.*

PANTERA

*Pantera jest cała w cętki,
A przy tym ma bieg taki prędkie,
Że chociaż tego nie lubi,
Biegając – własne cętki gubi.*

SŁOŃ

*Ten słoń nazywa się Bombi.
Ma trąbę, lecz na niej nie trąbi.
Dlaczego? Nie bądź ciekawy –
To jego prywatne sprawy.*

WIELBŁĄD

*Wielbłąd dźwiga swe dwa garby
Niczym dwa największe skarby
I jest w bardzo złym humorze,
Że trzeciego mieć nie może.*

„Zoo” – nauka wierszyków

Przebieg:

Metodą ze słuchu nauczcie się trzech wierszyków ze zbioru „Zoo” Jana Brzechwy.

Zajęcia popołudniowe

„Barwy muzyki” – zabawa arteterapeutyczna rozwijająca twórcze myślenie

Przebieg:

Wybierz dowolny utwór klasyczny i włącz go dzieciom. Do zabawy potrzebne będą jeszcze farby, kredki lub flamastry i kartki papieru. Poproś, by uważnie słuchały utworu i jednocześnie malowały bądź rysowały. Zwróć uwagę, jakich kolorów używają, czy próbują ukazać na swoich pracach rytm.

„Czy jesteś moją mamusią?” – wspólne słuchanie opowiadania

Przebieg:

Przeczytaj maluchom opowiadanie o małym tygrysku:

Mały tygrysek wszędzie szuka swojej mamy. Nagle widzi kogoś bujającego się na gałęzi drzew.

– Czy jesteś moją mamusią? – pyta.
 – Nie – skrzeczy małpa. – Nie mam futra w paski jak ty. Jestem małpą!
 Mały tygrysek widzi kogoś przy kałuży.
 – Czy jesteś moją mamusią? – pyta.
 – Nie trąbi słoń. – Nie mam takich wąsów. Jestem słońciem.
 Mały tygrysek widzi kogoś chowającego się wysokiej trawie.
 – Czy jesteś moją mamusią? – pyta.
 – Nie – odpowiada zebra. – Mam kopyta a nie pazury jak ty! Jestem zebłą!
 Mały tygrysek widzi kogoś skubiącego liście z drzewa.
 – Czy jesteś moją mamusią? – pyta.
 – Nie – odpowiada żyrafa. – Nie umiem ryczeć tak jak ty. Jestem żyrafą!
 – Gdzie jest moja mamusia? – martwi się mały tygrysek. – Czy ktoś pomoże mi ją znaleźć?

Lecz ktoś to siedzi na brzegu rzeki?

Ma futro w paski.

I długie wąsy.

Ma pazury.

I potrafi ryczeć.

– Choć tu, mój mały! – woła mama tygryska. – Czas na przytulanie!

– Znalazłem swoją mamusię! – cieszy się tygrysek.

Tłumaczenie Anna Bańkowska-Lach, *Czy jesteś moją mamusią?*
 Ożarów Mazowiecki 2011, Wydawnictwo Olesiejuk

Zadaj dzieciom pytania:

Jakie zwierzęta spotkał mały tygrysek?

Jak wygląda tygrysek, czym się od nich różni?

DZIEŃ CZWARTY: LATO TUŻ-TUŻ

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Nadchodzi lato” – rozmowa kierowana.
- „Szukamy kolorów” – zabawa orientacyjno-porządkowa.
- „Drzewa” – obserwacja przyrody.
- „Liście” – zabawa dydaktyczna.
- „Dmuchawce, latawce, wiatr” – karty pracy cz. 3, s. 25.
- „Latawiec” – karty pracy cz. 3, s. 24.

„Nadchodzi lato” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Wyjrzyjcie przez okno! Jakie zmiany zaszły w przyrodzie przez ostatnie tygodnie? Lato zbliża się wielkimi krokami!

„Szukamy kolorów” – zabawa orientacyjno-porządkowa

Przebieg:

Rozdaj dzieciom kolorowe szarfy i włącz wesołą muzykę. Dzieci swobodnie poruszają się po sali, kiedy muzyka ucichnie, rzuć hasło: „znajdź swój kolor!”. Na ten sygnał dzieci szukają osób o takim samym kolorze szarf i tworzą kolorowe grupy.

Powtórzcie tę zabawę kilkakrotnie.

Zajęcia główne

„Drzewa” – obserwacja przyrody

Przebieg:

Wybierzcie się do parku lub innego miejsca, gdzie rośnie kilka gatunków drzew. Naucz dzieci ich nazw, poproś, by z każdego drzewa zerwały jeden listek. Listki zabierzcie do przedszkola.

„Liście” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Dzieci siedzą przy stolikach, listki przyniesione ze spaceru układają przed sobą. Kiedy wszystkie przyrodnicze eksponaty będą już ułożone, rozpocznijcie zabawę. Na początek podaj nazwę wybranego drzewa i poproś, by dzieci wskazały listek, który na nim rósł. Kiedy skończycie, poproś, by wybrały jeden listek i dokładnie go obejrzały. Wyjaśnij, że listki składają się z blaszki i ogonka. Na blaszce znajdują się nerwy. Poproś, by przejechały po nich palcem.

Zapytaj, co zauważyły na powierzchni liści. Rozdaj maluchom karki papieru, pędzle i farby. Zadaniem dzieci jest pomalowanie listka na wybrany kolor i odcisnięcie go na kartce. Przypomnij, by farbą pokryły unerwioną stronę liścia. Następnie maluchy zdejmują listki z kartek, a ich oczom ukażą się piękne naturalne „malunki”. Listek mogą odciskać kilkakrotnie.

Zajęcia popołudniowe

„Dmuchawce, latawce, wiatr” – karty pracy cz. 3, s. 25

Przebieg:

Dzieci rwą watę na drobne kawałki i układają je na dmuchawcu. Nabierają dużo powietrza w policzki i z całej siły dmuchają na kwiatek. Następnie zbierają waciki i ponownie układają je na dmuchawcu, zdmuchują. Powtarzają to kilka razy. Na koniec przyklejają waciki na kwiatku.

„Latawiec” – karty pracy cz. 3, s. 24

Przebieg:

Dzieci kolorują latawiec czerwonym mazakiem. Zielonym kończą rysować po śladach długi ogon. Czarnym mazakiem rysują latawcowi wesołą minę.

DZIEŃ PIĄTY: KSIĘGA DŻUNGLI

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Kto mieszka w dżungli” – rozmowa kierowana, oglądanie ilustracji.
- „W dżungli” – zabawa ruchowa z wchodzeniem w role.
- „Jak hipopotam” – zabawy logopedyczne.
- „Skojarzenia” – zabawa dydaktyczna doskonaląca sprawność językową i rozwijająca twórcze myślenie.
- „Księga dżungli” – wspólne oglądanie bajki.
- „Bawimy się” – zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

Zajęcia poranne

„Kto mieszka w dżungli” – rozmowa kierowana, oglądanie ilustracji

Przebieg:

Pokaż dzieciom albumy ze zdjęciami zwierząt zamieszkujących dżunglę albo zaproś dzieci do komputera i pokaż im zdjęcia w Internecie. Gdzie jeszcze można spotkać zwierzęta mieszkające w dżungli? (w zoo)

„W dżungli” – zabawa ruchowa z wchodzeniem w role

Przebieg:

Dzieci naśladują sposób poruszania i odgłosy wydawane przez dowolne zwierzę mieszkające w dżungli. Po jakimś czasie dzieci próbują znaleźć innych członków swojego stada.

Zajęcia główne

„Jak hipopotam” – zabawy logopedyczne

Przebieg:

Przeprowadź z maluchami kilka ćwiczeń logopedycznych:

- *Hipopotam – szeroko otwiera paszczę – chyba ziewa. Czy potrafisz otworzyć buzię tak szeroko jak hipopotam?*
- *Krokodyl – czy widzieliście kiedyś krokodyla? Ma dużą, długą paszczę. Otwórzcie buzię tak szeroko, jak tylko potraficie.*
- *Pisklątko – pisklę otwiera dzióbek, kiedy mama je karmi, Ty również otwórz buzię tak szeroko jak pisklaczek. Może wpadnie Ci jakiś robaczek.*
- *Małpka – Nikt nie ma takich szerokich warg jak małpka – wywiń wargi – górną do góry, dolną do dołu. Jeśli chcesz, możesz podrapać się po głowie, jak to często robią niesforne orangutany.*
- *Króliczek – kiedy króliczek jest głodny i węcha smaczne marchewki, przesuwa pyszczek w prawo i w lewo, a czy Ty tak umiesz?*

Na podstawie: Ewa Morawska, *Dlaczego ziewa hipopotam, ćwiczenia logopedyczne dla dzieci*, Warszawa 1998, WSiP

„Skojarzenia” – zabawa dydaktyczna doskonaląca sprawność językową i rozwijająca twórcze myślenie

Przebieg:

Położcie się wszyscy wygodnie na dywanie i zamknijcie oczy. Zapytaj dzieci, czy wiedzą, co to są skojarzenia? Koniecznie podaj przykład: Z czym im się kojarzy lato. Na pewno wszyscy krzykną „wakacje”! Jeśli się uda, wytłumacz, że to właśnie są skojarzenia.

Teraz podawaj słowa „klucze”, staraj się, by były proste np.: jabłko, gruszka, pies, wakacje, deser, kolacja, sen, król itp. Zabawa nie jest łatwa, ale doskonale rozwija kreatywność dziecka i ćwiczy myślenie. Powtarzaj ją często. Przedszkolakom będzie szło coraz lepiej z każdym kolejnym dniem, w którym zastosujesz tę grę.

Zajęcia popołudniowe

„Księga dżungli” – wspólne oglądanie bajki

Przebieg:

Postaraj się wypożyczyć na DVD lub kasecie VHS jedną z adaptacji powieści Kiplinga. Odtwórz ją dzieciom, na pewno się ucieszą!

„Bawimy się” – zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań

TYDZIEŃ TRZECI: PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA

DZIEŃ PIERWSZY: DROGI I BEZDROŻA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Gąski, gąski do domu!” – zabawa ruchowa z elementami naśladowania.
- „Samochody” – zabawa ruchowa doskonaląca znajomość zasad ruchu drogowego.
- „Zwierzęta na wycieczce” – słuchanie wiersza z serii „Bezpieczne bajki i wierszyki”.
- „Drogi i bezdroża” – rozmowa dydaktyczna.
- „Czerwony, niebieski, zielony” – zabawa tropiąca w ogrodzie przedszkolnym.
- „Dzieci i światła” – wspólna nauka piosenki.

Zajęcia poranne

„Gąski, gąski do domu!” – zabawa ruchowa z elementami naśladowania

Przebieg:

Z grupy dzieci wybierz jedno lub dwoje i przekaz im, że oto zostali wilkami. Ich zadaniem jest pokazywać kły, warczeć i łapać pozostałe dzieci – gąski.

Twoim zadaniem jest moderowanie dialogu:

Nauczyciel: *Gąski, gąski do domu.*

Gąski chórem: *Boimy się.*

Nauczyciel: *Czego?*

Gąski chórem: *Wilka złęgo.*

Nauczyciel: *A gdzie on jest?*

Gąski chórem: *Za górami, za lasami.*

Nauczyciel: *To gąski, gąski do domu.*

Po ostatnich słowach dzieci biegną w Twoim kierunku, a zadaniem wilka (wilków) jest złapanie jak największej liczby gąsek.

„Samochody” – zabawa ruchowa doskonaląca znajomość zasad ruchu drogowego

Przebieg:

Dzieci zmieniają się w samochody. Ty – kierująca ruchem, masz do dyspozycji trzy chorągiewki (lub obręcze) w kolorach: żółtym, zielonym i czerwonym. Kiedy podniesiesz zieloną chorągiewkę, dzieci ruszają w drogę, wydając dźwięki charakterystyczne dla pędzących samochodów. Kiedy podniesiesz żółtą chorągiewkę, dzieci zwalniają, przygotowując się do zatrzymania „pojazdów”. Kiedy podniesiesz czerwoną chorągiewkę, dzieci zatrzymują się.

Zajęcia główne

„Zwierzęta na wycieczce” – słuchanie wiersza z serii „Bezpieczne bajki i wierszyki”

*W zoo dziś dzień uroczysty,
na wycieczkę idą wszyscy.
Jest żyrafa, są dwa słonie,
małpki dwie i cztery konie.*

*Idzie gruby hipopotam,
stąpa ciężko, chłapie błotem.
Aż oburza się Pan zebra:
– Czemu Pan o innych nie dba?*

*Nagle zgrzyt i huk świst,
na chodniku słychać pisk.
Mały bocian z żółciem małym
przez ulicę przebiec chciał.*

*– Jak to można? – krzyczą słonie,
– Przecież światło jest czerwone!
Żółt się schował pod swój domek:
– I co z tego, że czerwone?*

*Zaskrzeczała więc papuga,
– Gdy czerwone oczkiem mruga,
musisz stać i czekać moment,
żeby przejść na drugą stronę.*

*Potem zmiana – możesz iść,
bo zielone jest jak liść.
Przez ulicę przechodź raźnie,
nie ociągaj się! Odważnie!*

Ewa Piechna-Pietrzyk, *Zwierzęta na wycieczce*,
Warszawa 1988, Wydawnictwa Komunikacji i Łączności

Jakie zwierzęta poszły na wycieczkę? Co się wydarzyło podczas przechodzenia przez jezdnię? Co zrobili żółt i bocian? Co poradziła im papuga?

„Drogi i bezdroża” – rozmowa dydaktyczna

Przebieg:

Przypomnij maluchom wszystkie zasady, którymi należy kierować się na drodze. Możesz również wspomnieć, co zrobić w sytuacji, gdy ktoś obcy proponuje im przejażdżkę lub chce zabrać na lody. Muszą zapamiętać, że w żadnym wypadku nie można ufać obcemu, który chce je gdzieś zabrać bez wiedzy rodziców.

Zajęcia popołudniowe

„Czerwony, niebieski, zielony” – zabawa tropiąca w ogrodzie przedszkolnym

Przebieg:

Zanim pójdziesz z dziećmi do ogrodu przedszkolnego, udaj się tam sama i pochowaj wśród zieleni kolorowe woreczki gimnastyczne: czerwone, zielone i niebieskie. Następnie wyjdź razem z dziećmi i powiedz im, że dzisiejszego dnia zabawicie się w poszukiwaczy skarbów – dzieci będą poszukiwaczami, a w roli skarbów wystąpią woreczki gimnastyczne ukryte w trudnodostępnych miejscach. Na początek przedszkolaki powinny się skupić na wyszukaniu woreczków w czerwonym, doskonale widocznym kolorze. Następnie powinny odnaleźć niebieskie. Na koniec wyznacz dzieciom arcytrudne zadanie – odszukanie zielonych, zlewających się z otoczeniem. Ostatnie zadanie będzie wymagało od poszukiwaczy skupienia, uwagi i koncentracji, ale satysfakcja z odnalezienia „skarbu” – ogromna.

„Dzieci i światła” – wspólna nauka piosenki

Przebieg:

Naucz dzieci piosenki:

*Po ulicach auta pędzą w różne strony.
Uważajcie dzieci na światło czerwone.*

*Razem z mamą muszę stanąć,
kiedy światło jest czerwone.
A na drugą przejdę stronę
przy świetle zielonym.*

*Już hamują z piskiem auta rozpędzone.
Bo na dzieci mruga światelko zielone.*

*Razem z mamą muszę stanąć,
kiedy światło jest czerwone.
A na drugą przejdę stronę
przy świetle zielonym.*

*Auta mkną po jezdni, chodnik jest dla dzieci.
Patrzcie, jakie światło przed wami się świeci.*

*Razem z mamą muszę stanąć,
kiedy światło jest czerwone.
A na drugą przejdę stronę
przy świetle zielonym.*

*Dzieci i światła, słowa Agnieszka Galica, muzyka Tadeusz Pabisiak,
ABC zabawy muzyczne czterolatków, WSiP*

DZIEŃ DRUGI: PEJZAŻ MALOWANY

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Pejzaże” – wspólne oglądanie reprodukcji i ilustracji.
- „Malarze” – opowieść ruchowa.
- „Poszukiwania” – zabawa orientacyjno- porządkowa kształtująca orientację przestrzenną; pojęcia: *za, przed, obok, pod, na*.
- „Kanapa” – karty pracy cz. 3, s. 30
- „Malujemy pejzaż” – zabawa plastyczna.

„Pejzaże” – wspólne oglądanie reprodukcji i ilustracji

Przebieg:

Pokaż dzieciom reprodukcje obrazów przedstawiających pejzaże. Wyjaśnij, że pejzaż to malarstwo przedstawiające krajobraz, widok natury lub otoczenia miejskiego. Wspólnie obejrzyjcie reprodukcje pejzaży, poproś, by każde wybrało swój ulubiony. Zauważ i pokaż dzieciom, że niektórzy artyści malowali bardzo realistyczne krajobrazy, będące niemal formą „malarskiej fotografii”, inni zaś starali się przedstawić na obrazie emocje, które wzbudzał w nich krajobraz. Jeśli widok, na który patrzyli, wzbudzał w nich smutek, strach lub przerażenie, można zazwyczaj to zaobserwować na obrazie: jest mroczny, do jego namalowania artyści używali ciemnych, burych kolorów, linie są niespokojne i wywołuje w oglądającym niepokój. Jeśli malarz był szczęśliwy, kolory na obrazie są wyraziste, mocne lub spokojne i stonowane, linie płynne i nie wzbudzające niepokoju. Spróbujcie wspólnie określić, które z obrazów wywołują w Was radość, a które smutek.

„Malarze” – opowieść ruchowa

Przebieg:

Opowiedz dzieciom historię, poproś by pokazywały to, o czym opowiadasz:

Któregoś dnia pani Natura postanowiła, że namaluje najpiękniejszy krajobraz i podaruje go ludziom. Stała pięknie wyprostowana, podniosła rękę i zaczęła się: Najpierw namalowała słońce: wielkie i okrągłe. Jego promienie sięgały samej ziemi. Następnie postanowiła namalować niebo. Długimi, delikatnymi ruchami malowała niebieskie chmury, ale nieba było tak dużo do namalowania, że odłożyła pędzel i kontynuowała pracę obiema rękami, niczym dyrygent kreśliła piękne, niewidzialne na pierwszy rzut oka linie. Kiedy skończyła niebo, usiadła po turecku i malowała trawę, kwiaty, krzaki. Palcami zostawiała na swoim obrazie kropki, raz jedną, raz długą ręką. Te kropki to nasionka przyszłych roślin, które miały tu wyrosnąć. Pani Natura trochę się zmęczyła. Jej ruchy były coraz bardziej spokojne. Aż w końcu skończyła, położyła się na trawie, którą przed chwilą namalowała, ziewnęła jeszcze i usnęła zmęczona.

Zajęcia główne

„Poszukiwania” – zabawa orientacyjno-porządkowa kształtująca orientację przestrzenną; pojęcia: *za, przed, obok, pod, na*

Przebieg:

Daj każdemu dziecku stronę z gazety. Maluchy robią z niej kulkę. Kiedy już każdemu się uda, poproś o wykonanie następujących poleceń: „Połóż swoją kulę przed sobą, obok siebie itd.” Kiedy dzieci wykonują polecenia, przespaceruj się między nimi i sprawdzaj, jak sobie radzą! Jeśli idzie im dobrze, możesz schować gazetową kulkę. Właściciel stara się ją odnaleźć przy pomocy Twoich podpowiedzi. Czy masz w grupie wysmienitych detektywów? Koniecznie podpowiadaj, używając i utrwalając dzięki temu takie słowa, jak: *za, przed, pod, obok, u góry, na dole*.

„Kanapa” – karty pracy cz. 3, s. 30

Przebieg:

Dzieci kończą rysować kanapę po śladzie i kolorują ją niebieską kredką. Na naklejkach znajdują trzy pluszowe misie. Czerwonego przyklejają na kanapie, zielonego – nad kanapą, żółtego – pod kanapą.

Zajęcia popołudniowe

„Malujemy pejzaż” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Spakuj bloki A3, farby, podkładki malarskie, pędzle i pojemniki na wodę. Jeśli macie w przedszkolu palety malarskie, również zabierzcie je ze sobą. Tak przygotowani wybierzcie się na najbliższą łąkę lub w inne miejsce, gdzie można podziwiać piękne krajobrazy. Na pewno nie brakuje u Was takiego miejsca.

Kiedy dotrzecie w to miejsce, pierwsze, co powinniście zrobić, to rozejrzeć się dookoła i znaleźć taki widok, który najbardziej Wam się podoba. Teraz pozostało jedynie... spróbować go namalować! Małe dzieci zazwyczaj malują z pamięci, z wyobraźni, dlatego nieprzychylnie, prawdopodobnie nie będą dokładnie obserwowały widoku, który malują. To nic, nie przejmuj się tym. Najważniejsze, że przez chwilę pocują się jak prawdziwi artyści w plenerze. Wyjaśnij im to słowo.

DZIEŃ TRZECI: W SŁOWNIKU I W ENCYKLOPEDII

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Encyklopedia” – wspólne słuchanie fragmentów wiersza Jerzego Kiersta.
- „Zagłądamy do środka” – wspólne oglądanie encyklopedii i słownika.
- „Zapałka” – zabawy logopedyczne.
- „Gdy chcesz dobrym mówcą być, język, buzię często ćwicz!” – ćwiczenia oddechowe.
- „Kapciowa zgadywanka” – zabawa ruchowa kształtująca szybkość i spostrzegawczość.
- „Dom” – karty pracy cz. 3, s. 29

Zajęcia poranne

„Encyklopedia” – wspólne słuchanie fragmentów wiersza Jerzego Kiersta

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom fragment wiersza:

*Encyklopedia to taka księga,
po którą każdy, kto myśli, sięga.
Gruba, bo wszystkie rozумы zjadła.
Tak. Po kolei. Od A do Zet.*

*A-B-C... Proszę! Spójrz na jej grzbiet!
Gdy nie wiesz, co to na przykład agat,
czy to to samo, co sznur lub szpagat
albo, gdy nie wiesz, co to baobab,
czy to jest bawół czy wąż, czy owad,
co to jest cytrus albo cytrynek
czy to cukierek – słodki landrynek,
gdy nie wiesz, co to takiego drop
czy maszt, czy belka, co dźwiga strop,
gdy w końcu nie wiesz, co zaleszczotek –
czy to kwiat, żuczek, ptaszek – szczebiotek,
co to żyrandol, co to żyrafa czy to instrument i czy to szafa –
encyklopedię wtedy otwieraj!
Gdzie? To ci powie pierwsza litera.
Jedź z góry na dół palcem po słowach,
aż znajdziesz dropia, znajdziesz baobab.
(...)*

Jerzy Kierst, *Encyklopedia*, Wiersz pobrany ze strony Forum „Biblioteki w szkole”: <http://forum.sukurs.edu.pl/viewtopic.php?t=783>

„Zaglądamy do środka” – wspólne oglądanie encyklopedii i słownika

Przebieg:

Pozwól maluchom zajrzeć do encyklopedii. Jeszcze raz przytocz im słowa wiersza:

*Gruba, bo wszystkie rozумы zjadła.
Tak. Po kolei. Od A do Zet.*

Czy encyklopedia rzeczywiście jest gruba? Na pewno wszystkie dzieci krzykną: tak! Mało tego, to pewnie najgrubsza księga, jaką kiedykolwiek widziały. Teraz pokaż im, że w encyklopedii znajdują się słowa zaczynające się na wszystkie litery, wyjaśnij, że tam znajdziemy wyjaśnienia znaczenia słów. Zademonstruj na przykładzie, czytając definicje np. słowa miś, przedszkole, dzieci czy zabawa. Czy podoba im się ta księga, gdzie można przeczytać znaczenie tak wielu wyrazów? Teraz pokaż maluchom słownik. Wyjaśnij, że w słowniku też jest bardzo, bardzo dużo wyrazów, ale tam nie szukamy ich znaczenia, tylko sprawdzamy, jak te wyrazy należy napisać, by nie robić błędów.

Zajęcia główne

„Zapałka” – zabawy logopedyczne

Przebieg:

Przeprowadź z dziećmi kilka zabaw logopedycznych:

- **Zapałka** – klaskanie w dłonie i jednoczesne prawidłowe wymawianie sylab **za-pał-ka**.
- **Zupa** – marsz po okręgu (np. wokół krzesła, stołu), wysoko unoszone kolana i jednoczesne rytmiczne wymawianie sylab **zu-pa**.
- **Zachód** – 2 przysiady i wymawianie słowa **zachód** przy każdym przysiadzie.
- **Zawieja** – wymachy ramion (na boki, jak poruszające się na wietrze konary drzew) i wymawianie słowa zawieja przy jednym ruchu w bok lub z podziałem na sylaby przy kolejnych ruchach **za-wie-ja**.
- **Zuch** – podskok obunóż i wymawianie słowa **zuch** w powietrzu lub przy dotykaniu powierzchni ziemi.

Małgorzata Grzelak, Pomocnik logopedyczny dla rodziców i dzieci w wieku przedszkolnym utrwalających prawidłową wymowę głoski Z, Warszawa 2010, „Fraszka Edukacyjna”

„Gdy chcesz dobrym mówcą być, język, buzię często ćwicz!” – ćwiczenia oddechowe

Przebieg:

Przeprowadź z dziećmi kilka ćwiczeń oddechowych, które poza swym logopedycznym znaczeniem stanowią też świetną zabawę.

Na początek wszyscy uczestnicy siadają dwójkami naprzeciwko siebie przy stolikach. Każdej dwójce położyć na środku stolika kawałek watki o średnicy 2 cm.

Zadaniem dzieci jest dmuchanie na wacik i w ten sposób podawanie go koledze. Na początku nie będzie łatwo, trzeba dopasować siłę dmuchania. Gdy dzieci już bez trudu „podają” sobie wacik, zamień go na dwa razy większy.

Teraz niech wszyscy usiądą przy stolikach pojedynczo lub obok siebie, ale w większej odległości. Na przeciwnym końcu stolika postaw książeczkę w twardej okładce (grzbietem do góry), to będzie bramka. Zadaniem graczy jest „wbicie” wacika do bramki za pomocą jednego silnego dmuchnięcia. Utrudnij trochę zadanie, ustawiając wacik nie naprzeciwko bramki, a trochę na skos.

Teraz zamieńcie wacik na chusteczkę higieniczną i rozpocznijcie wydmuchiwanie jej w górę. Komu uda się najdłużej utrzymać chusteczkę w powietrzu?

Zajęcia popołudniowe

„Kapciowa zgadywanka” – zabawa ruchowa kształtująca szybkość i spostrzegawczość

Przebieg:

Usiądźcie wszyscy wygodnie w kole, wyciągnijcie nogi przed sobą. Poproś wszystkie dzieci, by zdjęły jeden kapeć. Zbierz je i połóż na środku koła. Teraz wytypuj pierwszego uczestnika zabawy. Z zamkniętymi oczami gracz losuje kapeć. Jego zadaniem jest jak najszybsze odnalezienie właściciela. Jeśli dzieci wyrażą chęć, mierz im czas za pomocą stopera.

„Dom” – karty pracy cz. 3, s. 29

Przebieg:

Dzieci rwą czerwoną wycinankę na małe kawałki i wyklejają dach domu, następnie tną żółtą włóczkę na kawałki i wyklejają nią ramy okna. Drzwi kolorują brązowym mazakiem.

DZIEŃ CZWARTY: ZAMKI, PAŁACE, POMNIKI

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Na zamku” – wspólne oglądanie zdjęć i ilustracji.
- „Bajeczka” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Wesołe piłeczki” – zabawa ruchowa.
- „Woda – źródło życia” – rozmowa kierowana połączona z obserwacją.
- „Co tonie, co pływa” – eksperyment.
- „Pałac ze snów” – zabawa plastyczna.
- „Zamkowa wieża” – zabawa ruchowa.

Zajęcia poranne

„Na zamku” – wspólne oglądanie zdjęć i ilustracji

Przebieg:

Obejrzyj wraz z dziećmi albumy ze zdjęciami przedstawiającymi najpiękniejsze polskie zamki i pałace. Jeśli nie posiadasz tego rodzaju albumów, zapraszam Cię

na stronę <http://zamki.net.pl/> Znajdziesz tam spis i zdjęcia wielu zamków, pałaców i dworów w Polsce. Czy dzieciom podobają się te wielkie budowle?

„Bajeczka” – wspólne słuchanie wiersza

*Narysuję zamek. Sama!
Zaraz się otworzy brama
i po złotych wbiegnę schodach.
Może w zamku króla spotkam?
Z wielkim wózkiem pełnym lalek
przez balową idę salę.
Tańczą damy i rycerze...
Kto do tańca mnie wybierze?
Nikt nie wybrał. Tańczę sama.
Może jestem źle ubrana?
Nagle spojrzał smok spod oka.
Mamo, ja się boję smoka!
Więc uciekam przez krużganki.
Mijam okna, drzwi i klamki.
Tu otwarte, tam zamknięte,
a smok łapie mnie za piętę.
Na skakance za mną skacze,
on się śmieje, a ja płaczę.
Wtem z pomocą biegnie paż:
– Prędko do tej wieży włącz!
Razem z wózkiem i z lalkami
ukryj się za tymi drzwiami!
Ale smok nie rezygnuje.
Gryzie kłódkę! Ogniem pluje!
– Nie rób smoku tyle wrzasku!
Jesteś tylko na obrazku!
Zamek też! I złota brama!
Rysowałam wszystko sama!*

Dorota Gellner, *Bajeczka*, <http://wierszykidladzieci.pl/>

„Wesołe piłeczki” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Dzieci przemieniają się w wesołe piłeczki. Na Twoją prośbę podskakują szybko jak piłeczka nisko odbijana, następnie wyżej – jak piłka odbijana powoli, turlają się jak piłeczki, na koniec zwijają się z kulkę i udają piłeczkę nieruchomą – da to im chwilkę na wyciszenie się i uspokojenie.

Zajęcia główne

„Woda – źródło życia – rozmowa kierowana połączona z obserwacją

Przebieg:

Kto potrzebuje wody? Gdzie ją można znaleźć? Czy bez wody można żyć? Czy może być niebezpieczna? Czy woda zawsze występuje w postaci płynnej? Poproś, by dzieci odpowiedziały na te pytania. Następnie wlej do szklanki wodę, zapytaj, jaki ma kolor, czy ma zapach, pozwól ją powąchać.

„Co tonie, co pływa” – eksperyment

Przebieg:

Przed zajęciami przygotuj akwarium lub inne duże, przezroczyste naczynie i różne przedmioty, takie jak: spinacz, metalowy klucz, kawałki styropianu, piórko, drewniany patyczek, kamień. Pokaż je dzieciom, zastanówcie się wspólnie, co będzie pływało, a co utonie. Jeśli dzieci wskażą, że przedmiot będzie pływał, zapytaj, dlaczego tak myślisz? Przeprowadźcie eksperyment. Poproś, by wrzucały do wody wskazane przez Ciebie przedmioty do wody. Czy udało im się zgadnąć, które utoną? Zastanówcie się, dlaczego jedne przedmioty toną, a inne unoszą się na wodzie?

Zajęcia popołudniowe

„Pałac ze snów” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Dzieci uwielbiają bawić się w architektów i projektować przepiękne budowle. Kredki w dłoń! – wszystkie rysują zamki, może i smok się znajdzie?

„Zamkowa wieża” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Stańcie swobodnie na dywanie, tak by każdy miał wystarczająco dużo miejsca. Dzieci schylają się, by podnieść wyimaginowany klocek (wykonują przysiad), podnoszą „klocek”, prostują się, a następnie wyciągają rękę jak najwyżej, wspinając się na palce i kładą „klocek” na szczycie „wieży”.

DZIEŃ PIĄTY: POWITANIE LATA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Strach na wróble” – karty pracy cz. 3, s. 26.
- „Zabawy z piłką” – zabawa ruchowa.
- „Sobótki” – wspólne słuchanie wiersza.
- „Łamacz języka” – zabawa rozwijająca aparat artykulacyjny.
- „Ślimak, ślimak” – karty pracy cz. 3, strona ostatnia.
- „Spacer ślimaków” – zabawa ruchowa.

Zajęcia poranne

„Strach na wróble” – karty pracy cz. 3, s. 26

Przebieg:

Czerwoną kredką dzieci kończą rysować kontur kapelusza i kurtki stracha na wróble. Kolorują je, niebieską kredką guziki. Dzieci stają swobodnie na jednej nodze, rozkładają ręce jak strach na wróble. Następnie stają na drugiej nodze. Na której nodze uda im się dłużej stać?

„Zabawy z piłką” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Każdemu maluchowi daj piłeczkę i poproś, by znalazł sobie wystarczająco dużo miejsca, aby położyć się na podłodze. Zadaniem uczestników zabawy będzie wykonywać dokładnie Twoje polecenia:

- Dzieci kładą się na brzuchu, piłkę trzymają przed sobą obiema rękami.
- Kładą się na plecach, piłkę trzymają przy brodzie obiema rękami, następnie toczą ją po swoim ciele w kierunku kolan, starając się dotrzeć jak najniżej, następnie piłka wraca pod brodę na takiej samej zasadzie.
- Siadają i toczą piłkę wokół całego ciała.
- Kucają (jak zajaczki) i „kicają” po całej sali z piłką utrzymaną obiema rękami.

Zajęcia główne

„Sobótki” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom wiersz:

*Po wiślanej toni,
po wiślanej fali
sobótkowe wianki
płyną coraz dalej.*

*A ten najpiękniejszy
z chabrów i rumianku
Kasia plotła sama
dzisiaj o poranku.*

*Plotła go na miedzy,
rwała kwiaty w zbożu,
by ten wiejski wianek
pokłonił się morzu.*

Hanna Ożogowska, *Sobótki*, w: *Entliczki pentliczki*,
Warszawa 1987, Wydawnictwo Spółdzielcze

Opowiedz dzieciom o nocy świętojańskiej, zwanej też sobótką.

Noc z 23 na 24 czerwca nazywa się nocą świętojańską albo sobótką. Poprzedza ona dzień świętego Jana, stąd wzięła się jej nazwa. W tę noc, zgodnie ze zwyczajami ludowymi, dziewczęta puszczają na wodę wianki z zapalonymi świecami, ludzie tańczą przy ogniskach, śpiewają. Niektórzy szukają kwiatu paproci, który przynosi szczęście, a zakwita tylko w tę noc. Noce w tym czasie są bardzo krótkie. Ludzie bawią się do świtu. W dawnych czasach na puszczane przez dziewczyny wianki czekali chłopcy. Starali się wyłowić wianek tej dziewczyny, która się im podobała. Wyłowienie wianka wróżyło dziewczynie szybkie zamążpójście.

Zajęcia główne

„Łamacz języka” – zabawa rozwijająca aparat artykulacyjny

Przebieg:

Naucz dzieci krótkiej rymowanki. Kiedy maluchy zapamiętają tekst, rozpocznij zabawę. Ich zadaniem jest wypowiadanie wyliczanki bardzo wyraźnie i powoli. Następnie powtarzają wyliczankę coraz szybciej i szybciej, aż do przysłowiowego „połamania języka”. Będzie przy tym dużo śmiechu!

*Ene due rabe,
Połknął bocian żabę.
A żaba Tadeusza,
W brzuchu mu się rusza.*

Zebrała i pracowała Beata Krokocka, *ene, due, rabe...wyliczanki, rymowanki, usypiani, odliczanki...* Warszawa 2009, „Fraszka Edukacyjna”

Zajęcia popołudniowe

„Ślimak, ślimak” – karty pracy cz. 3, strona ostatnia

Przebieg:

Dzieci kończą rysować muszlę ślimaka brązową kredką. Starają się nie odrywać ręki od kartki. Palcami umocznymi w pomarańczowej farbie kolorują muszlę. Zieloną włóczkę tną na dużo krótkich paseczków i wyklejają nimi trawę pod ślimakiem.

„Spacer ślimaków” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Dzieci ślimaki poruszają się na czworakach po podłodze. Na hasło: „oglądamy świat!” przechodzą do leżenia przodem, nogi pozostają na dywanie, unoszą się na dłoniach, wyciągając jak najwyżej głowę, spoglądają w różne strony.

TYDZIEŃ CZWARTY: BEZPIECZNE WAKACJE

DZIEŃ PIERWSZY: WAKACYJNE PODRÓŻE.

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Pociąg w nieznane” – zabawa orientacyjno-porządkowa
- „Nad morzem, w górach, w lesie” – rozmowa kierowana
- „Króliczek” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”
- „Zdrowe odżywianie” – rozmowa kierowana
- „Pojazdy” – zabawa ruchowa
- „Strażak pomoże” – karty pracy cz. 4, s. 30

„Pociąg w nieznane” – zabawa orientacyjno-porządkowa

Przebieg:

Przed rozpoczęciem zajęć przygotuj trzy kolory biletów (prostokątne kawałki papieru): fioletowe, zielone i niebieskie, a także namalowane na dużych kartkach (min. A3) wizerunki: drzewa, morza i gór. Wizerunki te rozłóż w trzech oddalonych od siebie miejscach sali przedszkolnej. Pora na rozpoczęcie zabawy. Dzieci losują bilety z woreczka i „wsiadają do pociągu”, czyli ustawiają się jedno za drugim. Każde musi zapamiętać, jaki kolor biletu wylosowało. „Pociąg” rusza, dzieci śpiewają popularną piosenkę „Jedzie pociąg z daleka”. Kiedy dotrzą do stacji „Las”, dzieci, które wylosowały zielone bilety, „wysiadają” z pociągu. I siadają wokół obrazka z wizerunkiem drzewa. Pociąg jedzie dalej. Przy kolejnej stacji – „Góry” wysiadają dzieci z fioletowymi biletami. Pociąg jedzie dalej. Kolejna stacja – „Morze” jest ostatnia, dzieci z niebieskimi biletami wysiadają z pociągu.

„Nad morzem, w górach, w lesie” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Usiądźcie na dywanie w trzech grupach. Z każdą z grup porozmawiaj chwilę o stacjach, na których wysiedli. Co można robić w wakacje w tych miejscach? Jak można spędzić tam czas? Jakie przedmioty przydają się w każdym z tych miejsc (nad morzem: ręczniki, dmuchane materace, krem do opalania; w górach: buty do wspinaczki, plecak, kurtka przeciwdeszczowa; w lesie: koszyk na grzyby, krem przeciw kleszczom i komarom, czapka z daszkiem).

Zajęcia główne

„Króliczek” – wspólne słuchanie opowiadania z cyklu „Bezpieczne bajki i wierszyki”

Przebieg:

Przeczytaj maluchom opowiadanie.

Z okazji Dnia Dziecka Małgosia i Zuzia dostały w prezencie od rodziców króliczka. Bardzo je ucieszyła ta niespodzianka, bowiem od dawna po cichu marzyły o jakimś zwierzątku. Dziewczynki przyglądały mu się z radością i zaciekawieniem.

– Jaki on ładny!

– Jaki mięciutki! – mówiły, głaszcząc mięciutką sierść.

Potem brały go na ręce i przytulały.

– Zaopiekujemy się tobą – zapewniały króliczka.

– Będzie ci z nami dobrze.

Króliczek szybko zadomowił się w pokoju dziewczynek. Siedział sobie w swojej klatce, chrupał sałatę lub marchewkę i obserwował je. Czasami dziewczynki wypuszczały go z klatki i bawiły się z nim. Króliczek lubił te chwile harców na dywanie. Nie lubiła za to pory posiłków swoich małych opiekunek. Słyszał wtedy wciąż te same dyskusje:

– Mamusiu, ja chcę dziś na obiad pizzę – mówiła Małgosia.

– A ja frytki – dorzucała swoje zdanie Zuzia.

– A może ziemniaczki i brokuły? – proponowała mamusia.

– Brokuły tak, ale na pizzy – odparła pośpiesznie Małgosia.

– Ziemniaczki owszem, ale jako frytki – dodała Zuzia.

– Jadłyście to już trzy razy w tym tygodniu i w poprzednim też. Jecie to zawsze...

– Ale to jest dobre – odparły zgodnie.

Jeśli mama nie ulegała córeczkom, to zjadały niewiele. Jeśli ulegała i szykowała ich ulubione potrawy, to zapychały sobie nimi brzuszki. Mama kiwała wtedy głową ze zdumienia.

– Gdzie wy to wszystko mieścicie?

– Jak dobre, to się mieści, mamusiu.

Martwił się też tata, który zauważył dziwną dietę.

– To chyba nie jest zdrowo jeść tylko jeden rodzaj pokarmu. Taka dziwna dieta.

Mama rozłożyła bezradnie ręce:

– Niezdrowo. Ale inaczej prawie wcale nie jedzą.

Od jakiegoś czasu dziewczynki stały się osowiałe i markotne. Długo spały, ale wciąż czuły się niewyspane. Żadna zabawa je nie cieszyła. Jeszcze tylko króliczek je interesował. Mamusia zaczęła się martwić, bo traciły apetyt nawet na słodycze. Pewnego dnia przyszły do niej do kuchni. Były bardzo zmartwione. Zuzia tuliła do siebie króliczka. – Mamusiu, nasz króliczek chyba zachorował...

– Dlaczego tak myślicie? – spytała mama.

– Jest smutny, nie ma apetytu i gdy go wpuszczamy z klatki, nie harcuje na dywanie jak dawniej.

– O! To poważna sprawa – zmartwiła się mamusia.

Patrzyła na króliczka i na swoje zatroskane córeczki. Chwilę nad czymś głęboko myślała i w końcu powiedziała:

– Myślę, że waszemu króliczkowi dolega to, co wam.

– Ale my jesteśmy zdrowe! – oburzyły się dziewczynki.

– Nie za bardzo... A kto długo śpi i wciąż jest niewyspany, nie ma ochoty na zabawę, bo jest zmęczony? Zupełnie jak wasz króliczek. Czyżby to była zakaźna choroba? Przecież mieszkacie w jednym pokoju, więc to jest możliwe. Pójdziemy i obejrzymy pokój. Maże tam znajdziemy źródło problemu – proponowała mamusia.

Poszły do pokoju dziewczynek. Mamusia zajrzała do klatki króliczka i nagle krzyknęła z przerażenia.

– Co się stało, mamusiu? – spytały dziewczynki, nie rozumiejąc, co przstraszyło mamę.

W klatce, zamiast paszy dla króliczka, świeżej sałaty, marchewki czy jabłuszka leżały resztki pizzy i frytek.

– Tym karmiłyście ostatnio króliczka?

Tak.

– On się od tego właśnie rozchorował albo z głodu. Króliczki nie jedzą pizzy i frytek. Opowiadałam wam o tym, co one lubią jeść. Kupiliśmy specjalną paszę.

– Chciałyśmy mu dać to, co najlepsze. To co, najbardziej lubimy... – Biedy króliczek – westchnęła mama i nagle się roześmiała. – Ale jednak mądrzejszy od moich córeczek. Je zdrowe warzywa, a pizzę i niezdrowe frytki zostawił.

Dziewczynki popatrzyły na resztki ich jedzenia.

– Mamusiu! Ty masz rację!

– To jak?– spytała mama z nadzieją w głosie. – Dziś na kolację sałatka jarzynowa?

– Spróbujemy – powiedziała Małgosia.

– Skoro króliczek ma zdrowie i siły od warzywa, to może i my je odzyskamy – dodała Zuzia.

Za sprawą króliczka Małgosia i Zuzia polubiły warzywa, wzbogaciły swoje potrawy, a o pizzy i frytkach prawie zapomniały. Dzięki tej zmianie odzyskały humor, siły i rumieńce na twarzach. Z przemiany cieszyli się i rodzice i króliczek, który znów harcował z dziewczynkami na dywanie. A Małgosia i Zuzia każdemu, kto ma króliczka, radziły, by go nie karmić pizzą ani frytkami. Wiedziały już, czym kończy się takie karmienie.

Beata Barbara Jadach, *Moje zabawki! i inne bajki wychowawcze*,
Warszawa 2012, „Fraszka Edukacyjna”

„Zdrowe odżywianie” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Porozmawiaj z dziećmi o treści opowiadania. Co najczęściej jadły dziewczynki? A co powinny jeść? Dlaczego jedzenie im zaszkodziło? Dlaczego króliczek zachorował? Jak powinniśmy się odżywiać?

Zajęcia popołudniowe

„Pojazdy” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Dzieci zmieniają się w pędzące pojazdy:

- samochód,
- samolot,
- motor,
- pociąg.

„Strażak pomoże” – karty pracy cz. 4, s. 30

Przebieg:

Dzieci przyglądają się ilustracji i określają, czego brakuje na obrazku. Z czarnej plasteliny toczą dwie duże kulki, następnie spłaszczają je i dokleją koła. Z niebieskiej plasteliny dzieci robią dużo cienkich wałeczków – szczebelków drabiny. Opowiadają, co się dzieje na obrazku.

DZIEŃ DRUGI: NAD WODĄ

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Nad wodą” – zabawa dydaktyczna
- „Na morzu” – zabawa z chustą animacyjną
- „Na molo” – karty pracy cz. 4, s. 4
- „Na plaży” – karty pracy cz. 4, s. 31
- „Ratownik” – rozmowa kierowana
- „Bawimy się” – zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań

„Nad wodą” – zabawa dydaktyczna

Przebieg:

Pokaż dzieciom mapę. Wskaż Wisłę, Morze Bałtyckie i jezioro Mamry. Wyjaśnij, że morza, jeziora i rzeka na mapie znaczone są kolorem niebieskim. Poproś dzieci, by wskazały kilka jezior, rzek i ponownie Morze Bałtyckie.

„Na morzu” – zabawa z chustą animacyjną

Przebieg:

Jeśli posiadasz płytę z muzyką relaksacyjną – z nagraniem szumem wody, włącz ją teraz. Jeśli nie masz takiego nagrania, nic nie szkodzi. Dzieci trzymają chustę animacyjną, która za chwilę zmieni się w szumiące morze. Jeśli pracujecie z muzyką, dzieci dostosowują ruchy do tempa muzyki. Kiedy ucichnie, opowiedz dzieciom o pogodzie na morzu:

Dziś morze jest bardzo wzburzone. Wiatr wieje (dzieci powtarzają: szu, szuuuuuuuuuu) jak szalony, fale są ogromne. Nagle wychodzi słońce, a wiatr ucichł... wieje coraz ciszej, a fale są coraz mniejsze i mniejsze... aż całkowicie znikają.

Zajęcia główne

„Na molo” – karty pracy cz. 4, s. 4

Przebieg:

Dzieci przyglądają się dużej ilustracji i małemu obrazkowi na dole. Odpowiadają, kto ogląda zachód słońca na dużym rysunku, obrysowują mały obrazek z tymi osobami. Liczą dzieci na dużym rysunku.

„Na plaży” – karty pracy cz. 4, s. 31

Przebieg:

Dzieci liczą babki, które zrobiła Zuzia dużym wiaderkiem. Liczą babki, które zrobiła małym wiaderkiem. Których babek jest więcej? Dzieci moczą pędzel w żółtej farbie i malują piasek. Pokazują, jak sypie się piasek łopatką do wiaderka i jak się robi babki. Obok dziewczynki przyklejają misia.

Zajęcia popołudniowe

„Ratownik” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Porozmawiajcie o zachowaniu bezpieczeństwa podczas wypoczynku nad morzem, rzeką czy jeziorem. Dzieci dowiedzą się, że pod żadnym pozorem nie wolno wchodzić do wody bez zgody rodziców. Jak się zachować, jeśli się zgubią i wreszcie kim jest ratownik i jaką pełni rolę. Wyjaśnij im również znaczenie białej i czerwonej flagi.

„Bawimy się” – zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań

DZIEŃ TRZECI: JESTEŚMY BEZPIECZNI W GÓRACH

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Pieczątki” – zabawa plastyczna.
- „Piłka kaktus” – zabawa ruchowa.
- „Co się stało?” – karty pracy cz. 4, s. 8.
- „Wakacje” – wspólne słuchanie wiersza.
- „W górach” – rozmowa kierowana.
- „W zdrowym ciele zdrowy duch!” – zabawa ruchowa.

Zajęcia poranne

„Pieczątki” – zabawa plastyczna

Przebieg:

Dzieci uwielbiają pieczątki, wykorzystaj to do wspaniałej zabawy! Potrzebna Wam będzie plastelina, pokrywki od słoików i farbka plakatoва. Rozdaj wszystkim kartki, a następnie zademonstruj dzieciom, jak samodzielnie wykonać stemple. Kawałki plasteliny (np. kuleczki, wężyki lub inne) przyklejcie na pokrywki i pomalujcie farbą plakatową. Teraz pozostało jedynie robić pieczątki na kartce! Koniecznie poeksperymentujcie z wzorami! Jeśli cała pokrywka zostanie pokryta plasteliną, można w niej wyłobić wzór (np. kredką), pomalować farbą i kolejny stempel gotowy!

„Piłka kaktus” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Przeprowadź z dziećmi zabawę „piłka kaktus”. Zabawa rozwija koordynację, równowagę i inteligencję kinestetyczną. Odtwórz jakąś wesołą melodię, dzieci biegają po sali, Ty trzymasz rekwizyt – piłkę plażową. Piłka wygląda niewinnie, ale ma ukryte właściwości – czasem, kiedy kogoś trafia, wyrastają jej kolce i jak to bywa z kolecami – kłują. Zadanie jest proste – uniknąć uderzenia piłką, którą celujesz w uczestników.

Zajęcia główne

„Co się stało?” – karty pracy cz. 4, s. 8

Przebieg:

Dzieci przyglądają się obrazkom. Wytypowane przez Ciebie dziecko opowiada, co zezłościło chłopca z ilustracji, co go zasmuciło i z jakiego powodu się ucieszył. Kolejne dziecko odpowiada, jakie kolory i smak mogą mieć lody chłopca. Wszystkie dzieci pokazują, jak jedzą pyszne lody: oblizują usta językiem po każdym liźnięciu i głośno mlaskają.

„Wakacje” – wspólne słuchanie wiersza

Przebieg:

Zbliża się najbardziej oczekiwany przez maluchy (i większość dorosłych) moment lata – WAKACJE. Niektórzy pojedą nad morze, inni w góry, do dziadków lub na kolonie. Jeszcze inni będą bawili się podczas „Wakacji w mieście”. Czy maluchy znają już swoje plany wakacyjne? Pozwól im opowiedzieć, po czym przeczytaj wiersz:

*Już czerwiec
otwiera lata bramy,
a tam
czeka na nas
las:
w chłodnym mroku
lśnią słońca polany
i strumyk
na kamykach gra.*

*Już czeka
piaszczysta plaża
i morskiej wody
smak.*

*Czekają nas
dalekie drogi
i bujna zieleń łąki,
po prostu –
cały świat!*

*Tam
będzie czas
posłuchać,
jak szumią trawy,
zobaczyć,
gdzie śpi ptak.
I odkryć
nie znane dotąd sprawy –
milczenie stawu,
zapach ziemi,
tańczący, wolny, wiatr.*

Jadwiga Hockuba, *Wakacje*, w: Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...* Warszawa 2001, WSiP

Zajęcia popołudniowe

„W górach” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Porozmawiaj z dziećmi o odpowiednim zachowaniu w górach. Oczywiście nie musisz tłumaczyć zasad korzystania z raków, ale wspomnij koniecznie o tym, czym jest lawina, o tym, że ludzie nie mogą hałasować w górach, by nie straszyć zwierząt, że nie można śmiecić. W górach konieczny jest również specjalny strój – odpowiednie buty, płaszcz przeciwdeszczowy, czapka chroniąca głowę przed słońcem. Nie wolno również zapominać o słuchaniu dorosłych!

„W zdrowym ciele zdrowy duch!” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Kto chce bezpiecznie chodzić po górach, musi być silny, zdrowy i wysportowany! Wykonajcie następujące ćwiczenia:

- 2 przysiady,
- 5 pajacyków,
- 10 skłonów,
- 6 wysokich podskoków.

DZIEŃ CZWARTY: CO NAM ZAGRAŻA

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Wakacyjne rady” – wspólne słuchanie fragmentu wiersza Wiery Badalskiej.
- „W lesie” – zabawa orientacyjno-porządkowa.
- „Lato” – wspólne słuchanie opowiadania.
- „Do lasu” – spacer połączony z obserwacją przyrody.
- „Bezpieczeństwo” – rozmowa kierowana.
- „Nietypowe zastosowanie” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie.

Zajęcia poranne

„Wakacyjne rady” – wspólne słuchanie fragmentu wiersza Wiery Badalskiej

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom fragment wiersza:

*Głowa nie jest od parady
I służyć ci musi dalej.
Dbaj więc o nią i osłaniaj,
Kiedy słońce pali.*

*Płynie w rzece woda,
Chłodna, bystra, czysta.
Tylko przy dorosłych
Z kąpieli korzystaj.*

*Jagody nieznane
Gdy zobaczysz w borze,
Nie zrywaj! Nie zjadaj,
Bo zatruć się możesz.*

*Urządzamy grzybobranie.
Jaka rada stąd wynika?
Gdy jakiegoś grzyba nie znasz,
Nie wkładaj do koszyka.*

*Biegać boso – przyjemnie,
Ale ważna rada:
Idąc na wycieczkę
Dobre buty wkładaj!
(...)*

Wiera Badalska, <http://pp32.edunet.tarnow.pl/pl/piose/rady>

„W lesie” – zabawa orientacyjno-porządkowa

Przebieg:

Na podłodze rozłóż gazety. Jeśli masz płytę z muzyką relaksacyjną z nagraniem odgłosami lasu – włącz ją. Dzieci „kicają” po „łące”, dopóki panuje ładna pogoda. Na Twój sygnał: „pada deszcz!” dzieci zające podbiegają do najbliższej gazety i chowają się pod nią (niczym po drzewem).

Zajęcia główne

„Lato” – wspólne słuchanie opowiadania

Przebieg:

Przeczytaj dzieciom piękny opis leśnej przyrody:

Jak dobrze, jak wspaniale jest latem w lesie! Pyszną się drzewa swą zieloną szatą. Jak pachnie grzybami i jagodami! Na całe swoje gardziółka śpiewają ptaki. Wygwizdują swoje duety wilgi, przelatują z drzewa na drzewo i kukają kukutki. W krzewach nad strumieniami śpiewają słowiki. Człapią kołyszącym się krokiem niedźwiedzie, pasą się łosie, baraszkują zwinne wiewiórki. W ciemnym gąszczu schował się zbój ryś.

Na samym wierzchołku starego świerka uwiły gniazdo leśne jastrzębie. Stamtąd, z góry, widzą niejedno, co okrywa tajemnicą las, widzą wiele jego bajecznych cudów.

Iwan Sokołow-Mikitow, *Leśne obrazy*, Moskwa 1983, Wydawnictwo „Raduga”

„Do lasu” – spacer połączony z obserwacją przyrody

Przebieg:

Jeśli macie taką możliwość, wybierzcie się na wycieczkę do lasu. Dzieci starają się obserwować otaczającą je przyrodę, zasłuchać się w śpiewie ptaków...

By zrelaksować się w pełni i poczuć radość z obcowania z naturą, przeprowadź z maluchami krótką sesję sylwoterapii. Co to jest? To nic innego jak... przytulanie się do drzew. Dzięki temu człowiek może czerpać z nich dobroczynną moc i energię.

Jak to zrobić? Pierwszy krok to wyciszenie. Każdy siada pod drzewem z plecami i głową opartymi o jego pień. W tym czasie dzieci oddychają głęboko, wsłuchują się w kojące odgłosy szumu liści i śpiewu ptaków. Po kilku minutach stają na wprost drzewa i obejmują je, niczym ukochaną osobę. Całe ciało, w tym czoło, powinno dotykać kory.

Pamiętajcie! Zwolennicy sylwoterapii radzą, by wybierać okazy dorodne, zdrowe, bez śladu szkodników, pasożytów w postaci grzybów lub jemoły. Niewskazane jest przytulanie cisu, olchy, osiki i topoli.

Zajęcia popołudniowe

„Bezpieczeństwo” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Przypomnij maluchom wszystkie zasady bezpieczeństwa obowiązujące na wakacjach.

„Nietypowe zastosowanie” – zabawa rozwijająca twórcze myślenie

Przebieg:

Zgromadź kilkanaście dowolnych przedmiotów i połóż je na stoliku. Dzieci siedzą na dywanie. Porozmawiajcie o roli i znaczeniu każdego z nich. Do czego służy? Jak się go używa? Po wysłuchaniu odpowiedzi dzieci poproś je, by zastanowiły się nad tym, czy któraś z rzeczy mogłaby mieć całkiem inne zastosowanie. Postarajcie się je wymyślić, dla przynajmniej 5 przedmiotów zgromadzonych na stoliku.

DZIEŃ PIĄTY: DO ZOBACZENIA, SPOTKAMY SIĘ PO WAKACJACH

Proponowany zapis w dzienniku:

- „Lato, lato” – wspólne słuchanie piosenki.
- „Dzieci opowiadają bajki” – zabawa rozwijająca umiejętność wypowiadania się.
- „Pod namiotem” – karty pracy cz. 4, s. 24.
- „Biegiem na plażę!” – zabawa ruchowa.
- „Do zobaczenia” – rozmowa kierowana.

Zajęcia poranne

„Lato, lato” – wspólne słuchanie piosenki

Przebieg:

Wysłuchajcie tego utworu, który pokochały pokolenia Waszych dziadków i rodziców!

*Lato, lato, lato czeka,
Razem z latem czeka rzeka,
Razem z rzeką czeka las,
A tam ciągle nie ma nas.*

*Lato, lato, nie płacz czasem,
Czekaj z rzeką, czekaj z lasem.
W lesie schowaj dla nas chłodny cień,
Przyjedziemy lada dzień.*

*Już za parę dni, za dni parę
Weźmiesz plecak swój i gitarę.
Pożegnania kilka słów
Pitagoras, bądźcie zdrów!
Do widzenia wam canto, cantare.*

*Lato, lato, mieszka w drzewach,
Lato, lato, w ptakach śpiewa.
Słońcu karze odkryć twarz,
Lato, lato, jak się masz?*

*Lato, lato, dam ci różę,
Lato, lato, zostań dłużej.
Zamiast się po krajach włóczyć stu,
Lato, lato, zostań tu.*

Lato, lato, słowa Ludwik Jerzy Kern, muzyka Witłód Krzemieński,
piosenka z filmu *Szatan z siódmej klasy*, Internet

Zajęcia główne

„Dzieci opowiadają bajki” – zabawa rozwijająca umiejętność wypowiadania się

Przebieg:

Usiądźcie wygodnie na dywanie, odprężcie się i rozluźnijcie. Opowiedz dzieciom króciutką historię lub bajkę, pozwól, by w czasie słuchania położyły się, jeśli mają ochotę. Kiedy skończysz, zapytaj dzieci, czy ktoś z nich chciałoby coś opowiedzieć reszcie. Może to być bajka, może być historia, którą bardzo chcą się z kimś podzielić lub po prostu wymyślona historyjka.

„Pod namiotem” – karty pracy cz. 4, s. 24

Przebieg:

Czerwonym mazakiem dzieci kończą rysować namiot chłopca. Potem go kolorują. Niebieskim mazakiem dzieci kończą rysować namiot dziewczynki. Potem go kolorują. Dzieci wymyślają imiona dzieciom. Odpowiadają, używając imion, kto ma duży, a kto mały namiot. Obok namiotu dziewczynki nalepiają psa.

Zajęcia popołudniowe

„Biegiem na plażę!” – zabawa ruchowa

Przebieg:

Na podłodze rozłóż skakankę oznaczającą linię startu i drugą, która będzie metą. Dzieciaki staną na linii startu. Na Twój sygnał maluchy pędzą ile sił w nogach do mety. Cel jest prosty – dobiec do celu, podskoczyć wesoło i krzyknąć: „Hura! Jutro wakacje”!

„Do zobaczenia” – rozmowa kierowana

Przebieg:

Stało się. Już jutro wakacje. Pora na chwilę wspomnień. Porozmawiajcie o bieżącym roku. Przypomnijcie sobie główne tematy kompleksowe, poproś dzieci, by spróbowały sobie przypomnieć, jakie zabawy lub zajęcia podobały im się najbardziej. A na koniec? Chwila pożegnania. Przytulcie się wszyscy i życzcie sobie cudownych wakacji!!!

CIEKAWOSTKI

- W Polsce **Dzień Dziecka** obchodzony jest od roku 1950 w dniu 1 czerwca. Po raz pierwszy zorganizowano go w związku z akcją zbierania podpisów pod Apelem sztokholmskim. Od 1952 r. stało się świętem stałym. Jego inicjatorem jest organizacja zwana International Union for Protection of Childhood, której celem było zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom z całego świata. Od roku 1994 tego dnia w Warszawie obraduje Sejm Dzieci i Młodzieży.
- Łacińska nazwa *Giraffa camelopardalis*, wywodzi się z dawnego poglądu, że żyrafa powstała ze skrzyżowania wielbłąda (*Camelus*) z ocelotem (*Leopardus pardalis*). Rekordowe wymiary zanotowane u samca żyrafy Rotschilda wynosiły 5,87 m wysokości i 2000 kg masy ciała. Język żyrafy ma długość 50 cm. Żyrafa ma bardzo długą szyję, ale opartą na zaledwie 7 kręgach, jak u większości ssaków (cały kręgosłup składa się z 24 kręgów). Cięża u żyrafy trwa 14–15 miesięcy. Nowo narodzone cielę mierzy około 1,80–2 m wysokości w kłębie i waży 50–55 kg. Żyrafa żyje ok. 20–30 lat.
- Pierwszą encyklopedią powszechną była francuska *Encyclopédie*, której edytorami byli Jean d’Alembert i Denis Diderot. Encyklopedia ta została ukończona w 1772 roku. Liczyła ona 28 tomów, 71818 artykułów i 2885 ilustracji. Jej współautorzy są często nazywani kręgiem francuskich encyklopedystów, z których wielu zostało później współorganizatorami Wielkiej Rewolucji Francuskiej.
- Równoległe z encyklopedią francuską, zaczęła powstawać *Encyclopaedia Britannica*, której pierwsze trzytomowe wydanie opublikowano w latach 1768–1771. W 2004 r. pełna wersja *Encyklopedii Britannica* zawierała 120 tysięcy artykułów, liczących razem 44 milionów słów. Obecnie jest największym na świecie tego rodzaju wydawnictwem, liczącym 32 tomy (17 Macropaedii, 12 Micropaedii, 1 Propaedii i 2 Indeksu).
- Powierzchniowo największy jest ogród zoologiczny Red McCombs Wildlife w Teksasie. Ma aż 12 tysięcy hektarów powierzchni. I, co ciekawe, żyje tam tylko 20 różnych gatunków zwierząt. Jak można się domyślić, przebywające tam zwierzęta mają bardzo dużo swobody.

Przytoczone utwory literackie:

1. Wybór i opracowanie Joanna Kiercz, *Wielka księga zagadek*, Kielce 2007, Wydawnictwo „DFC” Joanna Kiercz.
2. Jadwiga Aleksandra Hockuba, *O tym, jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela*, w: Polscy Autorzy, *Bajki do poduszki*, Warszawa 2006, „Papilon”.
3. Zebrała i pracowała Beata Krokocka, *ene, due, rabe... wyliczanki, rymowanki, usypiani, odliczanki...* Warszawa 2009, „Fraszka Edukacyjna”.
4. http://czasdzieci.pl/czytanki/id,479a5-marcin_brykczynski_o.html
5. Julian Tuwim, *Najpiękniejsze wiersze dla dzieci*, Kraków 2008, Wydawnictwo „Zielona Sowa”.
6. Tłumaczenie Andrzej Wiśniewski, *Tygrzysek*, Ożarów Mazowiecki 2011, Wydawnictwo Olesiejuk.
7. Marta Ryńska, Poradnik przedszkolaka, *Grzeczność i dobre słowa*, Warszawa 2008, Wydawnictwo „Skrypt”.
8. Joanna Kiercz, *Świat przyrody*, Kielce 2011, Wydawnictwo „DFC” Joanna Kiercz.
9. Tłumaczenie Anna Bańkowska-Lach, *Czy jesteś moją mamusią?* Ożarów Mazowiecki 2011, Wydawnictwo Olesiejuk.
10. Ewa Morawska, *Dlaczego ziewa hipopotam, ćwiczenia logopedyczne dla dzieci*, Warszawa 1998, WSiP.
11. Ewa Piechna-Pietrzyk, *Zwierzęta na wycieczce*, Warszawa 1988, Wydawnictwa Komunikacji i Łączności.
12. Jerzy Kierst, *Encyklopedia*, Wiersz pobrany ze strony Forum „Biblioteki w Szkole”: <http://forum.sukurs.edu.pl/viewtopic.php?t=783>
13. Małgorzata Grzelak, *Pomocnik logopedyczny dla rodziców i dzieci w wieku przedszkolnym utrwalających prawidłową wymowę głoski Z*, Warszawa 2010, „Fraszka Edukacyjna”.
14. Dorota Gellner, *Bajeczka*, <http://wierszykidladzieci.pl/>
15. Hanna Ożogowska, *Entliczki pentliczki*, Warszawa 1987, Wydawnictwo Spółdzielcze.
16. Beata Barbara Jadach, *Moje zabawki! i inne bajki wychowawcze*, Warszawa 2012, „Fraszka Edukacyjna”.
17. Teresa Dziurzyńska, Hanna Ratyńska, Elżbieta Stójowa, *A jak będzie słońce... A jak będzie deszcz...* Warszawa 2001, WSiP.
18. Wiera Badalska, <http://pp32.edunet.tarnow.pl/pl/piose/rady>

Przytoczone utwory muzyczne:

1. *Wszystkie dzieci nasze są*, słowa Jacek Cygan, muzyka Majka Jeżowska, w: *A ja wolę moją mamę*, Ja Majka Music 1995.
2. *To znaki drogowe*, słowa Anna Bernat, muzyka Jerzy Wasowski, *Ewa Bem ten najpiękniejszy świat*, Bajki-Grajki, Omedia Sp. z o. o. 2009.
3. *Dzieci i światła*, słowa Agnieszka Galica, muzyka Tadeusz Pabisiak, w: *ABC zabawy muzyczne czterolatek*, WSiP.
4. *Lato, lato*, słowa Ludwik Jerzy Kern, muzyka Witłód Krzemieński, piosenka z filmu *Szatan z siódmej klasy*, Internet.

